

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เครื่องวัดระยะทางอัลตราโซนิกควบคุมโดย PSoC Microcontroller
ULTRASONIC RANGE FINDER

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 72107
วัน,เดือน,ปี..... 8 ส.ย. 2550

b..... 147 62,196
i.....

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์

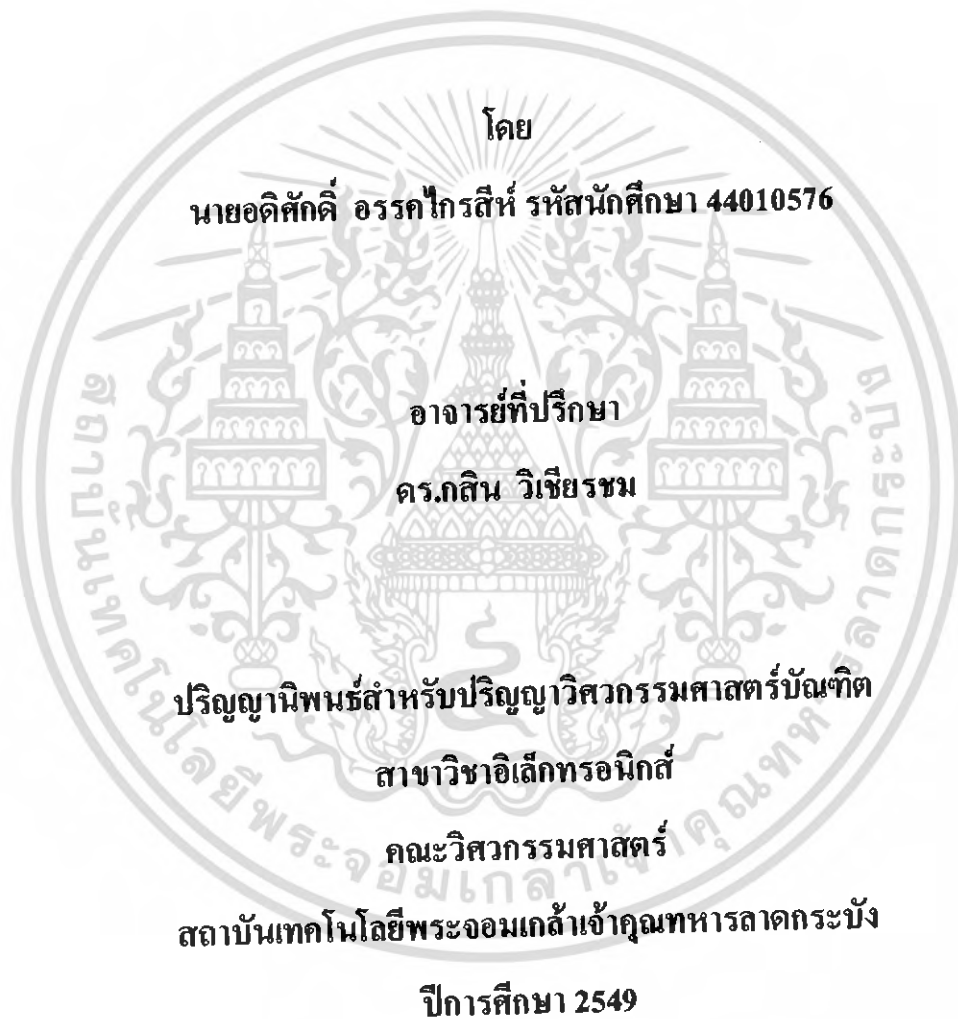
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องวัดระยะทางอัลตราโซนิกควบคุมโดย PSoC Microcontroller

ULTRASONIC RANGE FINDER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ ปีการศึกษา 2549

ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เครื่องวัดระยะทางอัลตราโซนิกควบคุมโดย PSoC Microcontroller

ผู้จัดทำ

1.อดิศักดิ์ อรรถไกรสิทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องวัดระยะทางอัลตราโซนิกควบคุมโดย PSoC Microcontroller

นาย อติศักดิ์ อรรถไกรสิทธิ์ รหัส 44010576

ดร.กสิน วิเชียรชม อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์นี้ อธิบายการออกแบบและการสร้างเครื่องวัดระยะทางโดยอาศัยคลื่นอัลตราโซนิก ระยะทางที่วัดสามารถคำนวณได้จากความเร็วในการเดินทางของคลื่นเสียงผ่านตัวกลางอากาศ และระยะเวลาที่เสียงเดินทางไปและกลับ ทำให้สามารถทราบถึงระยะทางที่เสียงเดินทางผ่านไปได้ โครงการนี้ยังได้กล่าวถึงการนำ PSoC Microcontroller มาประยุกต์ใช้งาน ในการควบคุมการรับส่งคลื่นอัลตราโซนิก และ คำนวณระยะทาง เพื่อแสดงผลออกทาง LCD

Ultrasonic Range Finder

Mr. Adisak Akkagraisi ID.44010576

Dr. Kasin Vichienchom Advisor

Educational Year 2006

Abstract

This report describes a design of ultrasonic range finder. By using the application of ultrasonic wave, the device can measure the distance from the product of velocity and the flight time of ultrasonic wave in the air. The flight time can be derived from the period of ultrasonic passing through the air and reflecting to its transmitter. In stead of using conventional microcontroller, this range finder was designed and implemented using PSoC, a programmable system-on-a-chip microcontroller. In this design PSoC generates signals to control the ultrasonic transducer, amplifies and filters the receiving ultrasonic wave and finally calculates and displays the distance on LCD.

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำปริญญานิพนธ์นี้ ผู้จัดทำขอขอบพระคุณ ดร.กสิน วิเชียรชม ซึ่งท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นผู้ให้คำแนะนำแนวความคิด ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินการจัดทำปริญญานิพนธ์ จนสามารถสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สำหรับความสำเร็จของปริญญานิพนธ์นี้ ผู้จัดทำขอยกความดีนี้ให้กับคุณบิดามารดา ครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่กล่าวมา

นายอศิศศักดิ์ อรรถไกรสิทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 ไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoC

2.1 แนะนำไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoC

2.2 แนวทางในการพัฒนาโปรแกรม

2.3 คุณสมบัติ PSoC MCU ตระกูล CY8C27x43

2.4 โครงสร้างสถาปัตยกรรมไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoC

2.4.1 โครงสร้างหลักของ PSoC MCU

2.4.1.1 PSoC Core

2.4.1.2 Digital System

2.4.1.3 Analog System

2.4.1.4 System Resources

2.4.2 หน่วยความจำ (Memory)

2.4.2.1 ROM

2.4.2.2 Register

2.4.3 ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต (GPIO : General Purpose IO)

2.4.3.1 Digital IO

2.4.3.2 Global IO

2.4.3.3 Analog IO

2.4.4 ระบบสัญญาณนาฬิกา

2.4.4.1 สัญญาณนาฬิกาหลักภายใน Internal Main Oscillator

2.4.4.2 สัญญาณนาฬิกาแบบความเร็วต่ำภายใน (Internal Low Speed Oscillator (ILO))

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4.3 สัญญาณนาฬิกา 32 KHz จากคริสตอลภายนอก

2.4.4.4 Phase Locked Loop (PLL)

2.4.4.5 การทำงานในโหมด Sleep และ Watchdog

2.4.4.6 การรีเซ็ตของระบบ (System Resets)

2.5 การอินเทอร์รัพท์ (Interrupt Operation)

2.5.1 โครงสร้างของการอินเทอร์รัพท์

2.5.2 รีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการอินเทอร์รัพท์

2.5.2.1 รีจิสเตอร์ INT_CLRx

2.5.2.2 INT_MSKx Register

2.5.2.3 INT_VC Register

2.5.2.4 CPU_F Register

บทที่ 3 คลื่นอัลตราโซนิก

3.1 คลื่น(Wave)

3.1.1 คลื่นตามยาว (Longitudinal Wave)

3.1.2 คลื่นตามขวาง (Transverse Wave)

3.2 คลื่นเสียง (Sound Wave)

3.2.1 ลักษณะของคลื่นเสียง

3.2.2 คุณสมบัติที่สำคัญของคลื่นเสียง

3.3 คลื่นอัลตราโซนิก

3.4 ความแรงและกำลังของคลื่นอัลตราโซนิก

3.5 อัลตราโซนิกทรานสดิวเซอร์

3.5.1 คุณสมบัติทั่วไปของทรานสดิวเซอร์

3.5.2 คุณสมบัติทางความถี่ของทรานสดิวเซอร์

3.5.3 เบื้องต้นของทรานสดิวเซอร์

3.5.4 เบื้องต้นของอิเล็กทรอนิกส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ดิจิตอล และ อนุตรอบล็อกต่างๆที่นำมาใช้งาน

4.1 8-Bit Counter User Module

4.2 Programmable Gain Amplifier (PGA) User Module\

4.3 Digital Inverter User Module

บทที่ 5 หลักการทำงาน และการออกแบบวงจร

5.1 การทำงานโดยรวมของวงจร

5.1.1 วงจรภาคส่งคลื่นอัลตราโซนิก

5.1.2 วงจรภาครับสัญญาณอัลตราโซนิก

5.1.3 วงจรภาคนับระยะเวลาที่คลื่นอัลตราโซนิกใช้ในการเดินทาง

5.2 การออกแบบส่วนต่างๆ ของวงจร

5.2.1 การออกแบบส่วนที่ใช้ในการส่งสัญญาณคลื่นอัลตราโซนิก

5.2.2 การออกแบบส่วนที่ใช้ในการรับสัญญาณคลื่นอัลตราโซนิก

5.2.3 การออกแบบในส่วนของภาคนับระยะเวลาที่คลื่นอัลตราโซนิกใช้ในการเดินทาง

5.2.4 การออกแบบในส่วนของโปรแกรม

5.2.5 แสดงในส่วนของวงจรทั้งหมด

บทที่ 6 ผลการทดลอง

บทที่ 7 สรุปผลการทดลอง

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 แนวคิดในการจัดทำปฏิญานิพนธ์

ในชีวิตประจำวัน ถ้าเราสังเกตสิ่งที่อยู่รอบๆตัวเราจะพบเห็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ บางอย่าง ซึ่งใช้งานอยู่ในช่วงความถี่อัลตราโซนิก และส่วนใหญ่จะใช้เป็นตัวตรวจจับหรือค้นหา เช่น อุปกรณ์ควบคุมระยะไกล , ตัวตรวจจับการเคลื่อนที่ , เครื่องค้นหาตำแหน่งปลา , เครื่องทำ ความสะอาด โดยคลื่นอัลตราโซนิก ฯลฯ เป็นต้น และความถี่ที่ใช้งานจะอยู่ในช่วง 19-100 KHz แต่ ก็มีที่ใช้ความถี่สูงกว่านี้

ดังนั้นในโครงการนี้ได้นำคลื่นอัลตราโซนิกมาประยุกต์ใช้ในการทำเครื่องวัดระยะทาง ด้วยคลื่นอัลตราโซนิก ซึ่งเราจะส่งคลื่นอัลตราโซนิกตรงออกไปยังวัตถุ จากนั้นก็อาศัยการสะท้อน กลับของคลื่นที่กลับมาซึ่งตัวรับทางทรานสดิวเซอร์ และคำนวณระยะทางจากคลื่น , ความถี่ที่ใช้ใน การส่ง , ความเร็วของเสียงในอากาศ

1.2 ขอบเขตของโครงการ

ลักษณะของเครื่องวัดระยะทางด้วยคลื่นอัลตราโซนิก และแสดงผลออกมาทางจอแอลซีดี วิธีที่ใช้ในการวัดระยะทาง คือ การปล่อยพัลส์จากวงจรกำเนิดสัญญาณ และรอรับการสะท้อนกลับ ของพัลส์สัญญาณ จึงหยุดวงจรนับ จากนั้นคำนวณระยะเวลาทั้งหมดและหารด้วยสอง เพราะเวลาเป็น เวลาทั้ง ไปและกลับ เมื่อได้ผลลัพธ์ของระยะทางแล้ว ก็จะนำไปแสดงผลออกทางจอแอลซีดีเพื่อ แสดงผลให้ผู้ใช้งานทราบถึงระยะทางที่ทำการวัด

บทที่ 2

ไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoC

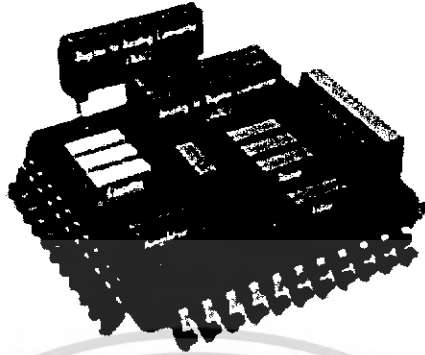
2.1 แนะนำไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoC

PSoC Microcontroller เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ของค่าย Cypress Microsystems โดยเป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ 8 บิต ทั่วไป แต่คุณสมบัติที่แตกต่างไปจากไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูลอื่นๆ ก็คือ PSoC MCU จะรวมเอาการออกแบบทั้งทางด้านดิจิทัล และ อนาล็อก มาไว้ด้วยกันทำให้การออกแบบที่ต้องมีการใช้งานร่วมกันระหว่าง อุปกรณ์ทางดิจิทัล และ อนาล็อก สามารถทำได้โดยง่าย และ สะดวกสบายยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้ขนาดของการออกแบบเล็กลงอีกด้วย โดยเฉพาะวงจรทางด้านอนาล็อก ซึ่งมักจะมีขนาดค่อนข้างใหญ่ อีกทั้งการทำงานของ PSoC ยังมีความคล่องตัวสูงทั้งเรื่องของแหล่งกำเนิดสัญญาณพิกษาที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังมีฟังก์ชัน In-System Serial Programming (ISSP) ที่สามารถทำการโปรแกรมซอร์สโค้ดที่ได้ออกแบบลงไป ในหน่วยความจำโปรแกรม (Flash Memory) ภายในตัวชิปได้ ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาโปรแกรมให้กับไมโครคอนโทรลเลอร์มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

จุดเด่นของ PSoC MCU เมื่อเทียบกับไมโครคอนโทรลเลอร์รุ่นอื่นๆ

1. User Module : สามารถเลือกใช้ทรัพยากรของระบบได้ตามต้องการทั้ง อนาล็อก และดิจิทัล จะไม่ถูกจำกัดด้วยโครงสร้างฮาร์ดแวร์เหมือนกับไมโครคอนโทรลเลอร์อื่นๆ
2. API (Application Programming Interface) : สนับสนุนการพัฒนาโปรแกรมด้วยฟังก์ชัน API ช่วยผู้พัฒนาโปรแกรมสามารถเขียนออกแบบโปรแกรมได้โดยง่าย
3. ISRs (Interrupt Service Routines) : สนับสนุนและรองรับการทำงานแบบอินเทอร์รัพท์
4. Interconnect device interface : สามารถทำการเชื่อมต่อสัญญาณต่างๆ ได้อย่างอิสระ ไม่ถูกกำหนดตายตัวตามฮาร์ดแวร์

จากที่กล่าวมาเป็นเพียงคุณสมบัติคร่าวๆเท่านั้น ซึ่งคุณสมบัติอื่นๆที่เหลือจะคล้ายๆกับไมโครคอนโทรลเลอร์อื่นๆ เช่น Sleep , watchdog , Power on Reset (POR) , SPI , UART , และ I2C เป็นต้น เรียกได้ว่าไม่ได้ดีกว่าไมโครคอนโทรลเลอร์รุ่นอื่นๆเลย

รูปที่ 2.1 ภาพจำลองการวาง โมดูลต่างๆลงในไอซี PSoc

ไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoc จะสนับสนุนระบบการทำงานทั้งด้าน ดิจิตอลและอนาลอก โดยในระบบของดิจิตอล (Digital System) และ อนาลอก (Analog System) จะถูกออกแบบให้เป็น บล็อก โมดูล ซึ่งจะเรียกว่าบล็อกดิจิตอล(Digital Block) และ บล็อกอนาลอก(Analog Block) โดยบล็อกเหล่านี้จะรองรับการนำเอาโมดูลต่างๆมาใช้งาน เปรียบเสมือนเป็นพื้นที่ว่างๆสำหรับต่อจิ๊กซอ โดยชิ้นส่วนของจิ๊กซอกก็คือ โมดูลต่างๆเช่น ADC , DAC , I2C , PWM , UART และ SPI เป็นต้น ดังเช่นในรูปที่ 2.1

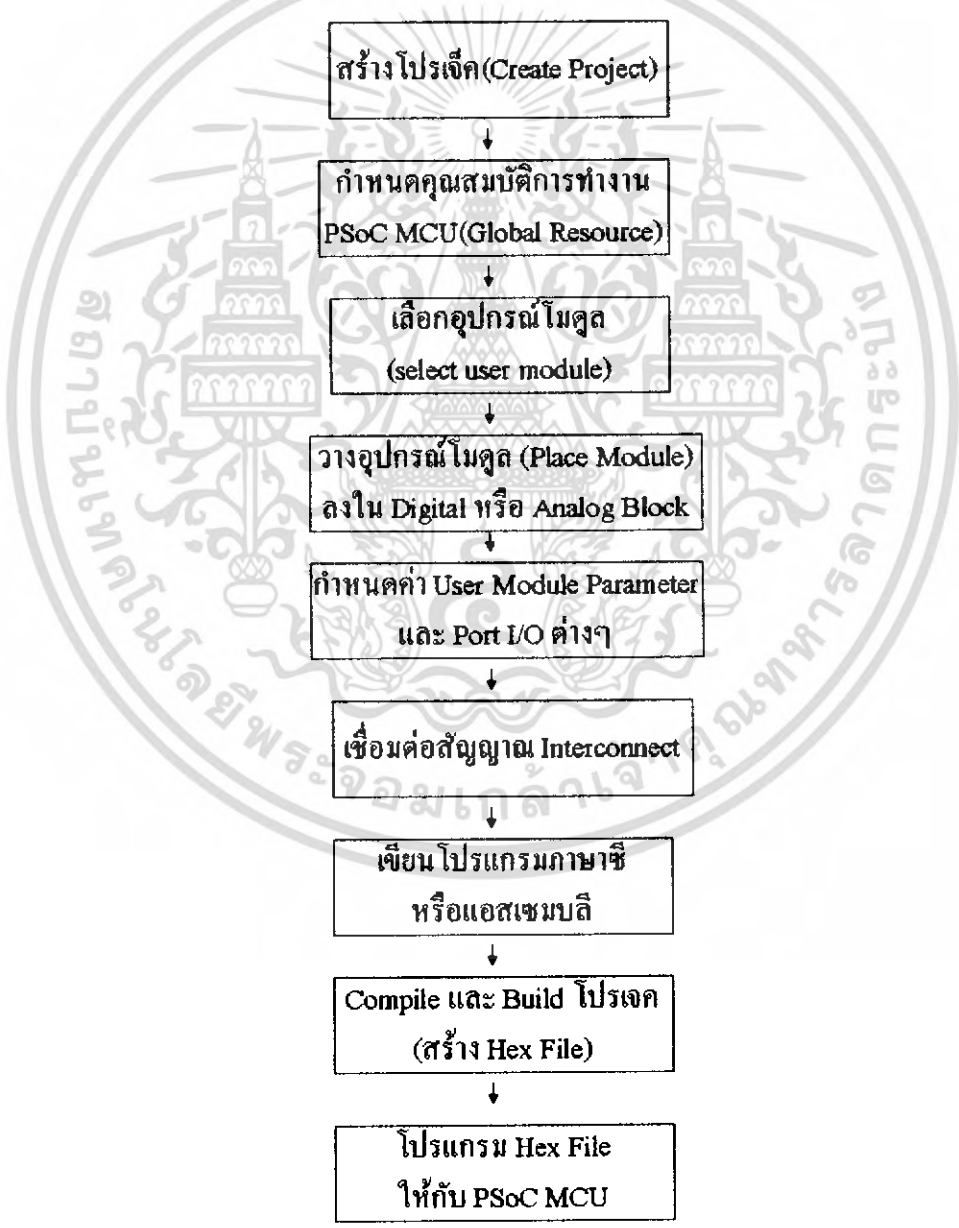
ผู้ใช้งาน(User) จะเป็นผู้กำหนดเองว่าจะเอาโมดูลใดมาวาง ใช้งานได้ นอกจากนี้ผู้ใช้งานยังสามารถกำหนดการเชื่อมต่อสัญญาณต่างๆ(Programmable Interconnect) ภายใน ได้เองอีกด้วย เสมือนกับว่าผู้ใช้งานสามารถทำการออกแบบเอง ได้ตั้งแต่ ฮาร์ดแวร์ ไปจนถึง ซอฟต์แวร์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นความสามารถ หนึ่งที่เหนือกว่าไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูลอื่นๆ ที่ทรัพยากรทุกอย่างถูก กำหนดไว้ตายตัว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2.2 แนวทางในการพัฒนาโปรแกรม

ในการพัฒนาโปรแกรม ภาษาโปรแกรมที่ใช้ในการออกแบบพัฒนาการทำงานของ PSoc MCU ปัจจุบันจะมีอยู่ 2 ภาษาด้วยกัน คือ ภาษาแอสเซมบลี และ ภาษาซี โดยภาษาที่เป็นพื้นฐานในการออกแบบการเขียนโปรแกรมให้กับ PSoc MCU คือ ภาษาแอสเซมบลี ซึ่งเป็นภาษาซึ่งทางบริษัท ได้ผลิตได้สร้างขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการเขียนโปรแกรมคำสั่งให้กับ PSoc MCU เป็นซอฟต์แวร์ฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ส่วนภาษาซี เป็นภาษาที่มีเพิ่มเติมขึ้นมาเพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาโดยใช้ภาษาระดับสูง โดยเป็นการร่วมมือกันกับบริษัทผลิตชิพ PSoc และบริษัทผู้ผลิตซอฟต์แวร์(IMAGECRAFT) โดยทั้งตัวแปลภาษาแอสเซมบลี และ ภาษาซี จะถูกรวมอยู่ในซอฟต์แวร์โปรแกรมชื่อ PSoc Designer สามารถดาวน์โหลดได้ที่ฟรีที่เว็บไซต์ของ Cypress

Microsystems (www.cypressmicro.com) โดยการใช้งานภาษาซี จะต้องมีค่าใช้จ่ายในการนำ License number มาเปิดใช้งาน ส่วนภาษาแอสเซมบลีนั้นสามารถใช้งานได้ฟรีทันที

เนื่องจากการพัฒนาโปรแกรมของ PSoC MCU ส่วนใหญ่จะทำโดยการเรียกใช้งานฟังก์ชัน API และ การกำหนดคุณสมบัติต่างๆ เช่น ความถี่สัญญาณนาฬิกา, Sleep, Watchdog, Supply Voltage และ อื่นๆยังทำได้จากหน้าต่าง Device Editor ของซอฟต์แวร์ PSoC Designer ทำให้เราไม่จำเป็นต้องทราบรายละเอียดของรีจิสเตอร์ต่างๆมากนัก โดยสามารถสรุปขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมให้กับ PSoC MCU คร่าวๆได้ตามลำดับขั้นในรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 ลำดับขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมให้กับ PSoC MCU ด้วย PSoC Designer แบบคร่าวๆ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 คุณสมบัติ PSoC MCU ตระกูล CY8C27x43

PSoC MCU จะมีอยู่หลายตระกูลด้วยกัน โดยตระกูลที่เราจะนำมาใช้ในโครงการนี้ก็คือตระกูล Cy8327x43 ซึ่งในตระกูลนี้สามารถมีพอร์ต I/O ได้สูงสุดถึง 5 พอร์ต โดยจะมีคุณสมบัติคร่าวๆ ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติของ CY8C27443

- สถาปัตยกรรมแบบ Harvard Architecture Processor
- ความเร็วของ M8C Processor สูงสุด 24 MHz
- 8x8 Multiply , 32-Bit Accumulate
- Low Power at High Speed
- ทำงานในช่วงแรงดัน 3.0 ถึง 5.25 V
- สามารถทำงานที่แรงดันต่ำสุดที่ 1.0 V โดยใช้วงจร Switch Mode Pump (SMP) ภายในชิพ
- 12 Analog PSoC Blocks รองรับการใช้งานทางด้านอนาล็อก เช่น
 - ADCs ความละเอียดสูงสุดถึง 14 บิต
 - DACs ความละเอียดสูงสุดถึง 9 บิต
 - วงจรเกนขยาย(Programmable Gain Amplifiers)
 - วงจรฟิลเตอร์ และ วงจรคอมพาราเตอร์ (Programmable Filters and Comparators)
- 8 Digital PSoC Blocks รองรับการใช้งานทางดิจิทัล
 - Timers , Counter และ PWMs ขนาด 8 ถึง 32 บิต
 - CRC และ PRs โมดูล
 - UARTs แบบ Full-Duplex สูงสุด 2 ช่อง
 - SPI โมดูล เป็นได้ทั้งแบบ Master และ Slave
 - ดิจิทัลบล็อกต่างๆสามารถเชื่อมต่อไปยังขาสัญญาณ GPIO ได้ทุกขาสัญญาณ
- สามารถกำหนดขนาดความถี่ของสัญญาณนาฬิกาภายในได้หลายระดับ
- สัญญาณนาฬิกาภายในขนาด 24/48 MHz ค่าความคลาดเคลื่อน +/- 2.5 %
- สามารถเลือกแหล่งกำเนิดสัญญาณ 24/48 MHz จากออสซิลเลเตอร์ 32 KHz ภายใน หรือภายนอกได้
- สามารถรับสัญญาณออสซิลเลเตอร์จากภายนอกได้สูงสุด 24MHz
- มีแหล่งกำเนิดสัญญาณนาฬิกาภายในให้กับ Watchdog และ Sleep

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

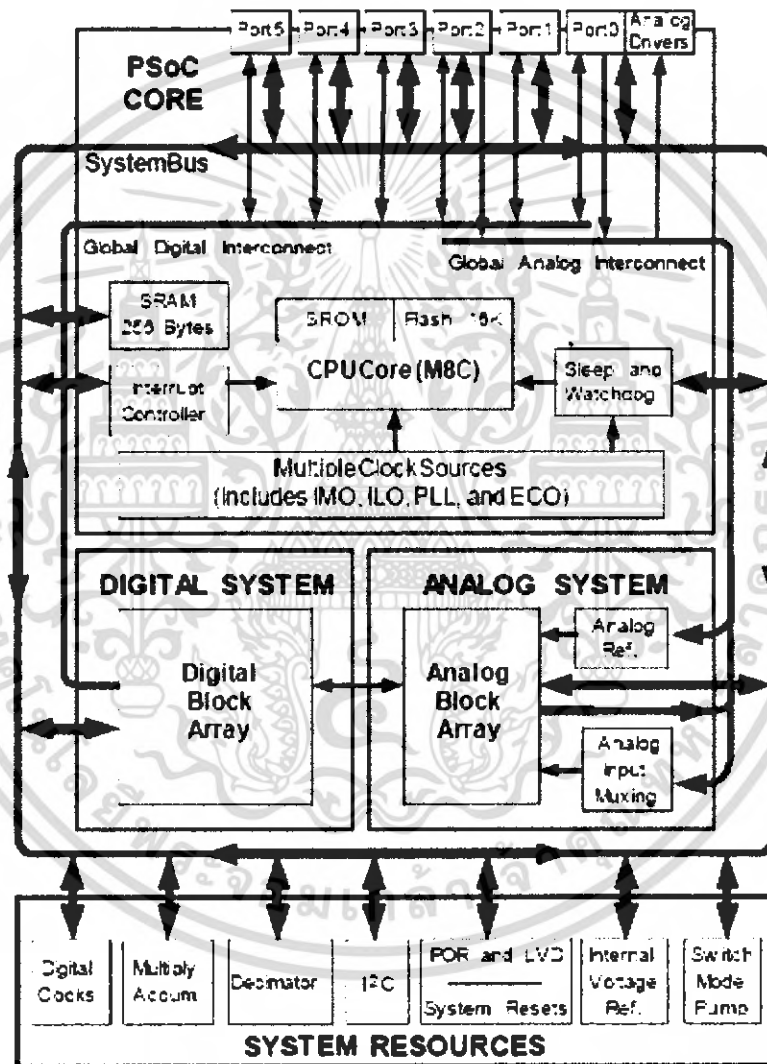
- หน่วยความจำโปรแกรมแบบ Flash ขนาด 16 K Byte สามารถ Erase/Write ได้ถึง 50,000 ครั้ง
- หน่วยความจำข้อมูล SRAM ขนาด 256 Byte
- ฟังก์ชันโปรแกรมภายใน ISSP (In-System Serial Programming)
- สามารถเปลี่ยนแปลงข้อมูล Flash Memory เฉพาะบางส่วนได้
- สามารถตั้งค่าระบบป้องกันข้อมูลได้(Flash Security)
- หน่วยความจำ EEPROM (ใช้จาก Flash Memory)
- ขาสัญญาณ GPIO จำนวน 24 ขาสัญญาณ
- สามารถกำหนดคุณสมบัติของขาสัญญาณต่างๆ ได้ (GPIO Pin Configuration)
- GPIO สามารถจ่ายกระแสได้สูงสุดถึง 25 mA
- สามารถกำหนด Device Mode ของสัญญาณ GPIO ได้ เช่น Pull Up , Pull Down , High Z , Strong หรือ Open Drain
- ขาสัญญาณอินพุตขนาดสูงสุด 12 ขาสัญญาณ (จากขาสัญญาณของ GPIO)
- ขาสัญญาณอนาล็อกเอาพุตสูงสุด 4ขาสัญญาณ (จากขาสัญญาณ GPIO) จ่ายกระแสได้ถึง 40 mA
- สามารถกำหนดการอินเทอร์รัพท์ได้ทุกขาสัญญาณ GPIO
- I2C โหมด Slave , Master และ Multi-Master ความเร็วสูงสุด 400 KHz
- Watchdog และ sleep timer
- สามารถตั้งค่าการตรวจจับแรงดันต่ำได้(Low Voltage Detection)
- Integrated Supervisory Circuit
- On-Chip Precision Voltage Reference

จะเห็นได้ว่า PSoC MCU เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ที่มีคุณสมบัติที่ถือว่าครบถ้วนมาก ไม่ได้
ด้วยไปกว่า ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูลอื่นๆเลย บางทีอาจถูกมองว่าการที่มีคุณสมบัติหลายๆ
อย่างเช่นนี้จะทำให้การออกแบบเป็นไปได้ด้วยความยุ่งยาก แต่สำหรับ PSoC MCU แล้ว กลับทำ
ได้ไม่ยุ่งยากนักเนื่องจากใช้ซอฟต์แวร์ PSoC Designer ในการออกแบบ ซึ่งซอฟต์แวร์ดังกล่าวนี้จะมี
การออกแบบในลักษณะของกราฟิก หรือแมบวิสซวล (Visual) เช่นการเลือกใช้โมดูลต่างๆหรือการ
กำหนดค่า Configuration ต่างๆ ส่วนในการเขียนโปรแกรมก็จะเป็นลักษณะการใช้งานฟังก์ชัน
(API : Application Programming Interface) ที่ PSoC Designer ได้จัดเตรียมไว้ให้แล้ว ทำให้ลด
ความยุ่งยากไปได้มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 โครงสร้างสถาปัตยกรรมไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoC

ในบทนี้จะกล่าวถึงโครงสร้างสถาปัตยกรรมของไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoC โดยจะอธิบายโครงสร้างภายใน และ ทรัพยากรต่างๆของระบบ เช่น โครงสร้างภายใน , หน่วยความจำ , ขาสัญญาณ GPIO , ระบบสัญญาณนาฬิกา , Sleep , Watchdog การรีเซ็ตของระบบ(System Reset) เป็นต้น

รูปที่ 2.3 แสดงบล็อกไดอะแกรมของ PSoC

2.4.1 โครงสร้างหลักของ PSoC MCU

ไมโครคอนโทรลเลอร์ PSoC โครงสร้างภายในจะประกอบไปด้วยส่วนต่างๆมากมาย โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนหลักๆคือ PSOC CORE ระบบของดิจิทัล (Digital System) และระบบของอนาล็อก (Analog System) และ System Resource โดยแต่ละส่วนจะเชื่อมต่อกันด้วยระบบบัส ดัง

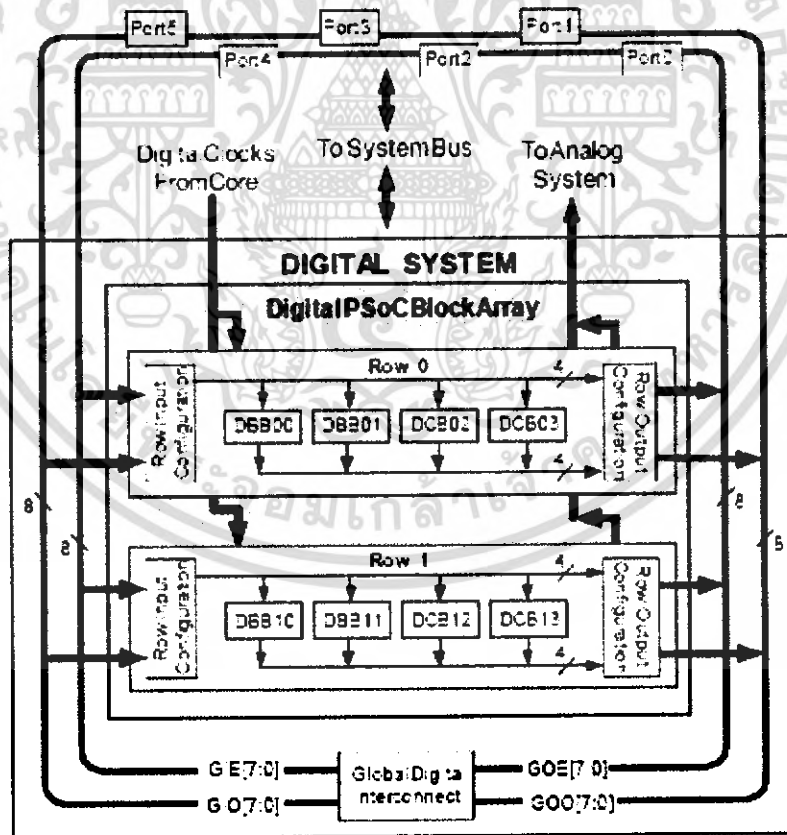
เอกสารรูปที่ 2.3 สารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.1 PSoC Core

เป็นส่วนหลักของการประมวลผล ซึ่งจะดูแลส่วนต่างๆ เช่น การการประมวลผลคำสั่ง , การจัดเก็บข้อมูลในหน่วยความจำ SRAM , ควบคุมการอินเทอร์รัพท์ , Sleep , Watchdog timers และ การเลือกแหล่งสัญญาณนาฬิกา (Clock Source) เป็นต้น ซึ่งเราจะเรียกส่วนที่จัดการส่วนต่างๆ เหล่านี้ว่า M8C ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิต แบบ Harvard นอกจากนี้ภายใน PSoC Core ยังมีหน่วยความจำ SROM และ Flash Memory สำหรับใช้เก็บ โปรแกรมคำสั่งอีกด้วย

2.4.1.2 Digital System

เป็นระบบของดิจิทัลบล็อกที่วางอยู่ในรูปแบบของบล็อกอาร์เรย์ (Array Block) ในส่วนของ Digital System การวางของบล็อกอาร์เรย์จะวางแถวละ 4 บล็อกสำหรับ CY8C27443 จะมีอาร์เรย์บล็อกจำนวน 2 แถว รวมแล้วมีทั้งหมด 8 ดิจิตอลบล็อก ดังรูปที่ 2.4 ส่วน PSoC MCU เบอร์อื่นๆจะมีขนาดแตกต่างกันออกไป โดยบล็อกเหล่านี้ก็จะรองรับการใช้งาน ในส่วนของโมดูลดิจิทัลต่างๆ

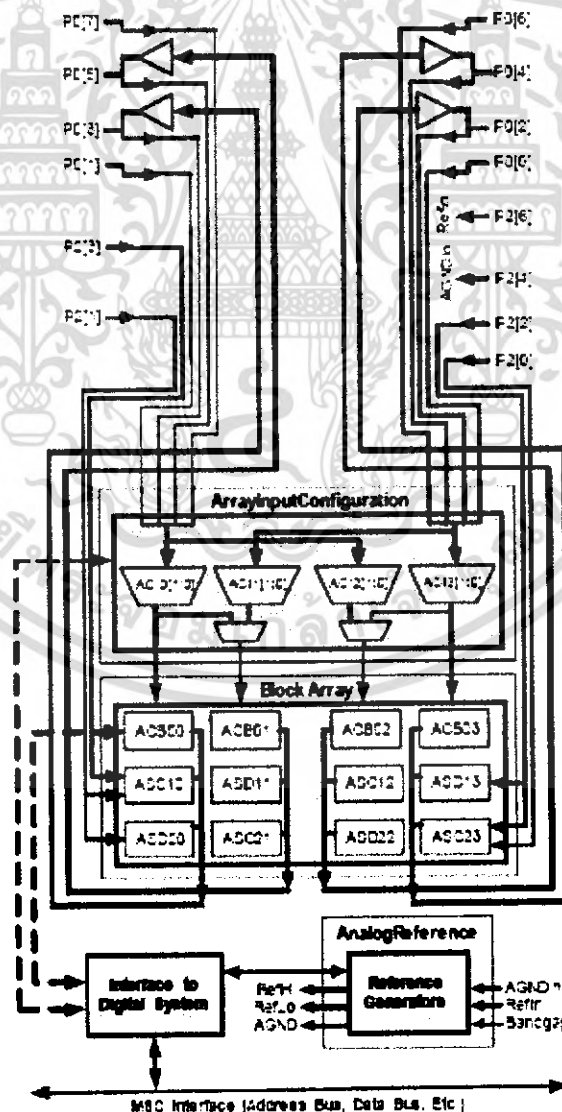
รูปที่ 2.4 โครงสร้างบล็อกของ Digital System

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.3 Analog System

ระบบอนาล็อก (Analog System) จะประกอบไปด้วยส่วนต่างๆคือ อนาล็อกบล็อก (Analog Block) , แรงดันอ้างอิง (Analog Ref) ,และ วงจรเลือกสัญญาณอินพุตอนาล็อก (Analog Input Muxing) ดังรูปที่ 2.5

โดยอนาล็อกบล็อกจะมีอยู่สองประเภทด้วยกันคือ CT (Continuous Time) และ SC (Switched Capacitor) ซึ่งอนาล็อกบล็อกจะถูกจัดเรียงเป็น 4 คอลัมน์ (Column) ในหนึ่งคอลัมน์ก็จะประกอบด้วย CT หนึ่งบล็อก และ SC อีก สองบล็อก ซึ่งบล็อกเหล่านี้จะมีไว้สำหรับรองรับการทำงานของ โมดูลอนาล็อกโดยการจัดวาง โมดูลลงในบล็อกต่าง ๆ นั้นก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละ โมดูล

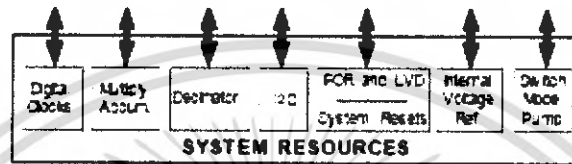

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.5 โครงสร้างบล็อกของ Analog System

2.4.1.4 System Resources

System Resource ก็คือ ฮาร์ดแวร์ต่างๆของระบบ เช่น Digital Clock , Multiply accumulate(MAC) , Decimator , I2C , System resets , Internal voltage reference , Switch mode pump(SMP) เป็นต้น ดังรูปที่ 2.6

รูปที่ 2.6 แสดงส่วนต่างๆของ System Resources

2.4.2 หน่วยความจำ (Memory)

หน่วยความจำเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการทำงานของไมโครโปรเซสเซอร์หรือไมโครคอนโทรลเลอร์ โดยจะมีการแบ่งหน่วยความจำออกเป็นประเภทต่างๆตามคุณสมบัติและการใช้งาน ซึ่งในส่วนของสถาปัตยกรรม M8C ก็จะแบ่งหน่วยความจำออกเป็น 3 ส่วน ROM , RAM และ Register

2.4.2.1 ROM จะมีการเข้าถึงโดยผ่านทาง Address Bus และ Data Bus โดยจากรูปภายใน ROM จะประกอบไปด้วย SROM (Supervisory ROM) และหน่วยความจำชนิด Flash จะแยกออกเป็นบล็อกๆละ 64 ไบต์ โดยผู้ใช้งานไม่จำเป็นต้องมาดูแลในเรื่องของเขตแดนรอยต่อของหน่วยความจำในแต่ละบล็อก เพราะ M8C จะมีการจัดการให้เราโดยอัตโนมัติ รีจิสเตอร์ที่ทำหน้าที่เก็บตำแหน่งของการประมวลผลก็คือ รีจิสเตอร์ PC จะมีการเพิ่มค่าขึ้นทุกๆ instruction ไชเคิลคำสั่ง โดยจะเป็น รีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต ซึ่งแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ 8 บิตบน (PCH) และ 8 บิตล่าง (PCL) ซึ่งใน 8 บิตบนจะมีการเพิ่มค่าหนึ่งค่าเมื่อ PC 8 บิตล่างนับถึงค่าที่ 256 (ยกเว้นคำสั่งที่เป็นการกระโดด)

Address	Description
0x0000	Reset Vector
0x0004	Supply Monitor Interrupt Vector
0x0008	DBA 00 PSoC Block Interrupt Vector
0x000C	DBA 01 PSoC Block Interrupt Vector
0x0010	DBA 02 PSoC Block Interrupt Vector
0x0014	DBA 03 PSoC Block Interrupt Vector
0x0018	DCA 04 PSoC Block Interrupt Vector
0x001C	DCA 05 PSoC Block Interrupt Vector
0x0020	DCA 06 PSoC Block Interrupt Vector
0x0024	DCA 07 PSoC Block Interrupt Vector
0x0028	Analog Column 0 Interrupt Vector
0x002C	Analog Column 1 Interrupt Vector
0x0030	Analog Column 2 Interrupt Vector
0x0034	Analog Column 3 Interrupt Vector
0x0038	GPIO Interrupt Vector
0x003C	Sleep Timer Interrupt Vector
0x0040	On-Chip User Program Memory Start Here
...	***
...	***
...	***
0x3FFF	16K Flash Maximum Depending on Version

ตารางที่ 2.1 Flash Program Memory Map

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2.2 Register รีจิสเตอร์เป็นหน่วยความจำหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการทำงานของระบบซึ่ง การเขียนโปรแกรม เราจำเป็นต้องอาศัยรีจิสเตอร์เหล่านี้ไว้เก็บ หรือพักข้อมูล รวมถึงการทำงาน บางอย่างที่ต้องอาศัยรีจิสเตอร์ โดย M8C จะจัดพื้นที่รีจิสเตอร์เป็นแบบแบงก์(Bank) ซึ่ง M8C จะมี รีจิสเตอร์อยู่ 2 แบงก์ด้วยกัน คือ พื้นที่แบงก์ของ User Space และ Configuration Space มีขนาด แบงก์ละ 256 ไบต์ เนื่องจากรีจิสเตอร์มีการจัดหน่วยความจำเป็นแบงก์แยกกันอยู่ดังนั้นในการ เข้าถึงข้อมูลแต่ละส่วนจึงต้องมีการเลือกแบงก์ข้อมูลที่เราจะเข้าถึงซึ่งสามารถทำการเลือกแบงก์ได้ โดยการกำหนดค่าให้กับบิต XIO ด้วยการเซต หรือ เคลียร์(เซตเป็น 1 คือ เลือกพื้นที่ของ Configuration Space และหากเคลียร์เป็น 0 คือการเลือก User Space)

สถาปัตยกรรม M8C จะมีรีจิสเตอร์พิเศษภายใน 5 ตัวที่ใช้เกี่ยวกับการประมวลผล โปรแกรม ดังต่อไปนี้

-Accumulator(A) : เป็นรีจิสเตอร์หลักที่ทำงานในส่วนของการทำงานทางคณิตศาสตร์ และ ลอจิก

-Index(X) : เป็นรีจิสเตอร์ชี้ทางอ้อมสำหรับการเข้าถึงข้อมูลแบบทางอ้อม

-Program Counter(PC) : เป็นรีจิสเตอร์ที่เก็บคำสั่งที่ CPU จะทำการตีความ หรือ ประมวลผล

-Stack Pointer(SP) : เป็นรีจิสเตอร์ที่เก็บตำแหน่งของหน่วยความจำ stack

-Flag(F) : เป็นรีจิสเตอร์สถานะ

รีจิสเตอร์ทั้งหมดจะเป็น 8 บิต ยกเว้นรีจิสเตอร์ PC ซึ่งมีขนาดเป็น 16 บิต เมื่อเกิดการรีเซตของ ระบบ รีจิสเตอร์ A,X,PC,SP จะมีสถานะเป็น 0x000 ส่วนรีจิสเตอร์ F จะมีค่าเป็น 0x02 ซึ่งจะเห็นว่า Zero Flag มีการเซตเป็น 1

- รีจิสเตอร์ A (Accumulator)

เป็นรีจิสเตอร์เก็บข้อมูลทั่วไปขนาด 8 บิต นอกจากนี้ยังเป็นรีจิสเตอร์หลัก ที่ทำงานในส่วนของคำสั่งการกระทำทางคณิตศาสตร์ลอจิกอีกด้วย

- รีจิสเตอร์ X (Index Register)

เป็นรีจิสเตอร์เก็บข้อมูลขนาด 8 บิต และยังทำหน้าที่เป็นรีจิสเตอร์ชี้ตำแหน่ง (Index) ในกรณีคำสั่งที่มีการเข้าถึงแอดเดรสแบบทางอ้อม โดยใช้ตัวชี้ (Index Addressing Mode)

- **รีจิสเตอร์ PC (Program Counter Register)**

เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต ที่ทำหน้าที่เก็บตำแหน่งหน่วยความจำโปรแกรมที่ CPU กำลังประมวลผลอยู่ โดยจะประกอบด้วย 8 บิต ไบต์สูง (PCH) และ 8 บิต ไบต์ต่ำ (PCL) ซึ่งค่าของรีจิสเตอร์ PC จะมีการเปลี่ยนแปลงค่าเองโดยอัตโนมัติ เมื่อ CPU ทำการแยกซิวซ์คำสั่งต่างๆ หรือการกระทำคำสั่ง การกระโดด และการเกิด อินเตอร์รัพท์ต่างๆ เป็นต้น

- **รีจิสเตอร์ SP (Stack Pointer Register)**

เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต ทำหน้าที่เก็บตำแหน่งของหน่วยความจำสแต็ก โดยรีจิสเตอร์ stack จะมีการเพิ่มค่าขึ้นโดยอัตโนมัติเมื่อถูกใช้งาน เช่น กรใช้คำสั่ง PUSH หรือ CALL เป็นต้น โดยจะเป็นการเพิ่มค่าการชี้ตำแหน่งในหน่วยความจำแรมซึ่งถ้าหากมีการชี้ตำแหน่งจนถึงค่าตำแหน่ง 0xFF ค่าของสแต็ก จะกลับไปอยู่ที่ 0x00 อีกครั้ง ก็คือ จะเป็น stack แบบวน ดังนั้นผู้พัฒนาโปรแกรมจะต้องดูแล ไม่ให้เกิดการทับกัน (Overlap) ของสแต็ก กับตัวแปรที่ได้ Define ไว้ใน RAM

- **รีจิสเตอร์ F (Flags)**

เป็นรีจิสเตอร์สถานะ มีทั้งหมด 8 บิต ซึ่งในแต่ละบิตมีการใช้งานดังนี้

-PqMode และ XIO ใช้สำหรับการเลือกแบงก์ของรีจิสเตอร์

-C เป็น Carry Flag จะมีผลต่อการกระทำคำสั่งทางคณิตศาสตร์ ลอยจิก การเลื่อน หรือหมุนบิต

-Z เป็น Zero Flag จะมีผลต่อการกระทำคำสั่งทางคณิตศาสตร์ ลอยจิก

-GIE เป็นบิตควบคุมการเกิดอินเตอร์รัพท์ โดยเป็นบิตที่มีนัยสำคัญสูงสุด หากเซตบิตนี้ก็จะเป็นการอนุญาตให้การอินเตอร์รัพท์สามารถเกิดขึ้นได้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

รีจิสเตอร์ F(Flags)

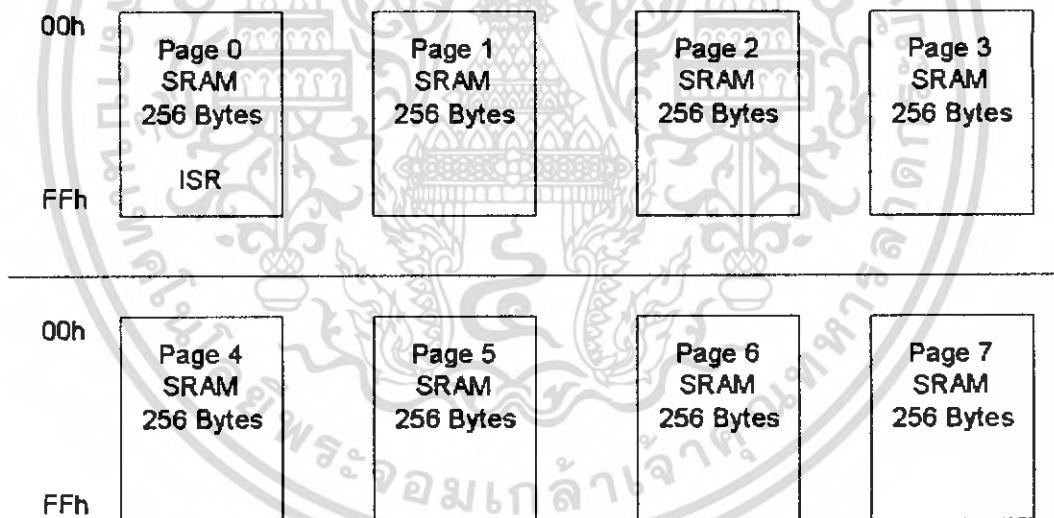
Bit#	7	6	5	4	3	2	1	0
Access POR				RL:0		RL:0	RL:0	RL:0
Bit Name	Reserved			XIO	Reserved	Carry	Zero	GIE

Bit Name	Description
Bit7 : Reserved	เป็นบิตที่สงวนไว้ไม่ใช้งาน
Bit6 : Reserved	เป็นบิตที่สงวนไว้ไม่ใช้งาน
Bit5 : Reserved	เป็นบิตที่สงวนไว้ไม่ใช้งาน
Bit4 : XIO	เป็นบิตเลือกการเข้าถึงแรมรีจิสเตอร์ มีด้วยกันสองแรมก็คือ Bank 0 และ Bank 1 0 = Bank0 , 1 = Bank1
Bit3 : Reserved	เป็นบิตที่สงวนไว้ไม่ใช้งาน
Bit2 : Carry	บิตนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติ จากผลลัพธ์การกระทำทางคณิตศาสตร์ลอจิก 0 = No Carry -เมื่อผลลัพธ์จากการกระทำคำสั่งลบ ไม่มีการยืม -เมื่อผลลัพธ์จากการกระทำคำสั่งบวก ไม่มีการยืม 1 = Carry -เมื่อผลลัพธ์จากการกระทำคำสั่งลบ มีการยืม -เมื่อผลลัพธ์จากการกระทำคำสั่งบวก มีการยืม
Bit1 : Zero	บิตนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติ จากผลลัพธ์การกระทำทางคณิตศาสตร์ลอจิก 0 = Not Equal to Zero : เมื่อผลลัพธ์จากการกระทำทางคณิตศาสตร์ไม่เท่ากับ 0 1 = Equal to Zero : เมื่อผลลัพธ์จากการกระทำทางคณิตศาสตร์เท่ากับ 0
Bit0 : Global IE	บิตนี้มีความสำคัญสูงสุดในการควบคุมการเกิดอินเตอร์รัพท์ 0 = Disable : ปิดการอินเตอร์รัพท์ทั้งหมด 1 = Enable : เปิดการอินเตอร์รัพท์

2.4.2.3 RAM (Random Access Memory) หน่วยความจำแรมเป็นหน่วยความจำที่ใช้เก็บข้อมูลชั่วคราว ซึ่งข้อมูลไม่สามารถคงอยู่ได้หากไม่มีไฟเลี้ยงป้อนให้ โดยหน่วยความจำแรมของ PSoC MCU จะมีโครงสร้างเป็นแบบ Page ซึ่งจะมีขนาด Page ละ 256 Byte ซึ่งสำหรับ PSoC ในตระกูล CY8C27x43 จะมี RAM ขนาด 1 Page คือ 256 byte ส่วน PSoC ในตระกูลอื่นๆก็จะมีขนาดต่างๆ ตามตารางที่ 2.2

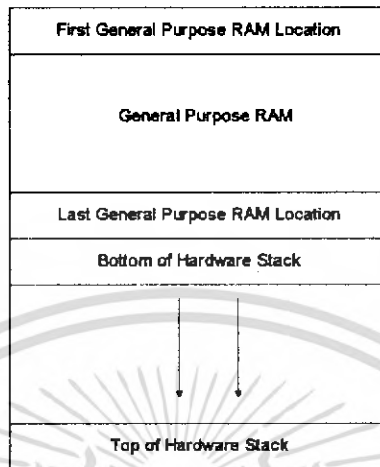
PSoC Device	ขนาดของ RAM	
CY8C29x66	2 KB	8 Pages
CY8C27x66	2 KB	8 Pages
CY8C27x43	256 Bytes	1 Pages
CY8C24x23	256 Bytes	1 Pages
CY8C22x13	256 Bytes	1 Pages

ตารางที่ 2.2 ขนาดหน่วยความจำ RAM ของ PSoC

รูปที่ 2.7 แสดงลักษณะของหน่วยความจำ RAM

หน่วยความจำส่วนหนึ่งภายใน RAM จะถูกใช้งานเป็นหน่วยความจำ สแต็ค (stack) โดยจากจากรูปที่ 2.8 จะเห็นว่าตำแหน่งแรกของหน่วยความจำสแต็ค (Bottom of Hardware Stack) จะเริ่มต้นที่ตำแหน่งต่อจากตำแหน่งสุดท้ายของพื้นที่ General Purpose RAM และจะไปสิ้นสุดที่ตำแหน่งสุดท้ายคือ 0xFF แต่ถ้ามีการเพิ่มตำแหน่งของสแต็คอีก จาก 0xFF ตำแหน่งต่อไปจะเป็น 0x00 ซึ่งจะเรียกเหตุการณ์นี้ว่า Stack Overflow โดยไม่ควรจะเกิดขึ้นเนื่องจาก อาจทำให้ตำแหน่งของสแต็ค ไปทับกับตำแหน่งของข้อมูลที่เรากำลังใช้งานอยู่ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการผิดพลาดขึ้นได้ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

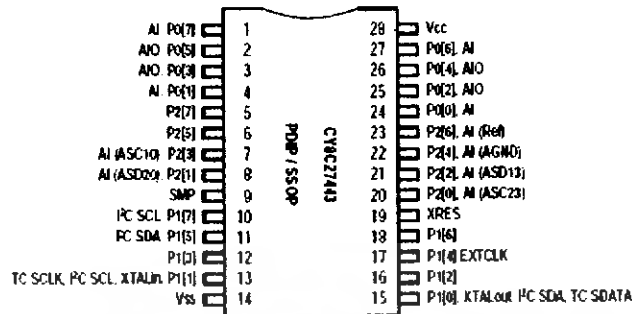
รูปที่ 2.8 แสดงโครงสร้างหน่วยความจำ RAM

2.4.3 ขาสัญญาณอินพุต/เอาต์พุต (GPIO : General Purpose IO)

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึง คุณสมบัติทางด้านขาสัญญาณ I/O (Input/Output) ของ PSoC MCU ซึ่ง ขาสัญญาณของ PSoC MCU สามารถทำงานได้ทั้งส่วนของ ขาสัญญาณดิจิทัล และขาสัญญาณอนาล็อก ซึ่งในการใช้งานจะผ่านทางรีจิสเตอร์ต่างๆ ดังตารางที่ 2.3

Address	Name	Bit7	Bit6	Bit5	Bit4	Bit3	Bit2	Bit1	Bit0	Access
0,xxh	PRTxDR	Data Register								RW : 00
0,xxh	PRTxIE	Bit Interrupt Enables								RW : 00
0,xxh	PRTxGS	Global Select								RW : 00
0,xxh	PRTxDM2	Drive Mode 2								RW : FF
1,xxh	PRTxDM0	Drive Mode 0								RW : 00
1,xxh	PRTxDM1	Drive Mode 1								RW : FF
1,xxh	PRTxIC0	Interrupt Control 0								RW : 00
1,xxh	PRTxIC1	Interrupt Control 1								RW : 00

ตารางที่ 2.3 รีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน I/O (GPIO Register)

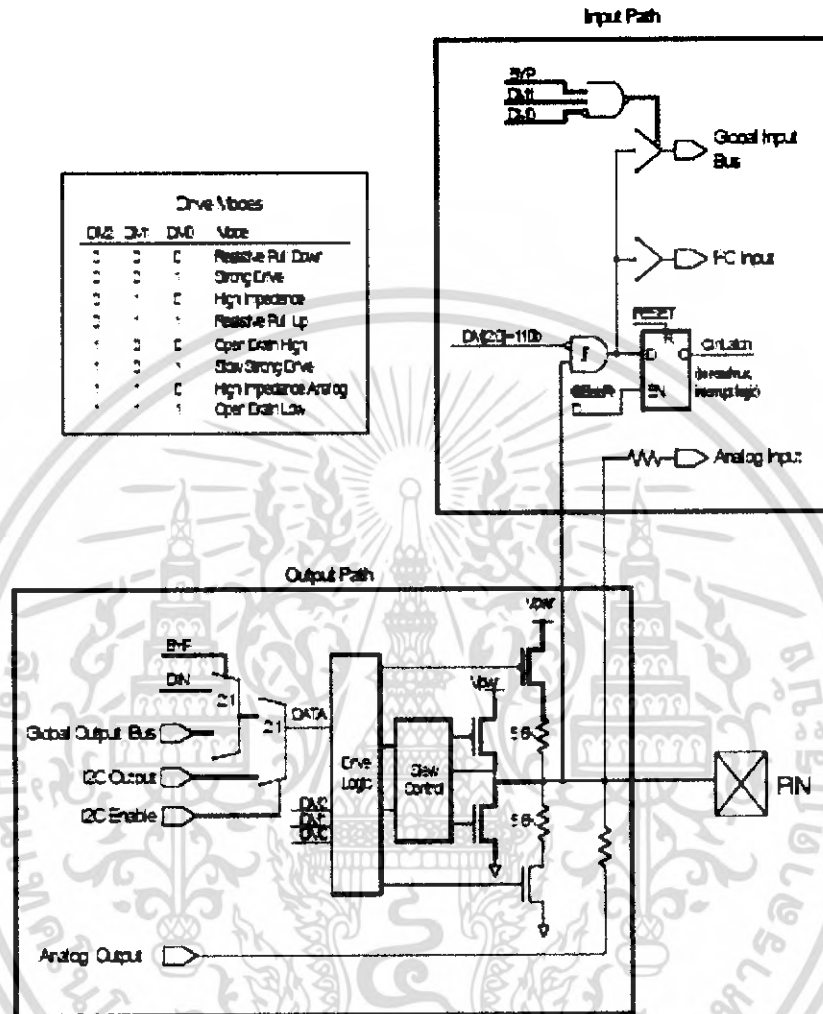

รูปที่ 2.9 แสดงตัวถังและ การวางตำแหน่งขาสัญญาณต่างๆของไอซี CY8C27443

Pin No.	Type		Pin Name	Description
	Digital	Analog		
1	IO	I	P0[7]	Analog column mux input.
2	IO	IO	P0[5]	Analog column mux input and column output.
3	IO	IO	P0[3]	Analog column mux input and column output.
4	IO	I	P0[1]	Analog column mux input.
5	IO		P2[7]	
6	IO		P2[5]	
7	IO	I	P2[3]	Direct switched capacitor block input.
8	IO	I	P2[1]	Direct switched capacitor block input.
9	Power		SMP	Switch Mode Pump (SMP) connection to external components required.
10	IO		P1[7]	I2C Serial Clock (SCL).
11	IO		P1[5]	I2C Serial Data (SDA)
12	IO		P1[3]	
13	IO		P1[1]	Crystal Input (XTALin), I2C Serial Clock (SCL), ISSP-SCLK
14	Power		Vss	Ground connection.
15	IO		P1[0]	Crystal Output (XTALout), I2C Serial Data (SDA), ISSP-SDATA
16	IO		P1[2]	
17	IO		P1[4]	Optional External Clock Input (EXTCLK).
18	IO		P1[6]	
19	Input		XRES	Active high external reset with internal pull down.
20	IO	I	P2[0]	Direct switched capacitor block input.
21	IO	I	P2[2]	Direct switched capacitor block input.
22	IO		P2[4]	External Analog Ground (AGND).
23	IO		P2[6]	External Voltage Reference (VRef).
24	IO	I	P0[0]	Analog column mux input.
25	IO	IO	P0[2]	Analog column mux input and column output.
26	IO	IO	P0[4]	Analog column mux input and column output.
27	IO	I	P0[6]	Analog column mux input.
28	Power		Vdd	Supply voltage.

รูปที่ 2.10 หน้าทีขาสัญญาณต่างๆของ CY8C27443

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.11 บล็อกไดอะแกรมของขาสัญญาณ GPIO (GPIO – Block Diagram)

จากรูปที่ 2.11 จะเห็นว่าโครงสร้างขาสัญญาณ GPIO ของ PSoC MCU มีความซับซ้อนมาก ทั้งนี้เพราะ PSoC MCU ได้ออกแบบโครงสร้างขาสัญญาณ ให้สามารถทำงานได้ในหลากหลายคุณสมบัติ โดยผู้ใช้งาน (USER) สามารถกำหนดความต้องการในการใช้งานได้ โดยเราสามารถกำหนดคุณสมบัติการทำงานของขาสัญญาณในโหมดต่าง ได้ดังนี้

- Pull Down (Resistive pull down) โหมดนี้ขาสัญญาณ I/O จะถูกต่อผ่านตัวต้านทานลงกราวด์
- Strong (Strong Drive) โหมดนี้เหมาะสำหรับใช้งานเป็นเอาต์พุตดิจิทัล
- High Z (High impedance) โหมดนี้ที่ขาสัญญาณ I/O จะมีความต้านทานสูงเหมาะสำหรับการใช้งานเป็นอินพุต
- Pull Up (Resistive pull up) โหมดนี้ขาสัญญาณ I/O จะถูกต่อผ่านความต้านทานไปยัง Vcc

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเนื้อหาเบี่ยงประเด็นเช่นด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Open Drain High สถานะของ I/O เป็นแบบ Open Drain High
- Strong Slow (Strong Slow Drive) สถานะสัญญาณ I/O เป็นแบบ Strong Slow
- High Z Analog เป็นสถานะความต้านทานสูงแบบอนาล็อก ซึ่งจะเป็นค่าสถานะเริ่มต้น (Default) หลังจากเกิดรีเซ็ต (reset rate)

Drive Mode DM[2:0]	Pin State	Description
000b	Resistive pull down	Strong high, resistive low
001b	Strong drive	Strong high, strong low
010b	High impedance	Hi-Z high and low, digital input enabled
011b	Resistive pull up	Resistive high, strong low
100b	Open drain high	Slow strong high, Hi-Z low
101b	Slow strong drive	Slow strong high, slow strong low
110b	High impedance. analog (reset state)	Hi-Z high and low, digital input disabled (for zero power) (reset state)
111b	Open drain low	Slow strong low, Hi-Z high

ตารางที่ 2.4 การกำหนด Drive Modes ของ GPIO โดยผ่านรีจิสเตอร์ PRTxDMx[2:0] การกำหนดคุณสมบัติของขาสัญญาณเหล่านี้ สามารถทำได้สองวิธีคือ การกำหนดที่ค่ารีจิสเตอร์ (PRTxDMx) ซึ่งวิธีนี้จะเป็นการเขียน โปรแกรมเข้าไปเซตค่ารีจิสเตอร์ ดังนั้นวิธีการนี้จึงทำให้เราสามารถเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ Drive Mode ของขาสัญญาณได้ตลอดเวลาขณะที่ CPU กำลังประมวลผลอยู่ และอีกวิธีก็คือ การกำหนดโดยใช้โปรแกรม PSoC Designer ตรงส่วนของ Device Editor Configuration ซึ่งจะเรียกว่าการกำหนด Configure I/O Pins ซึ่งจะช่วยลดความยุ่งยากในการเขียนโปรแกรมลงได้เป็นอย่างดี

ขาสัญญาณ I/O ของ PSoC MCU จะประกอบด้วย บัฟเฟอร์อินพุต และ วงจรขับทางด้านเอาต์พุต โดยขาสัญญาณ I/O เหล่านี้จะถูกจัดไว้เป็นพอร์ต ซึ่งปกติ 1 พอร์ต จะมีทั้งหมด 8 บิต แต่จะมีบางกรณีที่มีพอร์ตนั้นๆ มีขาสัญญาณไม่ถึง 8 บิต ขาสัญญาณ I/O ต่างๆ เหล่านี้สามารถทำงานในลักษณะต่างๆดังนี้

- Digital IO : เป็นขาสัญญาณดิจิทัล อินพุต/เอาต์พุต สามารถควบคุมการทำงานได้โดยการผ่านค่าให้กับรีจิสเตอร์ PRTxDR
- Global IO : เป็นขาสัญญาณดิจิทัล อินพุต/เอาต์พุต ที่เชื่อมโยงระหว่าง Digital PSoC Block
- Analog IO : เป็นขาสัญญาณ อินพุต/เอาต์พุต ที่เชื่อมโยงระหว่าง Analog PSoC block

2.4.3.1 Digital IO

เป็นโหมคการทำงานหนึ่งของขาสัญญาณ I/O Port ที่หน่วยประมวลผล M8C สามารถติดต่อเข้าถึงขาสัญญาณพอร์ตได้โดยตรง โดยไม่ต้องอาศัย PSoC Block ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน หรือ การเขียนค่าไปที่พอร์ต ซึ่ง M8C จะติดต่อผ่านทางรีจิสเตอร์ PRTxDR ซึ่งสถานะของรีจิสเตอร์นี้จะส่งผลโดยตรงกับขาสัญญาณ I/O Pin ของ PSoC MCU เช่น ในการเขียนข้อมูลลอจิกไปยังพอร์ตผ่านรีจิสเตอร์ PRTxDR ข้อมูลดังกล่าวจะถูกเปลี่ยนให้เป็นสถานะทางไฟฟ้าไปปรากฏที่ขาสัญญาณต่างๆ ส่วนในกรณีการอ่านข้อมูลจากพอร์ตหน่วยประมวลผลสามารถอ่านค่าสถานะทางไฟฟ้าจากขาสัญญาณ I/O ได้จากรีจิสเตอร์ PRTxDR ด้วยเช่นกัน ซึ่งสถานะทางไฟฟ้าจะถูกเปลี่ยนเป็นลอจิกแล้วนำกลับมาเก็บที่รีจิสเตอร์ PRTxDR

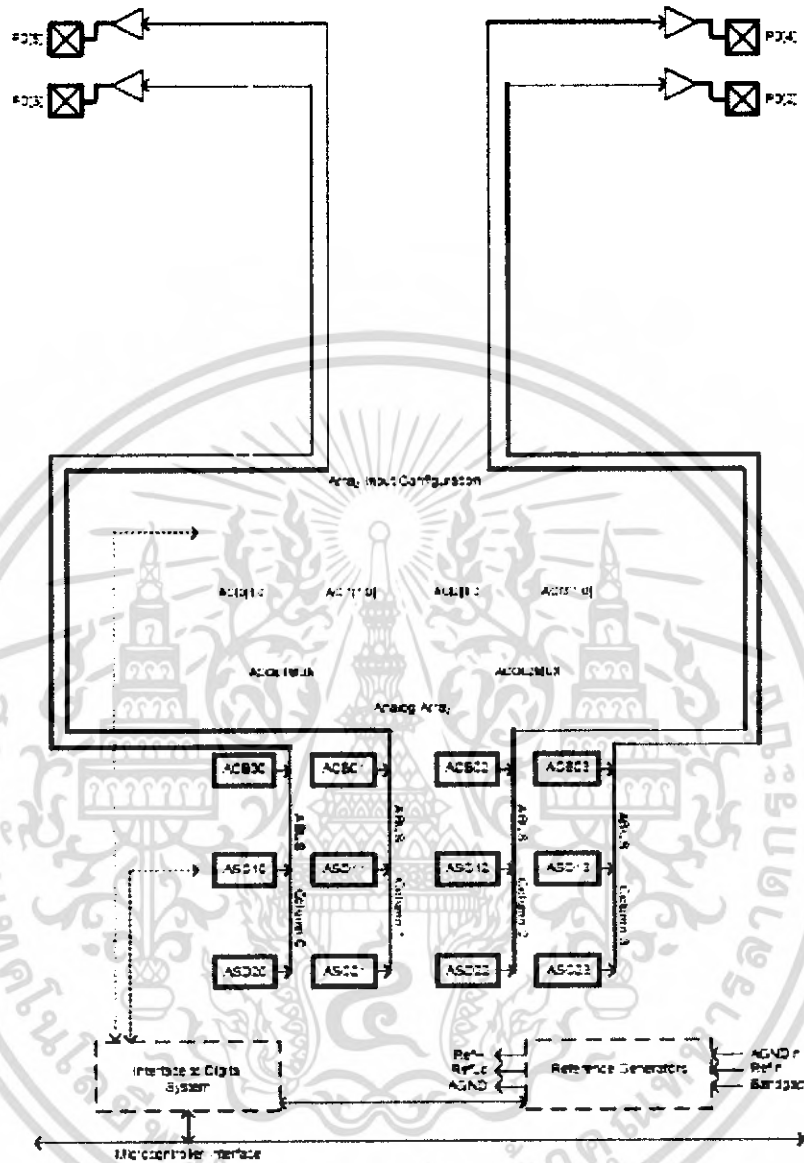
2.4.3.2 Global IO

Global IO จะถูกใช้เป็นส่วนเชื่อมต่อ (interconnect) ระหว่าง PSoC Block กับขาสัญญาณภายนอกโดยจะเชื่อมต่อผ่าน Global In และ Global Out ซึ่งเราสามารถทำการเชื่อมโยงสัญญาณจาก GPIO เข้ามายัง Global In หรือ Global Out แล้วนำไปเชื่อมต่อกับสัญญาณใน PSoC Block ต่างๆ ได้ตามต้องการ ซึ่งในการออกแบบสามารถทำได้โดยใช้โปรแกรม PSoC Designer ซึ่งในการออกแบบจะเป็นลักษณะวิซวล หรือ แบบกราฟิก ทำให้ง่ายต่อการออกแบบ และ โดยผู้ออกแบบไม่จำเป็นต้องเข้าไปเซตค่ารีจิสเตอร์ใดๆเลย

2.4.3.3 Analog IO

เป็นขาสัญญาณ Input/Output อนาล็อก ซึ่งจะเชื่อมต่อขาสัญญาณภายนอกกับสัญญาณภายในอนาล็อกบล็อกผ่านขาสัญญาณ AOUT โดยจะต่อผ่านตัวต้านทานภายในประมาณ 300 โอห์ม สำหรับในโหมคของอนาล็อก ชนิดของGPIO จะกำหนดเป็น High Impedance Analog Drive mode (Hi-Z)

ขาสัญญาณ GPIO ที่ทำหน้าที่เป็นขาสัญญาณ Analog Input/Output ซึ่งสามารถเชื่อมต่อกับ Analog Block ได้ จะมีทั้งหมด 4 ขาสัญญาณ คือ ขาสัญญาณ P0[2] , P0[3] , P0[4] และ P0[5] ดังรูปที่ 2.12

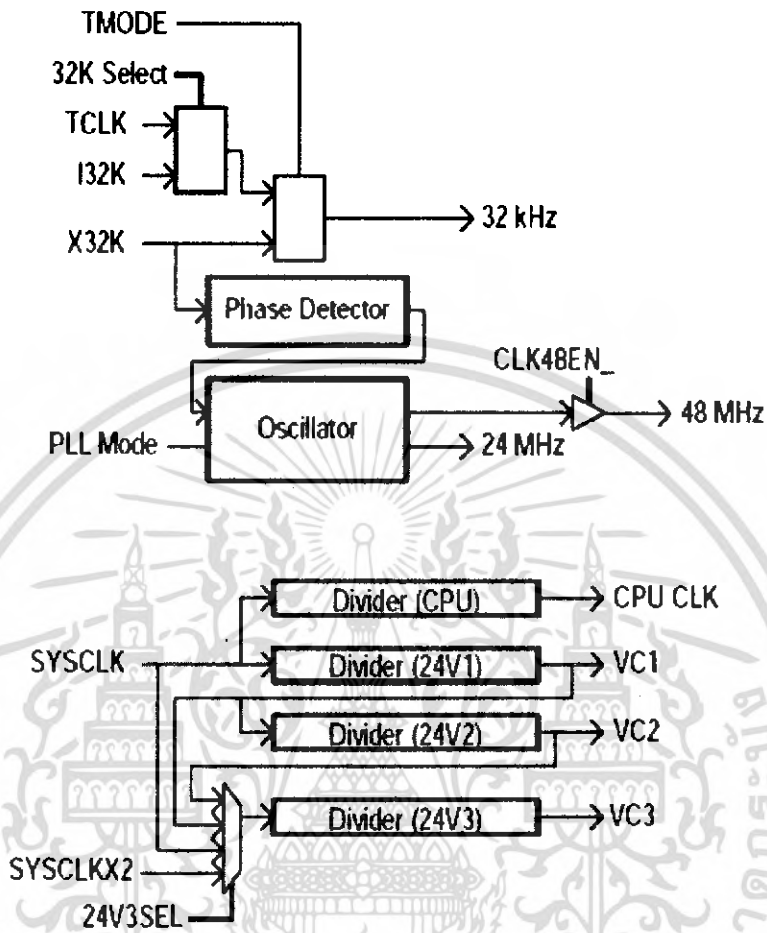

รูปที่ 2.12 แสดงขาสัญญาณ Analog Input/Output

2.4.4 ระบบสัญญาณนาฬิกา

ระบบสัญญาณนาฬิกาของ PSoC MCU เป็นระบบที่มีความหลากหลายค่อนข้างซับซ้อนและมีรายละเอียดการทำงานต่างๆมากมาย หากศึกษาให้เข้าใจแล้วจะทำให้เราสามารถใช้งานสัญญาณนาฬิกาต่างๆของ PSoC MCU ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะพบว่าเป็นระบบโครงสร้างสัญญาณนาฬิกาที่ดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.13 ระบบสัญญาณนาฬิกาของ PSoC MCU

โดยเราสามารถแบ่งแหล่งกำเนิดสัญญาณนาฬิกาออกเป็นส่วนๆดังนี้

- Internal main oscillation (IMO)
- Internal low speed oscillator (ILO)
- 32 KHz Crystal oscillator (ECO)
- Phase Lock Loop (PLL)

2.4.4.1 สัญญาณนาฬิกาหลักภายใน Internal Main Oscillator (IMO)

เป็นแหล่งกำเนิดสัญญาณนาฬิกาหลัก ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดสัญญาณนาฬิกาภายใน PSoC MCU โดยสามารถผลิตสัญญาณนาฬิกาได้ ขนาด 24 MHz เรียกว่า SYSCLOCK และยังมีวงจรคูณความถี่เป็นสองเท่า (Clock Double) ซึ่งจะทำความถี่เป็น 48 MHz ซึ่งจะเรียกว่า SYSCLOCK2X โดยเราสามารถเลือกใช้งานได้

นอกจากนี้ยังสามารถปรับแต่งความถี่ (Trim) ได้อีกด้วย โดยรีจิสเตอร์ IMO_TR ที่ใช้สำหรับปรับแต่งค่าความถี่ของสัญญาณนาฬิกาเพื่อให้มีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Bit#	7	6	5	4	3	2	1	0
Access POR	W:0							
Bit Name	Trim [7:0]							

ตารางที่ 2.5 แสดงรีจิสเตอร์ IMO_TR

ในการผลิตสัญญาณความถี่นี้จะได้รับสัญญาณอินพุตมาจากแหล่งกำเนิดสัญญาณออสซิลเลเตอร์ขนาดความถี่ 32 KHz จากภายในตัว PSoC MCU ซึ่งค่าความคลาดเคลื่อนของสัญญาณนาฬิกาทั้งจาก 24 MHz และ 48 MHz จะอยู่ที่ +/- 2.5% ซึ่งมีผลมาจากสภาวะของอุณหภูมิ และ แรงดัน โดยการใช้ออสซิลเลเตอร์แบบภายในนี้มีข้อดีคือ ไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ภายนอกใดๆ ต่อร่วมเลย แต่อาจจะมีปัญหาในเรื่องของความคลาดเคลื่อนอยู่บ้าง ดังนั้นหากต้องการความเที่ยงตรงของสัญญาณความถี่สูงๆ ควรจะใช้แหล่งสัญญาณนาฬิกา คริสตอลออสซิลเลเตอร์จากภายนอก (ECO) ซึ่งโมดูลของ IMO จะสนับสนุนการใช้งานสัญญาณนาฬิกาจากภายนอกด้วย โดยการอาศัยสัญญาณจาก Phase Lock Loop (PLL) ซึ่งอินพุตของวงจร PLL นี้จะได้จากสัญญาณ 32KHz ของคริสตอลออสซิลเลเตอร์ภายนอก (ECO)

ความเร็วในการทำงานของ CPU นั้นสามารถเลือกได้หลายระดับ โดยการเอาสัญญาณนาฬิกาของระบบ (SYSCLOCK) 24 MHz มาหารด้วยอัตราส่วนต่างๆ ซึ่งกำหนดได้ด้วยรีจิสเตอร์ OSC_CR0 ในบิต 2:0 ตามตารางที่ 2.6 หรือ สามารถกำหนดได้จากหน้าต่าง Global Resource ของซอฟต์แวร์ PSoC Designer

OSC_CR0[2:0]	Internal Main Oscillator	External Clock
000b	3 MHz	EXTCLK/8
001b	6 MHz	EXTCLK/4
010b	12 MHz	EXTCLK/2
011b	24 MHz	EXTCLK/1
100b	1.5 MHz	EXTCLK/16
101b	750 KHz	EXTCLK/32
110b	187.5 KHz	EXTCLK/128
111b	93.7 KHz	EXTCLK/256

ตารางที่ 2.6 การกำหนดความเร็วการทำงานของ CPU กำหนดโดยรีจิสเตอร์ OSC_CR0[2:0]

2.4.4.2 สัญญาณนาฬิกาแบบความเร็วต่ำภายใน (Internal Low Speed Oscillator (ILO))

เป็นสัญญาณนาฬิกาแบบความเร็วต่ำ (32KHz) ที่อยู่ภายใน PSoC MCU โดยปกติแล้วจะใช้กำเนิดสัญญาณให้กับ การทำงานในส่วนประหยัดพลังงาน (Sleep) และ watchdog นอกจากนี้ก็ยังสามารถนำมาใช้ใช้เป็นสัญญาณนาฬิกาให้กับ Digital PSoC blocks ได้อีกด้วย

เราสามารถกำหนดระดับการใช้พลังงานของสัญญาณออสซิลเลเตอร์ ILO ได้ 3 โหมดด้วยกัน โดยการกำหนดค่าให้กับรีจิสเตอร์ ILO_TR ในบิต Bias Trim [5:4] ดังนี้ คือ

- โหมดปกติ (normal power mode) เหมาะสำหรับการใช้งานทั่วไปที่ต้องการความถูกต้องของสัญญาณสูง
- โหมดพลังงานต่ำ (low power mode) เหมาะสำหรับการทำงานในโหมดประหยัดพลังงาน (Sleep Mode) แต่ในโหมดนี้จะทำให้ความถูกต้องของสัญญาณต่ำลงด้วย

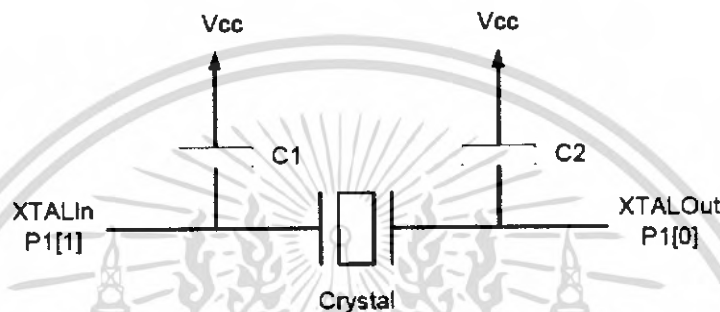
นอกจากการกำหนดระดับพลังงานของออสซิลเลเตอร์แล้ว ยังสามารถทำการปรับค่าความถี่สัญญาณ (Freq Trim) ได้อีกด้วยโดยการปรับค่ารีจิสเตอร์ ILO_TR ในบิต Trim[3:0] ดังต่อไปนี้

Bit#	7	6	5	4	3	2	1	0
Access POR			W:0		W:00			
Bit Name	Reserved		Bias Trim[5:4]		Freq Trim[3:0]			

Bit	Name	Description
Bits 7:6	Reserve	สงวนไว้ไม่ใช้งาน
Bits 5:4	Bias Trim	ปรับระดับพลังงานของออสซิลเลเตอร์ (ILO)
		00b Medium Bias
		01b Maximum Bias
		10b Minimum Bias
		11b Reserved
Bits 3:0	Freq Trim	ปรับความถี่ของออสซิลเลเตอร์

2.4.4.3 สัญญาณนาฬิกา 32 KHz จากคริสตัลภายนอก (32KHz Crystal Oscillator(ECO))

เป็นแหล่งกำเนิดสัญญาณนาฬิกาที่ได้จากภายนอกโดยวงจรคริสตัลลออสซิลเลเตอร์ 32 KHz โดยวงจรการค่อนั้นจะต่อคริสตัลลออสซิลเลเตอร์เข้ากับขาสัญญาณ XTAL In และ XTAL Out นอกจากนี้จะต้องต่อตัวเก็บประจุด้วยอีก 2 ตัว ดังรูปที่ 2.14

รูปที่ 2.14 วงจรคริสตัลลออสซิลเลเตอร์ภายนอก

สัญญาณนาฬิกาจาก ECO นี้สามารถใช้เป็นฐานเวลาให้กับแหล่งกำเนิดสัญญาณนาฬิกาหลัก (IMO) ได้โดยการใช้งานในโหมด PLL ซึ่งจะได้สัญญาณนาฬิกาหลัก (IMO) ที่มีความเที่ยงตรงสูงขนาดความถี่ 24 MHz ซึ่งจะเป็นสัญญาณนาฬิกาของระบบ (System Clock) นอกจากนี้การต่อสัญญาณนาฬิกาแบบ ECO ยังสนับสนุนการใช้งานคริสตัลที่มีความถี่ 32.768 KHz ซึ่งเป็นความถี่ที่ใช้กับไอซีนาฬิกา (Real Time Clock(RTC)) เหมาะกับการนำไปประยุกต์ใช้งานเป็นนาฬิกา เพราะจะให้เวลาที่เที่ยงตรงเช่นเดียวกับนาฬิกาทั่วไป ซึ่งการใช้งานออสซิลเลเตอร์ในโหมด ECO นี้ ในบิต 7 ของรีจิสเตอร์ OSC_CR0 จะต้องเซตเป็น 1 ด้วย (ตามค่า default บิตนี้จะเป็น 0)

-การใช้งานออสซิลเลเตอร์แบบ ECO

โดยการใช้งานสัญญาณนาฬิกา ECO นั้น จะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

- ใช้เป็นแหล่งกำเนิดสัญญาณ CLK32K หรือ ใช้เป็นฐานเวลาให้กับ Sleep Timer
- ใช้เป็นฐานเวลาให้กับสัญญาณนาฬิกาหลัก (IMO) ซึ่งในกรณีนี้ จะต้องมีการใช้งาน PLL (Phase Lock Loop) โดยจะได้สัญญาณนาฬิกาของระบบ (SYSCLK) ขนาด 24 MHz ที่มีความเที่ยงตรงสูงมาก

จากการใช้งานในสองลักษณะดังกล่าวจะมีการใช้งานค่าตัวเก็บประจุที่มีความแตกต่างกัน โดยกรณีของการใช้งาน ECO แบบไม่ใช้ PLL จะใช้ค่าตัวเก็บประจุ C1 และ C2 ที่มีค่าเท่ากันดังตารางที่ 2.7

Package	C1	C2
8 PDIP	22 pF	22 pF
20 PDIP	22 pF	22 pF
20 SOIC	22 pF	22 pF
20 SSOP	22 pF	22 pF
28 PDIP	22 pF	22 pF
28 SOIC	22 pF	22 pF
28 SSOP	22 pF	22 pF
44 TQFP	22 pF	22 pF
48 PDIP	20 pF	20 pF
48 SSOP	22 pF	22 pF

ตารางที่ 2.7 ค่าตัวเก็บประจุที่ใช้กับวงจรออสซิลเลเตอร์ภายนอก ECO แบบไม่ใช่ PLL ส่วนค่าตัวเก็บประจุของวงจรคริสตอลในกรณีที่ใช้งาน PLL จะต้องใช้ค่าตัวเก็บประจุ C1 และ C2 ที่มีค่าแตกต่างกัน ดังตารางที่ 2.8

Package	C1	C2
8 PDIP	12 pF	100 pF
20 PDIP	12 pF	100 pF
20 SOIC	12 pF	100 pF
20 SSOP	12 pF	100 pF
28 PDIP	12 pF	100 pF
28 SOIC	12 pF	100 pF
28 SSOP	12 pF	100 pF
44 TQFP	12 pF	100 pF
48 PDIP	9 pF	100 pF
48 SSOP	12 pF	100 pF

ตารางที่ 2.8 ค่าตัวเก็บประจุที่ใช้กับวงจรคริสตอลภายนอก ECO แบบใช้ PLL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-การกำหนดการใช้งานสัญญาณนาฬิกาจาก ECO

การกำหนดการใช้งานสัญญาณนาฬิกาแบบ ECO นั้นสามารถทำการกำหนดค่าต่างๆ ในหน้าต่าง Device Editor ของซอฟต์แวร์ PSoC Designer โดยกำหนด 32K_Select เป็น External และหากต้องการให้สัญญาณนาฬิกาจาก ECO นี้เป็นฐานเวลาให้กับสัญญาณนาฬิกาหลัก IMO ก็ สามารถทำได้โดยเลือก PLL Mode เป็น Ext Lock นอกจากนี้จะต้องกำหนดให้ขาสัญญาณ P1[0] เป็น XTAL Out และ P1[1] เป็น XTAL In อีกด้วย

เมื่อเรากำหนดการทำงาน โดยเลือกสัญญาณนาฬิกาจากภายนอก (ECO) เมื่อ CPU เริ่มต้นทำงาน หรือหลังจากเกิดการรีเซต การทำงานของระบบจะอาศัยสัญญาณนาฬิกาภายในไประยะหนึ่ง เพื่อรอให้สัญญาณนาฬิกาจากคริสตอลภายนอก (ECO) และ PLL มีเสถียรภาพมากพอ ก่อนจึงจะสวิตซ์การทำงานมาใช้สัญญาณนาฬิกาจากคริสตอลอสซิลเลเตอร์ภายนอก แต่ถ้าหากพบว่าสัญญาณนาฬิกาจากภายนอกไม่ทำงาน มันจะสวิตซ์สัญญาณนาฬิกากลับไปทำงานจากสัญญาณนาฬิกาภายใน

การใช้สัญญาณนาฬิกาจากคริสตอลอสซิลเลเตอร์ภายนอกนั้น จะให้ความถูกต้องเที่ยงตรงกว่าการใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายใน ดังนั้นการใช้สัญญาณนาฬิกาจาก ECO จึงเหมาะกับการทำงานที่ต้องใช้ความแม่นยำของสัญญาณนาฬิกาสูง เช่น การใช้งาน DTMF หรือ RS232 เป็นต้น

2.4.4.4 Phase Locked Loop (PLL)

Phase-Locked Loop (PLL) เป็นฟังก์ชันการทำงานในการสร้างสัญญาณนาฬิกาของระบบ โดยอาศัย อินพุตสัญญาณนาฬิกาจากวงจรคริสตอลอสซิลเลเตอร์ภายนอก ซึ่งจะให้ความเที่ยงตรงสูงกว่าการใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายนอก โดยเอาพุตสัญญาณของ PLL จะมีค่าความถี่เท่ากับ 23.986 MHz เมื่อใช้ความถี่คริสตอลเท่ากับ 32.768 KHz โดยสัญญาณความถี่เอาพุตของ PLL จะถูกใช้เป็นส่วนสัญญาณนาฬิกาของระบบ (SYSCLK) โดยการใช้งาน PLL สามารถทำได้โดยซอฟต์แวร์ PSoC Designer ดังขั้นตอนต่อไปนี้

- เลือกสัญญาณนาฬิกา 32K_Select เป็น External
- เลือก PLL_Mode เป็น Ext Lock
- กำหนดให้ขาสัญญาณ P1[0] เป็น XTAL Out และ P1[1] เป็น XTAL In

2.4.4.5 การทำงานในโหมด Sleep และ Watchdog

Sleep Mode หรือ โหมดการประหยัดพลังงาน จุดประสงค์ของการทำงานในโหมดนี้ก็เพื่อที่จะประหยัดพลังงานของ CPU ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งเราสามารถควบคุมการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ได้ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sleep Mode ได้โดยการเขียนโปรแกรมควบคุม ซึ่งเมื่อเราสั่งให้ CPU เข้าสู่การทำงานในโหมด Sleep จะมีผลทำให้ CPU หยุดทำงานและทำให้ แหล่งกำเนิดสัญญาณนาฬิกา 24/48MHz , หน่วยความจำ Flash และ Bandgap-Voltage อยู่ในโหมดพลังงานต่ำ (Power-Down)

Watchdog Timer คือส่วนที่ทำหน้าที่ในการเฝ้าระวังการทำงานของ CPU โดยจุดประสงค์ในการทำงานของ Watchdog Timer เพื่อป้องกันการทำงานที่ผิดพลาดของ CPU ในที่นี้หมายถึง CPU ไม่สามารถทำในสิ่งที่ควรจะทำได้ หรือ CPU เกิดการค้าง (halt stage) ไม่สามารถทำงานต่อได้โดย Watchdog Timer จะทำการรีเซ็ต CPU ในทันทีที่ค่าการนับของมันสิ้นสุดลง เพื่อให้ CPU กลับไปตั้งต้นการทำงานใหม่ได้

Sleep Timer

Sleep Timer คือค่าของการทำงานอยู่ใน Sleep Mode ซึ่งจะเป็น ไทเมอร์ขนาด 15 บิต แบบนับขึ้นซึ่งจะนับสัญญาณจากแหล่งกำเนิดสัญญาณ 32 KHz โดยสามารถเลือกได้ว่าจะใช้จากภายใน (IMO) หรือจากภายนอก (EMO) โดยสามารถเลือกช่วงเวลา Sleep Timer ได้ดังในตารางที่ 2.9

Sleep Interval	Sleep Period	Watchdog Period
(Default) 00	1.95 mS (512 Hz)	6 mS
01	15.6 mS (64 Hz)	47 mS
10	125 mS (8 Hz)	375 mS
11	1 mS (1 Hz)	3 sec

ตารางที่ 2.9 คาบเวลาของ Sleep Timer และ Watchdog Timer

จากตารางที่ 2.9 จะเห็นว่าคาบเวลาของ Watchdog Timer จะมีค่าเวลาเป็น 3 เท่าของค่าเวลาของ Sleep Timer โดยการเลือกคาบเวลาดังกล่าว สามารถทำได้โดยการกำหนดค่าที่หน้าต่าง Global resource ในโปรแกรม PSoC Designer

การเปิดการทำงานของ sleep timer สามารถทำได้โดยการเซตบิตที่ [3] ของรีจิสเตอร์ CPU_SCR0 โดยตรง หรือเซตค่าผ่านมาโครฟังก์ชัน M8C Sleep ของ M8C ดังตารางที่ 2.10

ฟังก์ชัน M8C	ความหมาย
M8C_EnableWatchDog	;Enable การทำงานของ Watchdog
M8C_ClearWDTAndSleep	;เคลียร์ค่าการทำงานของ Watchdog Timer และ Sleep Timer
M8C_ClearWDT	;เคลียร์ค่า Watchdog Timer
M8C_EnableGInt	;Enable Global Interrupt
M8C_DisableGInt	;Disable Global Interrupt
M8C_Sleep	;เข้าสู่ Sleep Mode

ตารางที่ 2.10 ตัวอย่างฟังก์ชันการใช้งานของ M8C ที่เกี่ยวข้องกับ Sleep Timer และ Watchdog การออกจาก Sleep Mode (Wake Up from Sleep)

เมื่อเข้าสู่การทำงานในสภาวะ Sleep ระบบต่างๆจะทำงานด้วยพลังงานต่ำ และในการออกจากสภาวะการทำงานในสภาวะ Sleep Mode จะเรียกว่า Wake Up โดยสามารถเกิดขึ้นจากการเกิดอินเตอร์รัพท์ และ จากการรีเซ็ตต่างๆ เช่น Sleep Timer Interrupt , GPIO(pin) interrupts และ Timer Clocked Externally เป็นต้น

2.4.4.6 การรีเซ็ตของระบบ (System Resets)

การรีเซ็ตของระบบจะมีผลให้ CPU กลับไปทำงานในสถานะเริ่มต้น และ ทำให้รีจิสเตอร์ต่างๆ มีค่าสถานะ กลับไปตามค่าของ default states โดยการเกิดการรีเซ็ตสามารถเกิดขึ้นได้จากสาเหตุต่างๆดังนี้

- Power-on Reset (POR) เป็นการรีเซ็ตที่เกิดจากแหล่งจ่ายแรงดันของ CPU มีแรงดันต่ำกว่าระดับที่กำหนด (ต่ำกว่าแรงดัน Trip Voltage ที่ตั้งไว้)
- External Reset (XRES) เป็นการรีเซ็ตจากขาสัญญาณ XRES ของ PSoc MCU โดยจะเกิดการรีเซ็ตเมื่อขาสัญญาณ XRES ได้รับสถานะลอจิกสูง
- Watchdog Reset (WDR) เป็นการรีเซ็ตที่เกิดจากการทำงานของ Watchdog Timer
- Internal Reset(IRES) การรีเซ็ตที่เกิดขึ้นจากกระบวนการภายใน

1.Power on Reset (POR)

เมื่อเริ่มต้นจ่ายพลังงานให้กับ CPU วงจร POR จะทำการรีเซ็ต CPU พร้อมทั้งตรวจสอบแรงดันไฟเลี้ยงที่ขา Vdd กับแรงดัน Trip Voltage (LVD) ซึ่งจะทำให้ CPU อยู่ในสถานะรีเซ็ตจนกว่าแรงดันของ Vdd จะมีค่า สูงกว่าแรงดันที่จุด Trip Voltage ได้จากการกำหนดค่าในบิต VM[2:0] (ในรีจิสเตอร์ VLC_TR) หรือกำหนดจากหน้าต่าง Global Resource ในซอฟต์แวร์ PSoc Designer

2.External Reset (XRES)

การรีเซ็ตจากขาสัญญาณ XRES จะเกิดการรีเซ็ตขึ้นได้ก็ต่อเมื่อขาสัญญาณ XRES ได้รับสัญญาณสถานะลอจิก 1 ซึ่งโดยปกติแล้วจะต้องทำการต่อตัวต้านทานแบบ Pull Down ให้กับขาสัญญาณนี้

3.Watchdog Timer Reset(WDR)

จุดประสงค์ในการทำงานของ Watchdog Timer ก็เพื่อป้องกันการทำงานที่ผิดพลาดของ CPU ในที่นี้หมายถึง CPU ไม่สามารถทำงานในสิ่งที่ควรจะเป็นได้ หรือ CPU เกิดค้าง (halt state) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเผยแพร่เท่านั้น เมื่อผู้ดูแลระบบเห็นแจ้งให้มีการแก้ไขไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

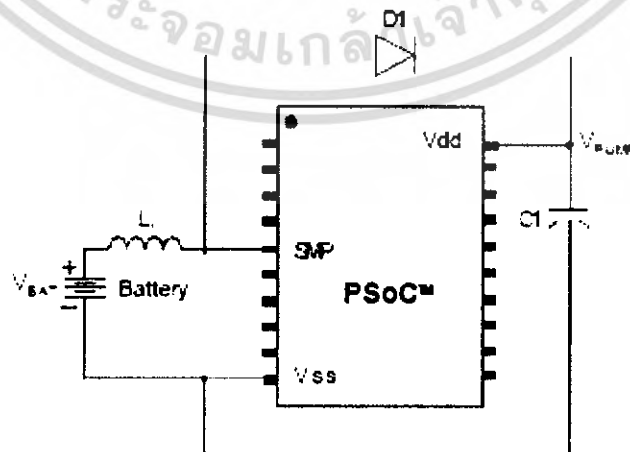
ไม่สามารถทำงานต่อได้ โดย Watchdog Timer จะทำการรีเซ็ต CPU ในทันทีที่ค่าการนับของมันสิ้นสุดลงเพื่อให้ CPU กลับไปตั้งต้นการทำงานใหม่ เราสามารถ Enable หรือ Disable การทำงานของ Watchdog Timer ได้โดยการเคลียร์บิต POR (บิต 4 ของรีจิสเตอร์ CPU_SCR(0)) หลังจากที่เรารู้ได้เปิดการทำงานของ WDR แล้ว เราจะไม่สามารถปิดการทำงานของ WDR ได้ด้วยการเขียนคำสั่งไปเซตค่า ให้กับบิต PORS การปิดการทำงานของ WDR จะสามารถเกิดขึ้นได้จากการรีเซ็ตของ POR และ XRES เท่านั้น

นอกจากการเปิดการทำงานของ WDR โดยการเคลียร์บิต PORS แล้วยังสามารถทำการเปิดการทำงานของ WDR โดยการเปิดค่าในซอฟต์แวร์ PSoC Designer

ค่าเวลาของ Watchdog Timer จะได้มาจากแหล่งกำเนิดสัญญาณนาฬิกา 32KHz ซึ่งสามารถเลือกได้ว่าจะใช้สัญญาณขนาด 32 KHz จากคริสตัลภายนอก (ECO) หรือ จากภายใน (ILO) โดยค่า default จะถูกกำหนดไว้เป็น 32 KHz ภายใน (ILO) และเมื่อต้องการเปลี่ยนมาใช้สัญญาณจากภายนอก (ECO) ก็ให้ทำการเซตบิตที่ 7 ของรีจิสเตอร์ OSC_CR0 ซึ่งสัญญาณ 32 KHz ที่ถูกเลือกนี้สามารถนำไปใช้ ทั้งกับ Watchdog Timer และ การทำงานในโหมดประหยัดพลังงาน (Sleep Mode)

4. Switch Mode Pump (SMP)

SMP คือวงจรที่ใช้ในการสวิตช์แรงดันจากแบตเตอรี่ และ เซลล์พลังงาน จากระดับแรงดันต่ำๆ ให้มีระดับแรงดันที่สูงขึ้นจนสามารถเลี้ยงการทำงานของ CPU ได้ โดยภายในไอซี PSoC MCU จะมีฮาร์ดแวร์ภายในที่รองรับการทำงานในส่วนนี้ แต่ก็ต้องมีการต่อวงจรภายนอกในบางส่วน คือ ต่อตัว อินดักเตอร์ (Inductor) ระหว่างขั้วแรงดันแบตเตอรี่กับขาสัญญาณ SMP ของ PSoC MCU และควรจะมีค่าคาปาซิเตอร์ต่อบายพาสจากขาสัญญาณดังกล่าวลงกราวด์ V_{SS} ด้วย โดยค่าเก็บประจุของคาปาซิเตอร์อย่างต่ำควรจะมีประมาณ $0.1\mu F$ ดังรูปที่ 2.15

รูปที่ 2.15 วงจร Switch Mode Pump (SMP)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากออกแบบวงจร และกำหนดค่าอุปกรณ์ที่เหมาะสมจะทำให้ได้แรงดันสูงพอที่จะเลี้ยงการทำงานของ PSOC MCU ถึงแม้จะใช้แบตเตอรี่ขนาด 1.5 V เพียงก้อนเดียว MCU ก็สามารถทำงานได้โดยการใช้งานโหมด SMP สามารถทำได้โดยการกำหนดที่หน้าต่าง Global Resource ของโปรแกรม PSoC Designer

2.5 การอินเทอร์รัพท์ (Interrupt Operation)

ในบทนี้จะกล่าวถึงการทำงานในส่วนของราชการ อินเทอร์รัพท์ โดยปกติการประมวลผลของโปรเซสเซอร์จะมีการประมวลผลคำสั่งแบบเป็นลำดับเรียงต่อ ๆ กันไป ซึ่งการอินเทอร์รัพท์ ก็คือการขัดจังหวะการทำงานที่เป็นลำดับนั้นเพื่อให้ โปรเซสเซอร์มาประมวลผลในส่วนของโปรแกรมอินเทอร์รัพท์ เมื่อทำงานในส่วนของโปรแกรมอินเทอร์รัพท์เสร็จเรียบร้อยแล้ว โปรเซสเซอร์จะกลับไปยังโปรแกรมหลักเพื่อทำงานปกติต่อไป

การอินเทอร์รัพท์ของ PSoC Microcontroller สามารถเกิดขึ้นได้จากแหล่งกำเนิดอินเทอร์รัพท์หลายแหล่งด้วยกัน เช่น จาก Digital Block, Analog block, supply voltage, sleep, variable clocks และ GPIO (pin) โดยผู้ใช้งาน (User) สามารถควบคุมการเกิดหรือไม่เกิด อินเทอร์รัพท์เหล่านี้ได้ด้วยการเขียน โปรแกรมกำหนดค่าให้กับรีจิสเตอร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอินเทอร์รัพท์ซึ่งจะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

ลำดับความสำคัญของการอินเทอร์รัพท์	แอดเดรสการอินเทอร์รัพท์	ชื่ออินเทอร์รัพท์
0 (highest)	0000h	Rest
1	0004h	Supply voltage monitor
2	0008h	Analog column 0
3	000Ch	Analog column 1
4	0010h	Analog column 2
5	0014h	Analog column 3
6	0018h	VC3
7	001Ch	GPIO
8	0020h	PSoC block DBB00
9	0024h	PSoC block DBB01

10	0028h	PSoC block DCB02
11	002Ch	PSoC block DCB03
12	0030h	PSoC block DCB10
13	0034h	PSoC block DCB11
14	0038h	PSoC block DCB12
15	003Ch	PSoC block DCB13
24	0060h	12C
25 (lowest)	0064h	Sleep timer

ตารางที่ 2.11 ตำแหน่งเวกเตอร์การอินเทอร์รัพต์ต่าง ๆ ของ CY8C27xxx

จากตารางที่ 2.11 จะแสดงตำแหน่งแอดเดรสและลำดับความสำคัญของการอินเทอร์รัพต์ โดยจะเรียงจากลำดับการอินเทอร์รัพต์ที่มีนัยความสำคัญสูงสุด ไปยังลำดับที่มีนัยความสำคัญต่ำสุด ทั้งนี้เนื่องจาก PSoC MCU สามารถเกิดอินเทอร์รัพต์ได้จากแหล่งกำเนิดสัญญาณอินเทอร์รัพต์หลาย ๆ แหล่ง ดังนั้นเพื่อจำแนกชนิดของสัญญาณอินเทอร์รัพต์ จึงต้องมีการแยกแอดเดรสเวกเตอร์ของการอินเทอร์รัพต์ออกเป็น ส่วน ๆ เรียงตามลำดับความสำคัญ เพื่อให้สามารถทำการตอบสนองต่อสัญญาณอินเทอร์รัพต์ได้อย่างถูกต้อง

2.5.1 โครงสร้างของการอินเทอร์รัพต์

การอินเทอร์รัพต์จะเป็นการทำงานในส่วนของฮาร์ดแวร์ภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ วงจรการทำงานเหล่านี้ผู้ใช้ (User) จะสามารถกำหนดลักษณะความต้องการของการทำงานได้ด้วยการเขียนโปรแกรมควบคุมผ่านการกำหนดค่าให้กับรีจิสเตอร์ต่าง ๆ การทำงานของการอินเทอร์รัพต์ เริ่มตั้งแต่บล็อก Interput Source ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของการอินเทอร์รัพต์ เช่น Time, GPIO และอื่น ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่ง โมดูลต่าง ๆ เหล่านี้ หากเข้าเงื่อนไขของการเกิดอินเทอร์รัพต์ก็จะส่งสภาวะร้องขออินเทอร์รัพต์โดยจะส่งสัญญาณลอจิก “1” ไปแลตซ์ค้างไว้ที่ Posted Interrupt ดังรูปที่ 3.1 (สภาวะนี้จะแลตซ์ค้างไว้จนกว่าจะมีการส่งสัญญาณมาเคลียร์ โดยการเคลียร์บิต INT_CLRx) ซึ่งหากบิต INT_MSKx ของอินเทอร์รัพต์นั้น ๆ ไม่อยู่ในสภาวะเซต (Disable) การอินเทอร์รัพต์ในส่วนนั้น ๆ ก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ แต่ถ้าหากมีการ เซตบิต INT_MSKx (มีการ Enable) สัญญาณร้องขอการอินเทอร์รัพต์ที่แลตซ์ค้างไว้ตรง Posted Interrupt ก็จะถูกส่งเข้าไปยังส่วนของ Priority Encoder ซึ่งเป็นส่วนของการเข้ารหัสเพื่อจัดลำดับความสำคัญของการอินเทอร์รัพต์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าการอินเทอร์รัพต์สามารถเกิดขึ้นได้จากหลาย ๆ แหล่ง จึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญ ซึ่งอินเทอร์รัพต์ที่มีความสำคัญสูงสุดกว่าจะถูกจัดให้ตอบสนองการทำงานก่อน จะเห็นว่าต่อจากส่วน

ของ Encoder จะมีสัญญาณบิต GIE ต่อกับอินพุตข้างหนึ่งของ And Gate ซึ่งบิตนี้จะเป็นบิตที่มีนัยสำคัญสูงสุดที่จะควบคุมให้เกิด หรือไม่ เกิด อินเตอร์รัพท์ทั้งหมดได้ โดยถ้าเซตเป็น “1” (Enable) จะหมายถึงการอนุญาตให้เกิดอินเตอร์รัพท์ใด ๆ ได้ทั้งหมด แต่ถ้าเคลียร์เป็น “0” จะไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์ใด ๆ เกิดขึ้นเลย โดยบิต GIE จะอยู่ที่รีจิสเตอร์ F ในตำแหน่งบิตที่ 0

• ลำดับของการเกิดอินเตอร์รัพท์

1. เมื่อมีสัญญาณอินเตอร์รัพท์เกิดขึ้น ไม่ว่าจะจากกรณีต่าง ๆ คือ เกิดเงื่อนไขอินเตอร์รัพท์ เช่น การเกิดไทเมอร์เอาต์ของ Timer โดยบิต INT_MSKx และบิต GIE จะต้องถูกเซตไว้ด้วย

2. เมื่อเกิดเหตุการณ์ตามข้อที่ 1 โปรเซสเซอร์จะยังคงทำการเอ็กซิกิวต์ คำสั่งปัจจุบันในขณะนั้นให้เสร็จเสียก่อนจึงจะเข้าไปตอบสนองการอินเตอร์รัพท์

3. จากนั้น โปรแกรมรองรับการอินเตอร์รัพท์ภายในจะถูกเอ็กซิกิวต์ ซึ่งใช้เวลาไป 13 ไชเคิล โดยในระหว่างช่วงเวลานี้จะมีสิ่งเกิดขึ้นดังนี้

- ค่าของรีจิสเตอร์ PCH, PCL และ F จะถูกเก็บลงในหน่วยความจำสแต็ก ตามลำดับ
- รีจิสเตอร์ F จะถูกเคลียร์ทำให้บิต GIE ถูกเคลียร์เป็น “0” ซึ่งจะทำให้อินเตอร์รัพท์ทั้งหมดถูกปิดการทำงาน (Disable)
- รีจิสเตอร์ PCH (PC[5:8]) ถูกเคลียร์เป็นศูนย์
- ตำแหน่งแอดเดรสเตอร์ของการอินเตอร์รัพท์จะถูกย้ายออกมาจากส่วนควบคุมอินเตอร์รัพท์ แล้วนำมาเก็บที่รีจิสเตอร์ (PC[7:0]) มีผลทำให้ตำแหน่งแอดเดรสของรีจิสเตอร์ PC เปลี่ยนแปลงไปในตำแหน่งแอดเดรสของอินเตอร์รัพท์ดังกล่าว เช่น ถ้าเป็นการอินเตอร์รัพท์จาก GPIO ตำแหน่งของ PC ก็จะเป็น 001Ch เป็นต้น

4. โปรเซสเซอร์จะเอ็กซิกิวต์คำสั่ง ที่อยู่ในตำแหน่งแอดเดรสอินเตอร์รัพท์ ซึ่งก็คือ คำสั่ง LIMP ซึ่งคำสั่งนี้จะสั่งให้โปรเซสเซอร์กระโดดไปทำงานยังตำแหน่งของโปรแกรมตอบสนองการอินเตอร์รัพท์ (Interrupt Service Routine (ISR) ตามแต่ละประเภทของการอินเตอร์รัพท์

5. ในระหว่างที่โปรเซสเซอร์กำลังประมวลผลในโปรแกรมตอบสนองการอินเตอร์รัพท์อยู่ บิต GIE จะยังคงเป็นศูนย์อยู่ทำให้ไม่มีการอินเตอร์รัพท์ซ้อนเกิดขึ้น แต่ถ้าเราต้องการเปิดอินเตอร์รัพท์ก็สามารถทำได้โดยการเซตบิต GIE ในรีจิสเตอร์ F แต่จะต้องคอยจัดการเรื่องของ Stack เอง เพราะอาจจะเกิด Stack overflow ขึ้นได้ ดังนั้นจึงไม่แนะนำ

6. โปรแกรมบริการอินเตอร์รัพท์จะถูกปิดท้ายด้วยคำสั่ง RETI ซึ่งเป็นคำสั่งที่ทำให้โปรเซสเซอร์รีเทิร์นกลับไปทำงานยังตำแหน่งของโปรแกรมหลักเพื่อทำคำสั่งที่ถูกขัดจังหวะมาก่อนหน้านี้ โดยเมื่อโปรเซสเซอร์เอ็กซิกิวต์คำสั่ง RETI สิ่งที่เกิดขึ้นคือ คำรีจิสเตอร์ต่าง ๆ ที่ถูกเก็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไว้ใน Stack เมื่อครั้งที่เกิดอินเทอร์รัพท์ ก็จะถูกคืนค่ากลับ (POP) ดังนี้ คือ รีจิสเตอร์ F, PCL และ PCH นอกจากนี้ บิต GIE ยังถูกเซตกลับไปเป็น “1” ด้วย ทำให้การอินเทอร์รัพท์ถูกเปิด (Enable Interrupt) ตามเดิม

7. หลังจากทำคำสั่ง RETI โปรเซสเซอร์จะกลับมาทำคำสั่งถัดจากคำสั่งก่อนหน้าที่ถูกขัดจังหวะจากการอินเทอร์รัพท์ อย่างไรก็ตาม ในการอินเทอร์รัพท์ย่อมจะมีเวลาที่สูญเสียไปก่อนที่โปรเซสเซอร์จะได้ประมวลผลในโปรแกรม รองรับบริการอินเทอร์รัพท์ที่ผู้ใช้งานได้ออกแบบไว้ ซึ่งค่าเวลาที่สูญเสียไปนี้เราจะเรียกมันว่า ค่า “Interrupt Latency” โดยค่าเวลานี้จะเริ่มนับตั้งแต่เมื่อมีเงื่อนไขของอินเทอร์รัพท์ใด ๆ เกิดขึ้น ไปจนถึงเวลาที่โปรเซสเซอร์ได้เอ็กซ์ซิควิวซ์คำสั่งแรกของโปรแกรมบริการอินเทอร์รัพท์ ซึ่งสามารถคำนวณได้ตามสมการดังต่อไปนี้

Latency = [เวลาที่โปรเซสเซอร์ต้องเอ็กซ์ซิควิวซ์คำสั่งปัจจุบันให้เสร็จสิ้น] + [เวลาที่โปรเซสเซอร์เตรียมการก่อนอินเทอร์รัพท์ (เช่น การเก็บค่า PCH, PCL, รีจิสเตอร์ F ลงหน่วยความจำแอสติก และเคลียร์บิต GIE)] + [เวลาของการเอ็กซ์ซิควิวซ์คำสั่ง LJMP เพื่อกระโดดไปยังตำแหน่งของโปรแกรมบริการอินเทอร์รัพท์]

ตัวอย่างเช่น

โปรเซสเซอร์กำลังเอ็กซ์ซิควิวซ์คำสั่ง JMP ซึ่งใช้เวลา 5 ไซเคิล แล้วมีเหตุการณ์อินเทอร์รัพท์เกิดขึ้น โปรเซสเซอร์จะทำคำสั่งที่ทำอยู่ในปัจจุบันให้เสร็จก่อน จากนั้นจะตอบสนองการอินเทอร์รัพท์ด้วยการเก็บค่ารีจิสเตอร์ต่าง ๆ คือ PCH และรีจิสเตอร์ F ลงในหน่วยความจำแอสติก ซึ่งจะใช้เวลา 13 ไซเคิล จากนั้นจะทำการเอ็กซ์ซิควิวซ์คำสั่ง LJMP ใช้เวลา 7 ไซเคิล โดยสามารถคำนวณได้ดังสมการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{Latency} &= (1 \text{ to } 5 \text{ cycles for JMP to finish}) + (13 \text{ cycles for interrupt routine}) + (7 \text{ cycles for LMP}) \\ &= 21 \text{ to } 25 \text{ cycles.} \end{aligned}$$

* ในตัวอย่างนี้หาก CPU ทำงานที่ความถี่ 24 MHz เวลาที่ใช้ในการทำงาน 25 ไซเคิล จะเท่ากับ $1/24 \text{ MHz} \times 25 = 1.042 \text{ uS}$ นี่คือค่าเวลาที่สูญเสียไปในกระบวนการเกิดอินเทอร์รัพท์ ก่อนที่คำสั่งในโปรแกรมบริการอินเทอร์รัพท์ จะถูกทำการเอ็กซ์ซิควิวซ์จริงๆ

2.5.2 รีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการอินเทอร์รัพท์

ในการควบคุมการอินเทอร์รัพท์เราจะทำการควบคุมและกำหนดค่าการทำงานให้กับรีจิสเตอร์ต่างๆ ดังนั้นเราจำเป็นต้องทราบรายละเอียดของรีจิสเตอร์ต่างๆ เหล่านั้นด้วย ซึ่งรีจิสเตอร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอินเทอร์รัพท์จะแสดงไว้ในตารางที่ 2.12

Address	Name	Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0	Access	
0,DAh	INT_CLR0	VC3	Sleep	GPIO	Analog 3	Analog 2	Analog 1	Analog 0	VMonitor	RW:00	
0,DBh	INT_CLR1	DCB13	DCB12	DBB11	DBB10	DCB03	DCB02	DBB01	DBB00	RW:00	
0,DDh	INT_CLR3								12C	RW:00	
0,DEh	INT_MSK3	ENSWINT								12C	RW:00
0,E0h	INT_MSK0	VC3	Sleep	GPIO	Analog 3	Analog 2	Analog 1	Analog 0	VMonitor	RW:00	
0,E1h	INT_MSK1	DCB13	DCB12	DBB11	DBB10	DCB03	DCB02	DBB01	DBB00	RW:00	
0,E2h	INT_VC									RW:00	
X,F7h	CPU_F				XOI	Cary	Zero	GIE		RW:00	

ตารางที่ 2.12 รีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการอินเทอร์รัพท์

* หมายเหตุ

ตัวเลขที่อยู่หน้าเครื่องหมายคอมม่า (,) ในช่อง Address เป็นหมายเลขเบงกซ์ของรีจิสเตอร์ ส่วน x ที่อยู่หน้าเครื่องหมายคอมม่า (,) หมายถึงเบงกซ์ใด ๆ ก็สามารถเข้าถึงรีจิสเตอร์นี้ได้ การแสดงความสัมพันธ์ในแต่ละบิตของรีจิสเตอร์ INT_CLRx,INT_MSKx และบิต GIE โดยแต่ละบิตจะมีความสัมพันธ์กันเปรียบเทียบได้กับการนำเอาสวิตช์มาต่ออนุกรมกัน ถ้าหากตัวใดตัวหนึ่งเปิด (Open Circuit) ก็ไม่สามารถส่งสัญญาณไปร้องขอการอินเทอร์รัพท์ได้ ซึ่งการปิดหรือเปิดสวิตช์เหล่านี้ก็เปรียบได้กับการ เซต หรือ เคลียร์บิตต่างๆ นั่นเอง โดยจะเห็นว่าบิต GIE จะมีน้อยความสำคัญสูงสุด โดยจะเป็นตัวที่ควบคุมการเกิดอินเทอร์รัพท์ทั้งหมด โดยรายละเอียดของรีจิสเตอร์ต่างๆ จะเป็นดังนี้

2.5.2.1 รีจิสเตอร์ INT_CLRx

รีจิสเตอร์นี้ จะมีอยู่ด้วยกันสามตัว คือ INT_CLR0,INT_CLR1และINT_CLR3 ซึ่งจะใช้สำหรับเคลียร์สถานะของการร้องขออินเทอร์รัพท์ที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขการอินเทอร์รัพท์ต่างๆซึ่งจะมีความสอดคล้องกับรีจิสเตอร์INT_MSKx แบบบิตต่อบิต กล่าวคือ การอินเทอร์รัพท์ก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย ถ้าหากว่าบิตต่างๆในรีจิสเตอร์ INT_CLRx เป็น “0” และแม้ในบิตรีจิสเตอร์ INT_MSKsจะเป็น “1” อยู่ก็ตาม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับบิต ENSWINT (ในรีจิสเตอร์

INT_MSK3[7]) ซึ่งถ้าบิตนี้เป็น “0” การเขียนค่าใดๆในรีจิสเตอร์ INT_CLRx ก็จะไม่ส่งผลใดๆ ดังนั้นหากต้องการใช้งานอินเทอร์รัพท์ได้ โดยรายละเอียดของรีจิสเตอร์ในแต่ละบิตจะเป็นดังต่อไปนี้

INT_CLR0 : 0,DAh

	7	6	5	4	3	2	1	0
Access:POR	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0
BitName	VC0	Cleep	GPIO	Analog3	Analog2	Analog1	Analog0	V.monitor

Bit [7] VC3

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Variable Clock 3 เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt สำหรับ Variable Clock 3 เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนค่าด้วย 0 และ บิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนค่าด้วย 1 และ บิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนค่าด้วย 0 และ บิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนค่าด้วย 1 และ บิต ENSWINT = 1 สัญญาณ Posted interrupt ของ VC3 จะเกิดขึ้น

Bit [6] Sleep

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Sleep timer เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Sleep timer เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt ของ Sleep timer

ขึ้น

Bit [5] GPIO

- กรณีการอ่านค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ GPIO เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ GPIO เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt ของ GPIO

Bit[4:1] Analog3, Analog2, Analog0

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Analog columns เกิดขึ้น

1 = สัญญาณ Posted interrupt ของ Analog columns เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt ของ Analog columns

Bit[0] V.Monitor

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage

monitor

INT_CLR1 : 0,DBh

7	6	5	4	3	2	1	0
---	---	---	---	---	---	---	---

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Access:POR	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0
Bit Name	DCB13	DCB12	DCB11	DCB10	DCB03	DCB02	DCB01	DCB00

[7] DCB13 Digital Communications Block type B,row 1,position 3

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt

[6] DCB Digital Communication Block type B,row 1 ,position 2

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt

[5] DBB11 Digital Block typeB,row1,position 1

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt

[4] DBB10 Digital Block type B,row 1,position 0

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt

[3] DCB03 Digital Communication Block type B,row 0 ,position 3

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt

[2] DCB02 Digital Communication Block type B,row 0 ,position 2

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt

[1] DBB02 Digital Communication Block type B,row 0 ,position 2

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt

[0] DBB00 Digital Basic Block type B,row 0 ,position 0

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt ของ Voltage monitor เกิดขึ้น

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt

	7	6	5	4	3	2	1	0
Access:POR								RW:0
Bit Name								12C

Bit [7:1] Reserved สงวนไว้ไม่ใช้งาน

Bit [0] 12C

- กรณีการอ่านค่า

0 = ไม่มีสัญญาณ Posted interrupt เกิดขึ้น

1 = มีสัญญาณ Posted interrupt เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กรณีการเขียนค่า

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 0 สัญญาณ Posted interrupt ของ I2C จะถูกเคลียร์

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 0 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 0 และบิต ENSWINT = 1 ไม่มีผลกระทบใดๆ

เขียนด้วยค่า 1 และบิต ENSWINT = 1 ทำให้เกิดสัญญาณ Posted interrupt ของ I2C

2.5.2.2 INT_MSKx Register

เป็นรีจิสเตอร์ที่ควบคุมการเกิดอินเทอร์รัพท์โดยจะควบคุมสัญญาณร้องขออินเทอร์รัพท์ที่เข้ามาที่ Posted interrupt ว่าจะให้ผ่านเข้าไปในส่วนของ Priority Encoder หรือไม่ ซึ่งจากรูปที่ 3.1 จะเห็นว่าถ้าบิตของรีจิสเตอร์ INT_MSKx เป็น “0” สัญญาณร้องขอการอินเทอร์รัพท์ของแหล่งสัญญาณอินเทอร์รัพท์นั้น จะไม่สามารถผ่านไปได้ซึ่งสัญญาณร้องขอการอินเทอร์รัพท์นี้จะยังคงอยู่และสามารถเคลียร์ค่าสถานะการณั้ร้องขอนี้ด้วยการเคลียร์ค่าในรีจิสเตอร์ INT_CLRx ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กันแบบบิตต่อบิต แต่ถ้าในกรณีที่บิต INT_MSKx เซตเป็น “1” สัญญาณร้องขอการอินเทอร์รัพท์ก็จะสามารถส่งผ่านเข้าไปยัง Priority Encoder ได้ และหากบิต GIE อยู่ในสถานะ (GIE=1) สัญญาณอินเทอร์รัพท์ก็จะสามารถผ่านเข้าไปแจ้งให้กับโปรเซสเซอร์ (M8CXV) เพื่อให้โปรเซสเซอร์เข้ามาตอบสนองกับสัญญาณอินเทอร์รัพท์นั้นๆ ได้ โดยรายละเอียดของรีจิสเตอร์แต่ละตัวจะเป็นดังนี้

INT_MSK : 0,E0h

	7	6	5	4	3	2	1	0
Access:POR	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0
BitName	VC0	Cleep	GPIO	Analog3	Analog2	Analog1	Analog0	V.monitor

Bit [7] VC3 :

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเทอร์รัพท์จาก VC3 interrupt

1 = อนุญาตให้มีการอินเทอร์รัพท์จาก VC3 interrupt

Bit[6] Sleep

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเทอร์รัพท์จาก Sleep interrupt

1 = อนุญาตให้มีการอินเทอร์รัพท์จาก Sleep interrupt

Bit[5] GPIO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก GPIO interrupt

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก GPIO interrupt

Bit[4] Analog 3

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Analog interrupt,column3

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Analog interrupt,column3

Bit[3] Analog 2

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Analog interrupt,column2

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Analog interrupt,column2

Bit[2] Analog 1

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Analog interrupt,column1

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Analog interrupt,column1

Bit[1] Analog 0

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Analog interrupt,column0

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Analog interrupt,column0

Bit[0] V.Monitor

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Voltage monitor interrupt

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Voltage monitor interrupt

INT_MSK1: 0,E1h

	7	6	5	4	3	2	1	0
Access:POR	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0	RW:0
Bit Name	DCB13	DCB12	DCB11	DCB10	DCB03	DCB02	DCB01	DCB00

Bit[7] DCB13

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จากDigitalCommunicationsBlock,row1,position 3

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก DigitalCommunicationsBlock,row1,position 3

Bit[6] DCB12

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จากDigitalCommunicationsBlock,row1,position 2

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก DigitalCommunicationsBlock,row1,position 2

Bit[5] DBB11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Basic Block,row1,position 1

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Basic BlockB,row1,position 1

Bit[4] DBB10

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Basic Block,row1,position 0

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Basic BlockB,row1,position 0

Bit[3] DCB03

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Communications Block,row0,position3

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Communications Block,row0,position 3

Bit[2] DCB02

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Communications Block,row0,position2

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Communications Block,row0,position 2

Bit[1] DBB01

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Basic Block,row0,position1

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Basic Block,row0,position 1

Bit[0] DBB00

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Basic Block,row0,position0

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์จาก Digital Basic Block,row0,position 0

INT_MSK3 : 0,DEh

	7	6	5	4	3	2	1	0
Access:POR	RW:0							RW:0
Bit Name	ENSWINT							12C

Bit[7] ENSWIT

0 = ไม่อนุญาตกระบวนการทำงานของซอร์ฟแวร์อินเตอร์รัพท์

1 = อนุญาตกระบวนการทำงานของซอร์ฟแวร์อินเตอร์รัพท์

Bit[6:1] Reserved สงวนไว้ไม่ใช้งาน

Bit[0] 12C

0 = ไม่อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์ จาก 12 C

1 = อนุญาตให้มีการอินเตอร์รัพท์ จาก 12 C

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2.3 INT_VC Register

เป็นรีจิสเตอร์สำหรับเคลียร์เวกเตอร์ของอินเทอร์รัพท์ (Interrupt Clear register (INT_VC) โดยจะมีการทำงานอยู่สองลักษณะด้วยกันคือ การอ่านค่า และการเขียนค่า โดยเมื่อรีจิสเตอร์นี้ถูกอ่าน มันจะให้ค่าไบต์ข้อมูลไบต์ต่ำ (LSB) ของเวกเตอร์อินเทอร์รัพท์ที่มีนัยสำคัญสูงสุดที่ค้างอยู่ในส่วนของการจัดลำดับความสำคัญของการอินเทอร์รัพท์ (Priority Interrupt) ในขณะนั้นออกมา ตัวอย่างเช่น มีการอินเทอร์รัพท์เข้ามาพร้อมกันระหว่าง GPIO กับ 12C ซึ่งจะเข้ามายังส่วนจัดลำดับความสำคัญของการอินเทอร์รัพท์ เมื่อเราทำการอ่านค่ารีจิสเตอร์ INT_VC นี้ เราจะได้ค่าเป็น 1Ch (เป็นค่าเวกเตอร์ของอินเทอร์รัพท์แบบGPIO) ทั้งนี้เพราะ GPIO มีนัยความสำคัญสูงกว่า 12C แต่ถ้าหากไม่มีการอินเทอร์รัพท์ใดๆเราจะอ่านค่ารีจิสเตอร์ได้เป็น 00h ซึ่งเป็นค่าของรีซีคเวกเตอร์ ส่วนกรณีของการเขียนค่าให้กับรีจิสเตอร์ INT_VC นี้หากมีค่าใดๆก็ตามถูกเขียนให้กับรีจิสเตอร์ INT_VC จะทำให้ค่าเวกเตอร์ของอินเทอร์รัพท์ต่างๆที่รออยู่ในส่วนจัดลำดับความสำคัญของการอินเทอร์รัพท์ถูกเคลียร์

INT_VC:0,E2h

	7	6	5	4	3	2	1	0
Access:POR	RC:0							
Bit Name	Pending Interrupt [7:0]							

Bit [7:0] Pending Interrupt [7:0]

- กรณีของการอ่าน
จะให้ค่าเวกเตอร์ของการอินเทอร์รัพท์ที่มีนัยสำคัญสูงสุดที่ค้างอยู่ในส่วนเข้ารหัสลำดับความสำคัญของการอินเทอร์รัพท์ (Priority Encoder) ออกมา
- กรณีของการเขียน
เมื่อเขียนค่าใด ๆ ให้กับรีจิสเตอร์นี้จะทำให้ ค่าเวกเตอร์ต่างๆ ที่ค้างอยู่ในส่วนเข้ารหัสลำดับความสำคัญของการอินเทอร์รัพท์ (Priority Encoder) ถูกเคลียร์ทั้งหมด

2.5.2.4 CPU_F Register

รีจิสเตอร์ CPU_F จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอินเทอร์รัพท์ในบิต CiE ซึ่งเป็นบิตที่มีนัยความสำคัญสูงสุดในการควบคุมการเกิดอินเทอร์รัพท์ ซึ่งถ้าบิตนี้เซต (GIE= "1") อินเทอร์รัพท์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาก็เท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่างๆ ก็จะสามารถเกิดขึ้นได้แต่ถ้าหากบิตนี้ถูกเคลียร์ (GIE= "0") การอินเวอร์รท์ใดๆ ก็จะไม่
สามารถเกิดขึ้นได้เลย แต่ถ้าเราต้องการใช้งานอินเวอร์รท์เราก็สามารถทำได้โดยการเขียนคำสั่ง
ไปเซตบิตดังกล่าว การเซตหรือเคลียร์บิตนั้นเนื่องจาก M8C ไม่มีคำสั่งสำหรับการ เซต หรือ เคลียร์
บิต ดังนั้นแนะนำให้ใช้คำสั่ง AND F,expr (สำหรับการเคลียร์บิต) และ OR R,expr (สำหรับการ
เซตบิต) ซึ่งรายละเอียดต่างๆของรีจิสเตอร์ F ได้กล่าวไว้แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 คลื่นอัลตราโซนิก

3.1 คลื่น (Wave)

คลื่นเกิดจากการแกว่งหรือสั่น (Oscillated) ของวัตถุ ซึ่งจะเกิดเป็นพลังงานและถ่ายทอดออกจากแหล่งกำเนิดคลื่น ไปยังบริเวณ โดยรอบ โดยคลื่นทั่วไปสามารถจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างทิศทางการสั่นของอนุภาคตัวกลางกับทิศทางการเคลื่อนที่ได้ 2 ชนิด คือ

3.1.1 คลื่นตามยาว (Longitudinal Wave) คือคลื่นที่อนุภาคของตัวกลางมีการเคลื่อนไปมาในทิศทางเดียวกันกับการเคลื่อนที่ของคลื่น เช่น คลื่นเสียง เป็นต้น ซึ่งแสดงลักษณะของคลื่นยาวได้ดังรูปที่ 3.1

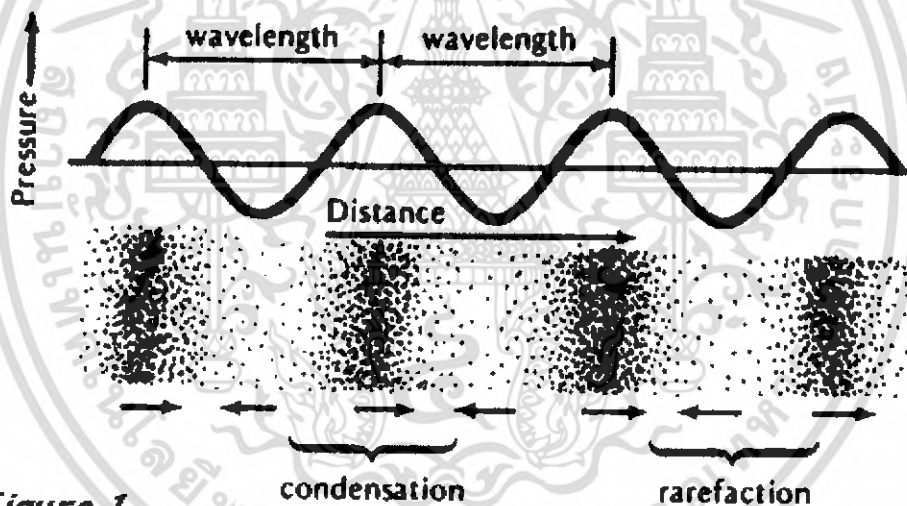
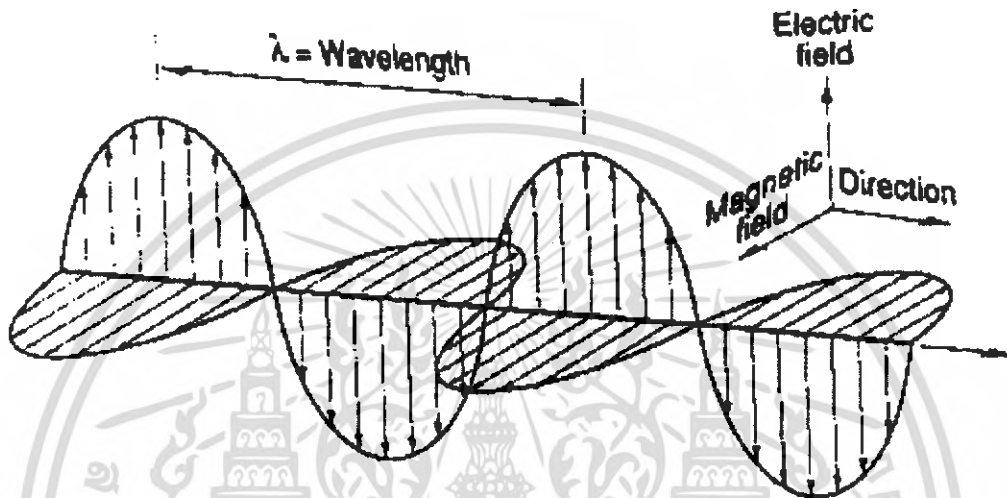

Figure 1

รูปที่ 3.1 แสดงลักษณะการเกิดคลื่นตามยาว

จากรูปจะเห็นได้ว่ามีส่วนที่เป็นคลื่นอัด (Compression) คลื่นช่วงที่อนุภาคของตัวกลางมีความดันสูง และคลื่นขยาย (Rarefaction) คือ คลื่นช่วงที่อนุภาคของตัวกลางมีความดันต่ำ เมื่อนำค่าของความดัน (P) ที่เปลี่ยนไปตามระยะทางมาเขียนกราฟจะได้เป็นรูป Sine Wave โดยยอดคลื่นจะตรงกับส่วนอัด ท้องคลื่นจะตรงกับส่วนขยายระยะทางระหว่างส่วนอัดถึงส่วนอัด หรือส่วนขยายถึงส่วนขยายคือ 1 ความยาวคลื่น และมีคาบเวลาเป็น T ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1/f$ โดยจุดที่เป็นเส้นแกนนั้นมีค่าความดัน 1 บรรยากาศ

3.1.2 คลื่นตามขวาง (Transverse Wave) เป็นคลื่นที่อนุภาคตัวกลางมีการเคลื่อนที่ไปในทิศทางตั้งฉากกับทิศทางการเคลื่อนที่ของคลื่น เช่น คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า, คลื่นน้ำ เป็นต้น โดยรูปที่ 3.2 เป็นการแสดงถึงลักษณะของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าซึ่งเกิดจากสนามแม่เหล็ก (Magnetic Field) และสนามไฟฟ้า (Electric Field) มีการเคลื่อนที่ตั้งฉากกับทิศทางของคลื่นนั่นเอง

รูปที่ 3.2 แสดงลักษณะการเกิดคลื่นตามขวาง

3.2 คลื่นเสียง (Sound Wave)

คลื่นเสียงนั้นจัดอยู่ในรูปคลื่นตามยาว ซึ่งสามารถเดินทางผ่านวัตถุตัวกลางในลักษณะอัดและขยายทำให้เกิดเสียงขึ้นมา โดยแหล่งกำเนิดเสียงแบ่งได้ตามวัตถุกำเนิดเสียงได้ 3 ประเภท คือ

1. เกิดจากการสั่นของสายหรือแท่ง ได้แก่ เครื่องสาย ๆ , ส้อมเสียง ฯลฯ
2. เกิดจากการสั่นของแผ่นผิว ได้แก่ โดอะเฟรมของลำโพง , หนักกลอง ฯลฯ
3. เกิดจากการสั่นของลำอากาศ ได้แก่ เครื่องเป่าต่าง ๆ ฯลฯ

เนื่องจากคลื่นเสียงนั้นต้องอาศัยตัวกลางในการเดินทาง จึงทำให้คลื่นเสียงไม่สามารถผ่านสุญญากาศได้

3.2.1 ลักษณะของคลื่นเสียง

“ความถี่” ความถี่ของคลื่นเสียงในตัวกลางใด ๆ คือ ความถี่ของการสั่นของแหล่งกำเนิดเสียงนั้น ความถี่ที่มนุษย์สามารถได้ยินมีค่าอยู่ในช่วง 20 Hz – 20 kHz เรียกว่า “Audible Frequency” ความถี่ต่ำกว่าที่มนุษย์ได้ยินเรียกว่า “Infrared Frequency” และความถี่ที่สูงกว่าที่มนุษย์ได้ยินเรียกว่า “Ultrasonic Frequency”

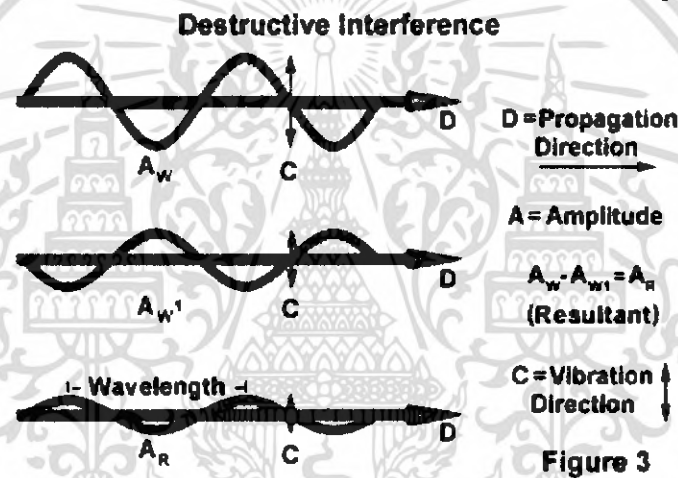
“อัตราเร็วของเสียง” อัตราเร็วของคลื่นเสียงนั้นย่อมแปรผันตามคุณสมบัติของตัวกลางที่มีเสียงเดินทางผ่าน ซึ่งตัวแปรที่จำกัดอัตราเร็วของเสียง คือ ความหนาแน่น (Density), อุณหภูมิ (Temperature) และความยืดหยุ่น (Elasticity)

3.2.2 คุณสมบัติที่สำคัญของคลื่นเสียง

คุณสมบัติที่สำคัญของคลื่นเสียง แบ่งได้เป็น 4 แบบ คือ

1. การแทรกสอด (Interference) เกิดจากการรวมกันของคลื่น 2 คลื่นขึ้นไป ขณะเมื่อพบกันในตัวกลาง (Medium) เดียวกัน ซึ่งทำให้เกิดผลได้หลายลักษณะ เช่น

การบีบ (Beat) ของคลื่นเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดจากการรวมคลื่นที่มีความถี่ต่างกัน หรือต่างเฟสกันเคลื่อนที่ไปในตัวกลางเดียวกันแล้วรวมเป็นคลื่นใหม่ ซึ่งทำให้แอมพลิจูดเปลี่ยนไป

รูปที่ 3.3 แสดงการบีบของคลื่น

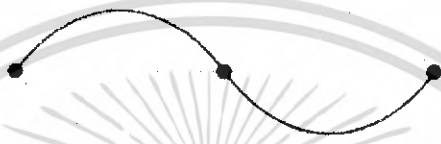
จากรูปที่ 3.3 เป็นการแสดงการบีบของคลื่น 2 คลื่น ซึ่งได้คลื่นที่มีแอมพลิจูดเปลี่ยนไป ซึ่งประโยชน์ของการบีบของคลื่น จะนำไปใช้ในการเปรียบเทียบความถี่ของคลื่น ให้แสดงผลออกมาในลักษณะของแอมพลิจูดที่แตกต่างกัน

การเกิดคลื่นนิ่ง (Standing Wave) เกิดจากแทรกสอดของคลื่นซัดที่มีแอมพลิจูดเท่ากันและความถี่เดียวกัน แต่มีทิศทางการเคลื่อนที่ตรงกันข้าม หรือมีเฟสตรงข้ามกัน ซึ่งจะทำให้เกิดคลื่นนิ่ง

Unplucked string

1 half-wavelength

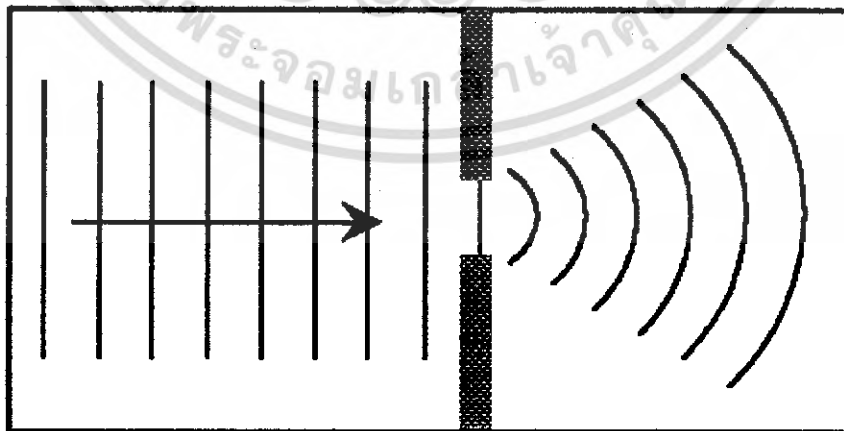
2 half-wavelengths

3 half-wavelengths

รูปที่ 3.4 แสดงลักษณะการเกิดคลื่นนิ่ง

2. การเลี้ยวเบนของคลื่นเสียง (Diffraction) คลื่นเสียงจะเลี้ยวเบนอ้อมสิ่งกีดขวางที่มีลักษณะเป็นมุมหรือช่องแคบ ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนี้เราพบอยู่ในชีวิตประจำวันอยู่ตลอดเวลา เช่น ในกรณีที่เราได้ยินเสียงแตรรถที่แล่นอยู่คนละถนนของมุมตึก หรือการได้ยินเสียงที่ลอดผ่านช่องเล็ก ๆ จากอีกห้องหนึ่ง ดังแสดงในรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 แสดงลักษณะของคลื่นเสียงที่ผ่านช่องแคบ ๆ จนเสมือนเป็นแหล่งกำเนิดใหม่

3. การสะท้อนของคลื่นเสียง (Reflection) คลื่นเสียงสามารถสะท้อนได้เมื่อตกกระทบตัวกลางโดยที่มุมตกกระทบเท่ากับมุมสะท้อน และจะทำให้เกิดเสียงก้อง (Echo) ซึ่งเสียงก้องที่สะท้อนกลับมาในเวลาที่ยาวกว่า 50 ms จะทำให้ได้ยินเสียงนั้นเป็นครั้งที่ 2

4. การหักเหของคลื่นเสียง (Refraction) คลื่นเสียงเมื่อเดินทางผ่านตัวกลางที่มีความหนาแน่นต่างกันจะเกิดการหักเหของคลื่น ซึ่งทำให้ความเร็วของคลื่นเสียงเปลี่ยนไป โดยที่ความถี่ยังคงที่อยู่ ดังรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 แสดงการหักเหของคลื่นเสียงในตัวกลางที่มีความหนาแน่นต่างกัน

3.3 คลื่นอัลตราโซนิก

คลื่นอัลตราโซนิก (Ultrasonic Wave) เป็นคลื่นเสียงที่มีความถี่สูงเกินกว่าที่หูมนุษย์จะได้ยิน ดังนั้นปกติแล้วคำว่า “อัลตราโซนิก” จึงหมายถึงคลื่นเสียงที่มีความถี่สูงกว่า 20 kHz ขึ้นไป สาเหตุที่มีการนำเอาคลื่นย่านอัลตราโซนิกมาใช้ก็เพราะว่าเป็นคลื่นที่มีทิศทาง ทำให้เราสามารถเล็งคลื่นเสียงไปยังเป้าหมายที่ต้องการได้โดยเจาะจง เรื่องนี้เป็นคุณสมบัติของคลื่นอย่างหนึ่ง การมีทิศทางของคลื่นเสียงย่านอัลตราโซนิก (Ultrasonic) ทำให้เรานำไปใช้งานได้หลายอย่าง

คลื่นอัลตราโซนิก คือคลื่นเสียงที่มีความถี่สูงเกินกว่าที่หูมนุษย์จะสามารถได้ยิน ซึ่งมีความถี่ตั้งแต่ 20 kHz – 10^4 GHz โดยคลื่นที่มีความถี่มากกว่า 10^4 GHz และมีค่าแอมพลิจูดสูง ๆ จะเรียกว่า “ไฮเปอร์ซาวด์” (Hypersound) โดยคุณสมบัติของคลื่นที่อัลตราโซนิกจะมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคลื่นเสียงที่กล่าวมาแล้ว

คลื่นอัลตราโซนิกส่วนใหญ่จะกำเนิดขึ้นจากการออสซิลเลชัน (Oscillation) ของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่เป็นคลื่นไซน์ (Sinusoidal) ซึ่งจะทำให้เกิดคลื่นอัลตราโซนิก ซึ่งมีความถี่ต่าง ๆ ซึ่งความยาวคลื่นของคลื่นในแต่ละความถี่จะแตกต่างกันไป ด้วย โดยความยาวคลื่นจะสัมพันธ์กับค่าความเร็ว (c) และค่าความถี่ (f) ของคลื่นอัลตราโซนิก ซึ่งการเปรียบเทียบความยาวคลื่นที่ความถี่และความเร็วของคลื่นที่มีค่าต่างกันซึ่งแสดงในตารางที่ 3.1

Frequency	Wavelength (λ)		
	(For $C = 1000$ m/s)	(For $C = 3000$ m/s)	For electromagnetic radiation
20 kHz = 2×10^4 Hz	5 cm	15 cm.	1.5×10^4 m
100 kHz = 10^5 Hz	1 cm	3 cm.	3×10^3 m
1 MHz = 10^6 Hz	1×10^{-3} cm	3×10^{-3} cm	300 m
50 MHz = 5×10^7 Hz	20 μ m	60 μ m	6 m
1 GHz = 10^9 Hz	1 μ m	3 μ m	30 cm.

ตารางที่ 3.1 แสดงการเปรียบเทียบความยาวคลื่นที่ความถี่และความเร็วของคลื่นที่มีค่าต่างกัน

จากตาราง แสดงค่าที่ $c = 1000$ m / s และ 3000 m / s ซึ่งอยู่ในตัวกลางที่เป็นของเหลว และเปรียบเทียบกับความเร็วของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่ความถี่เดียวกัน จะเห็นว่ามีค่าแตกต่างกันมาก โดยความเร็วของคลื่นอัลตราโซนิก จะมีค่าต่ำกว่าความเร็วในการแผ่รังสีของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้ามาก (ในสุญญากาศมีค่าความเร็วประมาณ 3×10^8 m / s) จากหลักการนี้เป็นประโยชน์มากในตัวอย่างของระบบโทรทัศน์และระบบวิดีโอคอมพิวเตอร์ที่ใช้หน่วง (Delay) คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า การเปลี่ยนคลื่นแม่เหล็ก ไฟฟ้านี้ไปเป็นคลื่นอัลตราโซนิก โดยใช้ทรานสดิวเซอร์ (Transducer) หลักการคือ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าใน 1 ms สามารถเดินทางได้ระยะทาง $3 \times 10^8 \times 10^{-3} = 300$ km ซึ่งมีค่ามาก เราจึงสามารถหน่วงสัญญาณนี้ได้ โดยเปลี่ยนคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นคลื่นอัลตราโซนิก โดยใช้อุปกรณ์ "Delay Line" ซึ่งแสดงในรูป 3.8 ซึ่งประกอบด้วยตัวส่งและตัวรับคลื่นอัลตราโซนิก โดยคลื่นจะเคลื่อนที่ใน Delay Line ในระยะทาง d ซึ่งในระยะ d นี้ อาจจะเป็นตัวกลางที่เป็นก๊าซ, ของเหลว, หรือของแข็งก็ได้ ซึ่งจะมีความเร็วที่แตกต่างกันไป

Material	Temperature (^o C)	Density (Kg/m ³)	Sound Velocity (m/s)	Characteristic Impedance (Ns/m ³)
Gases				
Argon	0	1.783	319	569
Helium	0	0.178	965	172
Oxygen	0	1.429	316	452
Hydrogen	0	0.090	1284	116
Carbon dioxide	0	1.977	259	512
Air	0	1.293	331.45	429
Liquids				(10 ⁶ Ns/m ³)
Water	20	998	1483	1.48
Mercury	20	13500	1451	19.6
Glycerine	20	1228	1895	2.33
Ethyl alcohol	20	790	1159	0.92
Methyl alcohol	20	792	1120	0.89
Carbon disulphide	20	1264	1157	1.46

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าความเร็วและคุณสมบัติทางด้านอิมพีแดนซ์ของคลื่นอัลตราโซนิกในตัวกลางที่เป็นแก๊สและของเหลว

3.4 ความแรงและกำลังของคลื่นอัลตราโซนิก

เมื่อทรานสดิวเซอร์ของอัลตราโซนิกปล่อยคลื่นอัลตราโซนิกออกไป จะทำให้อนุภาคของตัวกลางมีการสั่นสะเทือน อนุภาคนั้น ๆ จึงมีพลังงานที่เนื่องมาจากการสั่นสะเทือนอัตราอัตราการไหลของพลังงานจึงเรียกได้ว่าเป็นความแรงของลำอัลตราโซนิก อาจกล่าวให้ชัดเจนไปว่า ความแรงอัลตราโซนิกที่จุด ๆ หนึ่งเป็นอัตราการไหลของพลังงานผ่านพื้นที่ 1 ตารางเซนติเมตร ซึ่งวางอยู่ตั้งฉากกับลำอัลตราโซนิกที่จุดนั้น เมื่อความแรงของอัลตราโซนิกเพิ่มมากขึ้นจะมีการเพิ่มใน Pressure amplitude, Particle- displacement amplitude และ Particle – velocity amplitude

กำลังของอัลตราโซนิก เป็นอัตราการไหลของพลังงานที่ผ่านพื้นที่หน้าตัดทั้งหมดของลำอัลตราโซนิก จะได้ความสัมพันธ์ดังนี้ เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{Ultrasonic power (W)} = \text{Ultrasonic intensity (W/m}^2\text{)} \times \text{Cross-sections (2-1)}$$

ในการใช้งานคลื่นอัลตราโซนิกนั้น เนื่องจากเป็นคลื่นที่มีทิศทาง ทำให้เราสามารถส่งคลื่นไปยังจุดเป้าหมายที่ต้องการได้อย่างเจาะจง ยิ่งถ้าเกิดคลื่นมีความถี่สูงความยาวคลื่นจะยิ่งสั้นลง โดยถ้าความยาวของคลื่นมากกว่าช่องเปิดของทรานสดิวเซอร์ เช่น คลื่นความถี่ 300 Hz ในอากาศจะมีความยาวคลื่นประมาณ 1 เมตรเศษซึ่งยาวกว่าช่องเปิดของตัวทรานสดิวเซอร์ ทำให้คลื่นเสียงที่ออกจากตัวกำเนิดเสียงนี้เกิดการหักเหและเลี้ยวเบนที่ขอบด้านนอกของตัวกำเนิดเสียง ทำให้เกิดการกระจายของคลื่นเสียง (Scatter) ไม่มีทิศทางที่แน่นอน แต่ถ้าใช้คลื่นเสียงที่มีความถี่สูงขึ้นมาในย่านอัลตราโซนิก เช่น ที่ความถี่ 40 kHz จะมีความยาวคลื่นในอากาศเพียง 8 mm. เท่านั้น ซึ่งจะเล็กกว่าช่องเปิดของตัวกำเนิดเสียงมากคลื่นเสียงที่ได้จะไม่เลี้ยวเบนที่ขอบจึงพุ่งเป็นลำแคบ ๆ (Beam) ซึ่งมีทิศทางที่แน่นอน

คลื่นอัลตราโซนิกนั้นเมื่อต้องเดินทางในอากาศแล้วนั้น ความถี่ที่ใช้งานมักจะถูกจำกัดอยู่เพียงไม่เกิน 50 kHz เพราะถ้าความถี่สูงเกินกว่านี้ อากาศจะเกิดดูดกลืนคลื่นเสียงเพิ่มมากขึ้น ทำให้ระดับความแรงของคลื่นอัลตราโซนิกที่ระยะห่างออกไปลดลงอย่างรวดเร็ว ส่วนการใช้งานในด้านการแพทย์นั้นจะใช้รัศมีทำการสั้น ๆ จึงใช้ความถี่ในช่วง 1 MHz – 10 MHz ส่วนความถี่ที่เป็น GHz จะมีใช้งานในตัวกลางที่คลื่นเสียงเดินทางนั้น ไม่ใช่ในอากาศแต่เป็นตัวกลางชนิดอื่น เช่น น้ำ เป็นต้น

จากการมีทิศทางของคลื่นอัลตราโซนิกทำให้เรานำไปใช้งานได้หลายอย่างเช่น นำไปใช้ในเครื่องควบคุมระยะไกล (Ultrasonic Remote Control) เครื่องล้างอุปกรณ์ (Ultrasonic Cleaner) โดยให้นำส่วนที่มีความถี่สูง เครื่องวัดความหนาของวัตถุ โดยสังเกตตำแหน่งอวัยวะบางส่วนในร่างกายใช้ทดสอบการรั่วของท่อ เป็นต้น โดยความถี่ที่ใช้ขึ้นกับการใช้งาน เช่น ถ้าคลื่นเสียงต้องเดินทางผ่านอากาศแล้ว ความถี่ที่ใช้ก็มักจำกัดอยู่เพียงไม่เกิน 50 kHz เพราะที่ความถี่สูงเกินกว่านี้ อากาศจะดูดกลืนเสียงเพิ่มมากขึ้น ทำให้ระดับความแรงของคลื่นเสียงที่ระยะห่างออกไปลดลงอย่างรวดเร็ว

3.5 อัลตราโซนิกทรานสดิวเซอร์

อัลตราโซนิกทรานสดิวเซอร์ คือ อุปกรณ์ซึ่งสามารถแปลงพลังงานกลโดยการสั่นไปมา ซึ่งทำให้เกิดคลื่นอัลตราโซนิกกระจายไปในวัตถุตัวกลาง หรือจากพลังงานของคลื่นอัลตราโซนิกแปลงไปเป็นพลังงานกลซึ่งสามารถทำให้เกิดแรงดันไฟฟ้าขึ้นได้จากตัวทรานสดิวเซอร์นั้น

ทรานสดิวเซอร์ที่ทำให้กำเนิดคลื่นอัลตราโซนิกมี 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ

1. เมคคานิคทรานสดิวเซอร์ (Mechanical Transducers)
2. อิเล็กโตรเมคคานิคทรานสดิวเซอร์ (Electromechanical Transducers)

อิเล็กโตรเมคคานิคทรานสดิวเซอร์ จะเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าไปเป็นพลังงานเสียงที่ใช้กันอยู่มี 4 ชนิดคือ

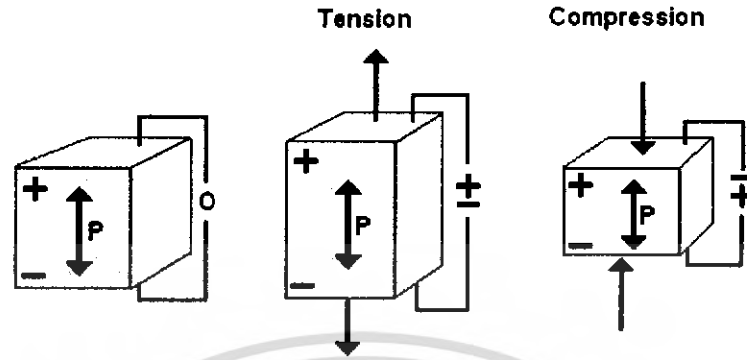
1. แบบมูฟวี่งคอลลี่ (Moving Coil)
2. แบบอิเล็กโตรสแตติก (Electrostatic)
3. แบบเปียโซอิเล็กทริก (Piezoelectric)
4. แบบเฟอร์โรอิเล็กทริก (Ferroelectric)

1. แบบมูฟวี่งคอลลี่ นั้นคล้ายกับมูฟวี่งคอลลี่ของลำโพง มีประโยชน์มากในการเป็นตัวสั่น (vibrator) ของทดสอบความแรงของอุปกรณ์แบบมูฟวี่งคอลลี่ ชนิดริบบอน (Ribbon) ทำด้วยอะลูมิเนียมบาง ๆ วางไว้ระหว่างขั้วทั้งสองของแม่เหล็ก มันทำตัวเสมือนเป็นขดลวดของมูฟวี่งคอลลี่ใช้ทำให้เกิดคลื่นอัลตราโซนิกในการศึกษาคุณสมบัติในการดูดคลื่นอัลตราโซนิกของก๊าซ

2. แบบอิเล็กโตรสแตติก ใช้หลักการที่ว่า ในระหว่างแผ่นขนานของ Parallel Plate Capacitor เมื่อเราให้ความต่างศักย์ระหว่างแผ่นทั้งสองจะทำให้เกิดแรงขึ้น หลักการใหญ่ของมันจะใช้ทำเป็นลำโพงเสียงที่มีคุณภาพสูง แต่ก็ใช้ทำให้เกิดการสั่นแบบอัลตราโซนิกในของแข็งแบบที่ 1 และ 2 นั้น ไม่ค่อยใช้กันเป็นแหล่งกำเนิดคลื่นอัลตราโซนิก ส่วนแบบที่ 3 และ 4 ใช้กันมากและแพร่หลาย ดังนั้นจะกล่าวละเอียดเฉพาะแบบที่ 3 และ 4 เท่านั้น

3. แบบเปียโซอิเล็กทริก และ

4. แบบเฟอร์โรอิเล็กทริก ในผลึกที่ประกอบด้วยโพล่าโมเลกุล (Polar Molecule) ซึ่งอยู่จุดศูนย์กลางของความสมมาตร (Center of symmetry) ถ้าตัดเอาเพลท (Plate) อันเนื่องมาจากผลึกนี้แล้วทำให้เกิดการบิดงอ (Deform) ด้วยเครื่องมือกลจะทำให้เกิดความต่างศักย์ขึ้นระหว่างผิวหน้าทั้งสองเพลท ปรากฏการณ์นี้เราเรียกว่า *ไดเร็กต์เปียโซอิเล็กทริกเอฟเฟ็ค* (direct Piezoelectric Effect) ศักย์ระหว่างผิวหน้าทั้งสองของเพลทเพลทนี้จะเกิดบิดเบี้ยวไปตัวเอง เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า *อินเวอร์สเปียโซอิเล็กทริกเอฟเฟ็ค* (Inverse Piezoelectric Effect) ตัวอย่างเช่น ผลึกควอตซ์ ดังรูปที่ 3.9 แสดงหนึ่งหน่วยเซลล์ซึ่งอยู่ระหว่างเพลท (Plane) ที่ขนานกัน

รูปที่ 3.7 (ก) เซลที่ยังไม่ถูกแรงใด ๆ (ข) เซลถูกอัด (ค) เซลถูกยืด

รูปที่ 3.7 (ก) จะอยู่ในสภาวะปกติจุดศูนย์กลางของประจุบวกของซิลิกอนกับประจุลบของออกซิเจนอยู่ที่เดียวกันและจำนวนประจุไฟฟ้าทั้งสองเท่ากันจะไม่เกิดไดโพลโมเมนต์ขึ้น ดังนั้นผลเนื่องจากการกระจายของประจุคกร้อมระนาบทั้งสองที่ขนานกันจึงเป็นศูนย์

รูปที่ 3.7 (ข) ถ้าทำให้มันเปลี่ยนรูปร่างไปจากเดิมโดยการจัดให้หดหรือดึงได้ดังตามรูปที่ 3.7 (ค) จุดศูนย์กลางของประจุทั้งสองจะไม่อยู่ที่เดียวกัน ทำให้เกิดการกระจายของประจุขึ้นระหว่างระนาบทั้งสอง

การทำให้มันเปลี่ยนรูปร่างด้วยการอัดหรือการหดตามรูปนั้น จะเป็นการแยกจุดศูนย์กลางผลจะทำให้เกิดประจุปรากฏบนระนาบทั้งสอง ในรูปแบบนี้เรียกว่า ไดอิเล็กทริกโซอิเล็กทริกเอฟเฟ็ค

สำหรับแบบ อินเวอร์สเปียโซอิเล็กทริกเอฟเฟ็ค จะเกิดโดยให้สนามไฟฟ้าแก่ระหว่างเพลนทั้งสองทำให้จุดศูนย์กลางของทั้งสองประจุเคลื่อนออกจากกันในทิศทางตรงกันข้าม ทำให้เซลล์บิดเบี้ยวไปถ้ามีแผ่นควอทซ์ซึ่งตัดมาจากผลึกควอทซ์ ในทิศทางที่จะทำให้เกิดสั้นสะเทือนขนานกับสนามไฟฟ้าที่ใช้เมื่อเราให้สนามไฟฟ้าสลับ เพลนนี้จะขยายและหดตัวด้วยความถี่เดียวกับสนามไฟฟ้าซึ่งจะเหมือนกับลูกสูบ ดังนั้นมันจะเป็นตัวกำเนิดคลื่นเสียงได้

ปัจจุบันมีสารไม่กี่ชนิดที่จะให้ปรากฏการณ์เปียโซอิเล็กทริก สารไดอิเล็กทริกทุกชนิดเป็นสารอิเล็กทริกแอตทริก แต่ปกติแล้วผล (Effect) นี้จะน้อยมาก แต่สารที่ให้ผลอย่างมากได้แก่ สารไททานเทท (Titanates) ซีคโคเนท (Ziecoates) และในกรณีเช่นนี้เราเรียกว่า มันเป็นสารเฟอร์โรอิเล็กทริก ปกติสารเหล่านี้จะอยู่ในรูปของส่วนผสมเซอร์รามิก ซึ่งประกอบไปด้วย โดเมน (Domain) ที่มีขั้วอิสระรวมตัวกันมาก ๆ ถ้าเรานำสารแบบนี้มาสักหนึ่งชนิด เอาไปเผาให้สูงกว่าอุณหภูมิเคอริก (Curic Temperature) ของมันแล้วทำให้เย็นภายในสนามไฟฟ้าสูง ๆ ทิศทางของขั้วโดเมนต่าง ๆ จะวางตัวไปแนวเดียวกับสนาม และจะยังคงอยู่ต่อไปเช่นนั้น แม้ว่าเราจะเอาสนามไฟฟ้าออกไปนั้นแสดง

ว่ามันแสดงคุณสมบัติ เช่น เฟอร์มานนท์อิเล็กทริก บางทีมันจะเป็นสารเปียโซอิเล็กทริก ถ้าหากว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มันประพาดตัวไปตามสมการของสารเป็ยโซอิเล็กทริกตามธรรมชาติแล้ว เราจะใช้สมการเหล่านี้ อธิบายคุณสมบัติของสารเป็ยโซอิเล็กทริกแท้ ๆ

3.5.1 คุณสมบัติทั่วไปของทรานสดิวเซอร์

ทรานสดิวเซอร์ที่ใช้ในทางอัลตราโซนิกจะมีคุณสมบัติพิเศษคือ มีเป็ยโซอิเล็กทริกเอฟเฟ็ค และที่ใช้กันมากคือผลึกแร่ควอทซ์ (Quartz), แบเรียมติเตเนท (Barium titanate) และลีดเซอโคเนท (Lead circonate titanate) สารเหล่านี้เมื่อนำมาทำเป็นทรานสดิวเซอร์ ยังแสดงคุณสมบัติเป็นคาปาซิเตอร์ทางไฟฟ้าอีกด้วย ค่าคาปาซิแตนซ์เป็นไมโครฟารัดจะ ได้สัดส่วนกับค่าที่ไดอิเล็กตริก (dielectric constant, K) ของวัสดุคูณด้วยพื้นที่และหารด้วยความหนา โครงสร้างของทรานสดิวเซอร์มีความคล้ายคาปาซิเตอร์ที่วอลล์ไดอิเล็กโตริกที่อยู่ 2 ข้างถูกแยกโดยช่องที่มีสารเซรามิก ตารางที่ 3.3 แสดงคุณสมบัติบางประการของสารเซรามิกได้รับความร้อน จะทำให้ไดโพล (dipole) เคลื่อนไหวได้โดยเสรีและที่จุดนี้เมื่อได้รับสัคไฟฟ้าเข้าไป ก็จะมีการจัดเรียงตัวและมีคุณสมบัติเป็ยโซอิเล็กทริก ถ้าภายหลังเซรามิกที่มีคุณสมบัตินี้ถูกเผาให้ร้อนถึงอุณหภูมิคงที่ค่าอีก คุณสมบัติเป็ยโซอิเล็กทริกจะหมดไป ดังนั้นความร้อนจะสามารถทำลายทรานสดิวเซอร์ได้ โดยเฉพาะถ้าอุณหภูมิสูงเกินเคอร์ริก

ค่าคงที่ไดอิเล็กตริกเป็นค่าทรานสดิวเซอร์ต้องการพลังงานไฟฟ้าเท่าใด จึงจะเปลี่ยนเป็นพลังงานกลได้ทั้ง แบเรียมติเตเนท และลีดเซอโคเนท มีประสิทธิภาพมากกว่าผลึกแร่ควอทซ์ 5-6 เท่า เนื่องจากค่าคงที่ไดอิเล็กตริกค่ามากและมีค่าคงที่ (Coupling constant) ค่ามากจึงไม่ค่อยได้นำควอทซ์มาใช้ในเครื่องอัลตราโซนิกในปัจจุบัน

3.5.2 คุณสมบัติทางความถี่ของทรานสดิวเซอร์

ความถี่ของทรานสดิวเซอร์ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติทางเชิงกลและลักษณะรูปร่างตัวอย่างเช่น เซรามิกแท่งเหลี่ยมแบนจะมีความถี่เรโซแนนซ์ได้ 3 อย่าง คือ มีการยืดหดตามความหนาและตามรัศมี อย่างไรก็ตามเมื่อป้อนสัคไฟฟ้าเข้าไปสามารถทำให้ทรานสดิวเซอร์ยืดหดในแนวไหนก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับขั้วไฟฟ้าที่ใช้บริษัทที่ทำทรานสดิวเซอร์จะกำหนดความถี่คงที่ สำหรับแต่ละแบบของการยืดหด

$$\text{Resonant frequency} = \frac{\text{constant}}{\text{Thickness (inch)}} \quad (3-1)$$

Material	Curic Tempera Ture (0 C)	Q	Dielectric Constant (K)	Coupling Coefficient (KT)
Quartz	550	Very High	4.5	0.09
Barium titanate	100	400 – 700	1700	0.38
Lead zirconate titanate	300	90 – 500	1450	0.51

ตารางที่ 3.3 แสดงคุณสมบัติบางอย่างของสารเซรามิก

3.5.3 เปียโซทรานสดิวเซอร์

โครงสร้างภายในจะประกอบด้วย “ชิ้นสารเปียโซอิเล็กทริก” (Piezoelectric element) ซึ่งสามารถทำได้จากสารหลายชนิด เช่น ผลึกแควอทซ์ (quartz), แบเรียมทิตาเนท (barium titanate), เกลือร็อกเซล (Rochelle salt) ฯลฯ แต่นิยมใช้กันแพร่หลายคือชิ้นสารเปียโซอิเล็กทริกที่ทำมาจากแบเรียมทิตาเนท ซึ่งได้จากการผสมสารติตานิยมแบเรียมคาบอเนท ที่อุณหภูมิประมาณ 1300-1400 C⁰ และผลึกออกมาในรูปแบบของชิ้นสาร “เซรามิก” ซึ่งจะเป็รูปลิ่มเหลี่ยมโดยส่วนใหญ่จากชิ้นเซรามิกนี้จะถูกประกบด้วยแผ่นเพลท 2 แผ่นซึ่งส่วนใหญ่ทำมาจากแผ่นเงิน เพื่อต่อเป็นขาของอิเล็กโทรดต่อไปนั่นเอง ด้านข้างหนึ่งของแผ่นเพลทจะถูกยึดเพื่อให้ไม่เกิดการสั่น ส่วนอีกด้านจะถูกยึดกับแผ่นไดอะเฟรม ซึ่งสามารถเคลื่อนไหวไปมาได้โดยแผ่นไดอะเฟรมนี้จะถูกสร้างให้มีลักษณะคล้ายเลนส์ เพื่อรวมคลื่นให้มีความเร็วสูงขึ้น ซึ่งจะกล่าวถึงลักษณะ โครงสร้างต่อไป

3.5.4 เปียโซอิเล็กทริกเอฟเฟ็ค

ปรากฏการณ์แบบเปียโซอิเล็กทริกสามารถอธิบายได้คือ เมื่อสภาวะปกติยังไม่มีความดันหรือคลื่นมาตกกระทบกับชิ้นสารเซรามิก ประจุไฟฟ้าซึ่งอยู่ภายในชิ้นสาร จะเกิดการสมดุล ทำให้แผ่นเพลทเงินที่ประกบอยู่มีศักไฟฟ้าที่เท่ากัน ซึ่งผลรวมของประจุไฟฟ้าบนแผ่นเพลทมีค่าเท่ากับศูนย์ แต่เมื่อมีความดันหรือคลื่นเสียงมากระทบชิ้นสารเซรามิก จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของชิ้นสารคือมีการโก่งงอไปตามลักษณะคลื่นที่ตกกระทบ ซึ่งในกรณีนี้จะทำให้เกิดการจัดเรียงประจุคือ เกิดมีประจุตรงข้ามขึ้นบนแผ่นเพลทที่ประกบชิ้นสารเซรามิกอยู่ ซึ่งผลของประจุไฟฟ้าตรงข้ามนี้ทำให้เกิดเป็นแรงดันหรือคลื่นที่มาตกกระทบชิ้นสารเซรามิกที่โก่งงอไปมา

ทรานสดิวเซอร์แบบเปียโซอิเล็กทริก สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงไปมาระหว่างพลังงานกลกับพลังงานไฟฟ้า ในกรณีการเปลี่ยนจากพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานกลคือส่วนตัวส่งคลื่นอัลตราโซนิกจะทำงาน เมื่อเราป้อนแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับซึ่งอาจมีความถี่ในช่วง 20 – 100 kHz แรงดันที่ป้อนนี้จะทำให้ชิ้นสารเซรามิกเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง โดยที่ด้านหนึ่งของชิ้นสารเซรามิกจะถูก

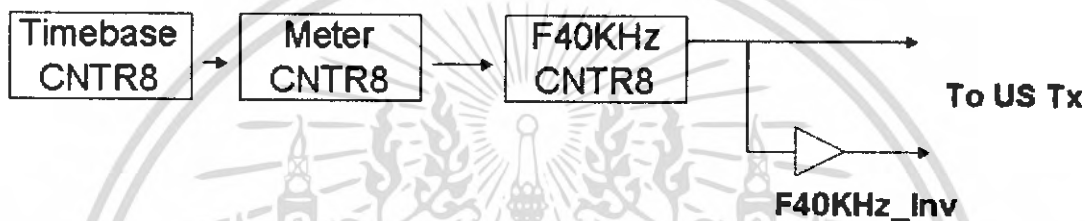
กคกับแผ่นไดอะแฟรม เมื่อชั้นสารเซรามิกเกิดการบิดตัวไปมาจะทำให้แผ่นไดอะแฟรมนี้อัดกับอากาศโดยรอบเกิดเป็นคลื่นความถี่กับสัญญาณที่ป้อนเข้ามา ซึ่งคลื่นที่ผลิตได้จะมีกำลังเอาท์พุทสูงสุดเมื่อป้อนความถี่ที่ป้อนเข้ามาตรงกับความถี่รีโซแนนซ์ ซึ่งเป็นความถี่ทางกลตามธรรมชาติของชั้นสารเซรามิกชั้นนั้น จะทำให้ความถี่อื่น ๆ นอกเหนือจากนี้จะมีค่าลดลงกว่าความถี่รีโซแนนซ์มาก

ในทางกลับกันการเปลี่ยนจากพลังงานกลเป็นพลังงานไฟฟ้านี้คือ ตัวรับคลื่นอัลตราโซนิก เราสามารถที่จะมองได้ว่าเป็นแหล่งจ่ายหนึ่ง ๆ เพราะมันไม่ต้องการแหล่งจ่ายอื่นๆ มาป้อนก็สามารถสร้างแรงดันไม่สูงมากนัก โดยการทำงานของตัวรับคลื่นนี้เมื่อคลื่นซึ่งมีความดันมาตกกระทบบนแผ่นไดอะแฟรม ซึ่งค่าความถี่ของคลื่นทำให้ชั้นสารเซรามิกถูกบีบไปมา ซึ่งจะทำให้เกิดปรากฏการณ์เพียโซอิเล็กทริกบนชั้นสารทำให้สามารถสร้างแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับที่มีความถี่เดียวกับคลื่นที่มาตกกระทบได้

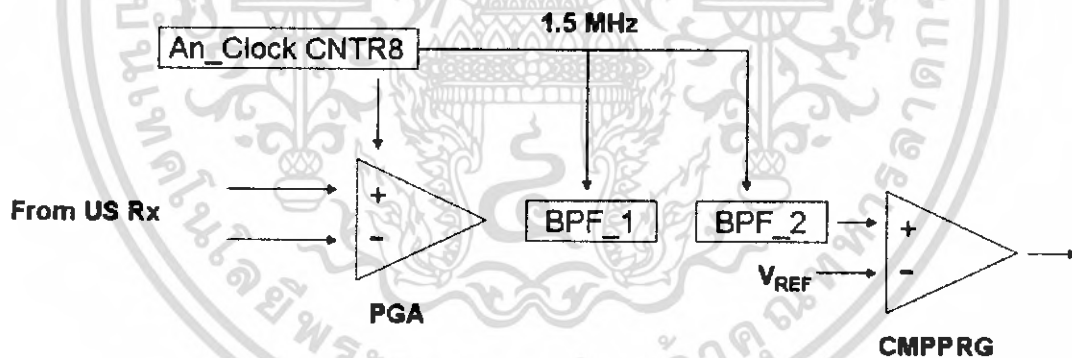
บทที่ 4

ดิจิทัล และ อนุตรถกบล็อคต่างๆ ที่นำมาใช้งาน

ในปริยญาณิพนธ์นี้ จะมีการกล่าวถึงการออกแบบ เครื่องวิเคราะห์ทางอัลตราโซนิก โดยใช้ ไมโครคอนโทรลเลอร์แบบ PSoC (Programmable System On Chip) ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎี ต่างที่เกี่ยวข้องกับบล็อคที่ได้นำมาใช้ในการออกแบบ โครงการงานนี้

รูปที่ 4.1 แสดง โครงสร้างบล็อคต่างๆที่ใช้ในการสร้างภาคส่ง

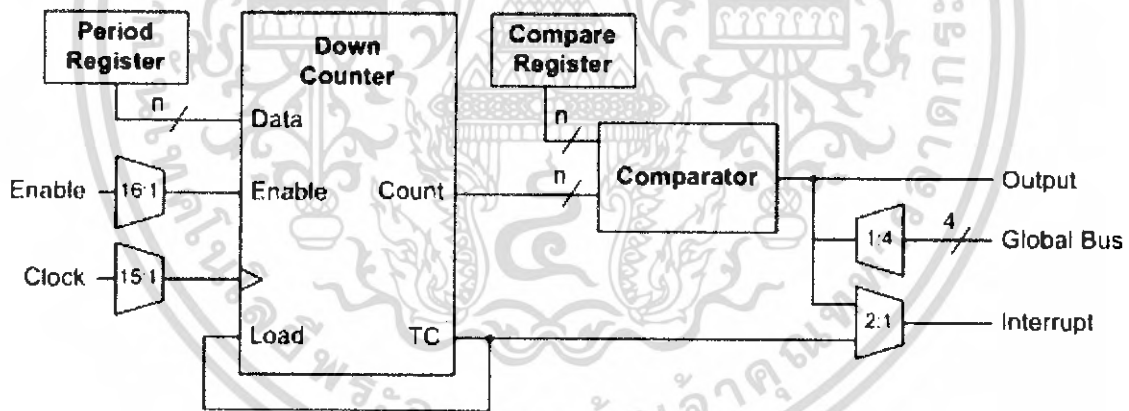
รูปที่ 4.2 แสดง โครงสร้างบล็อคต่างๆที่ใช้ในการสร้างภาครับ

จากโครงสร้างของภาคส่ง และ ภาครับ คลื่นอัลตราโซนิก ในรูปที่ 3.1 และ 3.2 จะเห็นว่า จะต้องมีการนำบล็อกต่างๆทั้ง ดิจิตอล และ อนาลอก บล็อก มาใช้เพื่อสร้างเป็นวงจรขึ้นมา ซึ่งบล็อกต่างๆที่ต้องนำมาใช้งานได้แก่

1. 8-Bit Counter User Module
2. Programmable Gain Amplifier (PGA) User Module
3. Digital Inverter User Module
4. Bandpass Filter User Module
5. Programmable Threshold Comparator User Module

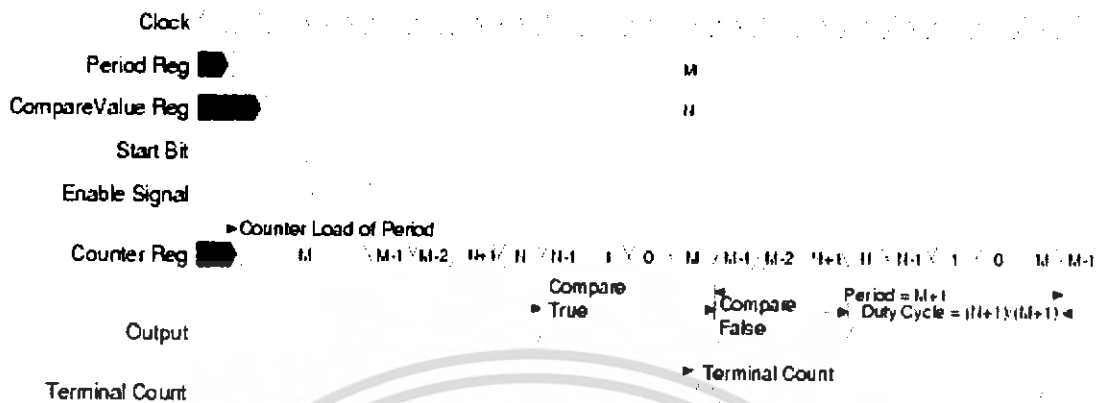
4.1 8-Bit Counter User Module

Counter User Module ของ PSoC Microcontroller มีขนาดตั้งแต่ 8 ,16 , 32 , 64 บิตให้เลือกใช้ ตามความเหมาะสม Counter User Module มีลักษณะคล้ายกันกับ Timer User Module มาก ทั้ง รูปแบบการทำงานและ API ฟังก์ชัน ต่างกันตรงที่ Timer User Module จะมี Capture Mode ในขณะที่ Counter User Module ไม่มี แต่จะมี Enable แทน

รูปที่ 4.3 แสดง โครงสร้างภายในของ 8-Bit Counter User Module

Counter User Module ใช้ทรัพยากรเป็นดิจิตอลบล็อกจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 ตามขนาดของ Counter 8 Counter 16 และ Counter 32 ตามลำดับ

รูปที่ 4.4 แสดงการทำงานของ 8-Bit Counter User Module

Counter Module ทำงานแบบนับลง (Count Down) สามารถเลือก clock ได้ทั้งสัญญาณภายใน และสัญญาณภายนอก กำหนดค่า Period และ Capture ได้จาก Hardware (ใน Device Manager) กับ Terminal Count Out

พารามิเตอร์ของ Counter User Module

Clock

Clock ของ Counter สามารถเลือกได้จาก VC1 , VC2 , VC3 , Sysclk , Sysclk*2 และอีกหลายๆแหล่ง

Period

ค่า Period รีจิสเตอร์ โดยในการทำงานของ Timer จะโหลดค่า Period รีจิสเตอร์ให้กับ Counter รีจิสเตอร์ ยึด โนมิตเมื่อ Counter รีจิสเตอร์ = 0 (Terminal Count) หรือมีการ Enable Timers ขณะ Disable อยู่

Enable

Hardware Enable สามารถเลือกได้จาก 16 แหล่งสัญญาณ ถ้ากำหนดให้เป็น High Counter จะทำงานแบบนับต่อเนื่อง

CompareValue

ค่า Compare รีจิสเตอร์ใช้งานเมื่อกำหนดการทำงานแบบ Compare Event

CompareType

ลักษณะการเปรียบเทียบระหว่าง Counter Register กับ Compare Register

InterruptType

เลือกแหล่งที่มาของ interrupt สามารถกำหนดให้เป็น Terminal Count หรือ Compare

เอกสาร Event เอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ClockSync

ClockSync เป็นพารามิเตอร์ ที่ต้องกำหนดให้กับ User Module ที่มีการใช้ Digital Block การเลือก ClockSync ขึ้นอยู่กับ Clock ที่เลือกใช้ตามตารางที่ 4.1

ClockSync	Clock
Sync to Sysclk	ใช้ในกรณีที่clockมีแหล่งกำเนิดมาจาก Sysclk เช่น VC1 , VC2 , VC3 (เมื่อ VC3 หารมาจาก Sysclk) , 32 KHz และจาก Digital PSoC Block ที่ใช้ Sysclk
Sync to Sysclk*2	ใช้ในกรณีที่clockมีแหล่งกำเนิดมาจาก Sysclk*2 ยกเว้นใช้ Sysclk*2 โดยตรง
Use Sysclk Direct	ใช้ในกรณีที่clockมีแหล่งกำเนิดมาจาก Sysclk โดยตรง
Unsynthesize	ใช้ในกรณีที่clockมีแหล่งกำเนิดมาจาก Sysclk*2 โดยตรง และใช้เมื่อไม่ต้องการ Synchronize สัญญาณ

ตารางที่ 4.1 แสดงการเลือกใช้ ClockSync

API ฟังก์ชัน ของ Counter User Module

Counter8_Start

ฟังก์ชันเริ่มให้ Counter User Module ทำงาน

Counter8_Stop

ฟังก์ชันหยุดการทำงานของ Counter User Module

Counter8_EnableInt

สำหรับเปิดการใช้งาน Interrupt ของ Counter User Module

Counter8_DisableInt

สำหรับปิดการใช้งาน Interrupt ของ Counter User Module

Counter8_WritePeriod

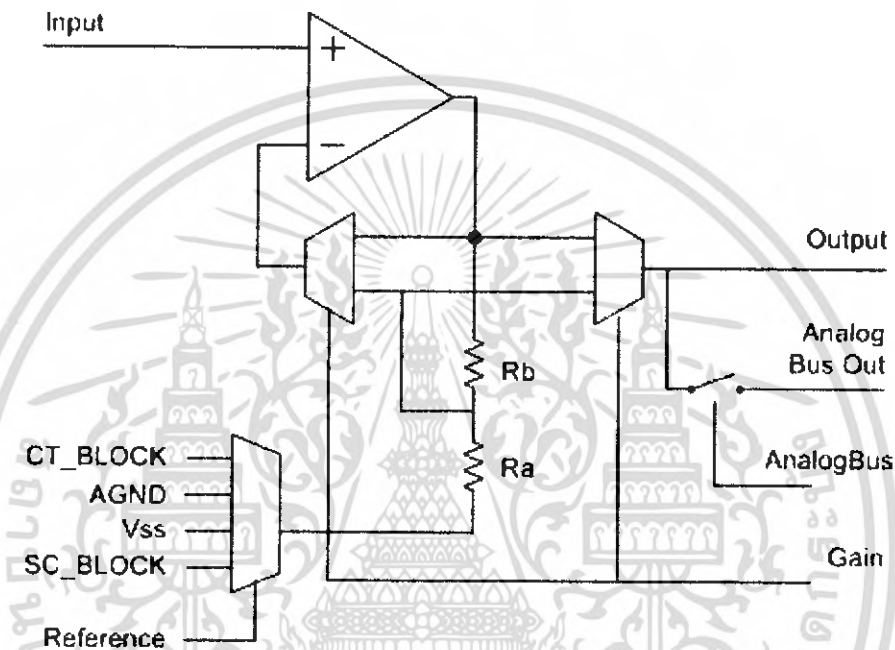
ใช้กำหนดค่า Period ให้กับ Counter User Module

Counter8_WriteCompareValue

ใช้กำหนดค่า Compare Value ให้กับ Counter User Module

4.2 Programmable Gain Amplifier (PGA) User Module\

PGA User Module เป็นวงจรรขยายแบบ Non-Inverting สามารถกำหนดค่า Gain ได้ทั้งจาก Device Editor และจาก API ฟังก์ชัน มี Input Impedance สูง และสามารถกำหนดแรงดัน Reference ได้อย่างอิสระ

รูปที่ 4.5 แสดง โครงสร้างของ PGA Block

พารามิเตอร์ของ PGA Module

Input

Input ของ PGA กำหนดได้ใน Device Editor โดยสามารถกำหนดให้เป็น analog column input multiplexer จาก PSoC Block อื่นๆ

Reference

Reference Input สามารถกำหนดให้เป็น AGND และ PSoC Block ใกล้เคียง

AnalogBus

เป็นทางออกของสัญญาณเอาพุค อีกทางหนึ่งสามารถกำหนดให้เชื่อมต่อกับ AnalogBus ใกล้เคียงกับบล็อกที่วาง โมดูล

API ฟังก์ชัน ของ PGA Module

PGA_Start

ใช้กำหนดค่าเริ่มต้นต่างๆที่จำเป็นสำหรับ PGA Module และทำหน้าที่กำหนดค่า Power Setting ตามตารางที่ 4.2

Symbolic Name	Value
PGA_OFF	0
PGA_LOWPOWER	1
PGA_MEDPOWER	2
PGA_HIGHPower	3

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าValueที่ใช้ในการตั้งค่าระดับพลังงานของ PGA

PGA_SetGain

ฟังก์ชันที่ใช้กำหนดค่า Gain ให้กับ PGA Module โดยค่าที่ต้องส่งให้กับฟังก์ชันที่ค่า Gain ต่างๆนั้นสามารถดูได้จากตารางที่ 4.3

Symbolic Name	Value	Symbolic Name	Value
PGA_G48_0	0Ch	PGA_G1_00	F8h
PGA_G24_0	1Ch	PGA_G0_93	E0h
PGA_G16_0	08h	PGA_G0_87	D0h
PGA_G8_00	18h	PGA_G0_81	C0h
PGA_G5_33	28h	PGA_G0_75	B0h
PGA_G4_00	38h	PGA_G0_68	A0h
PGA_G3_20	48h	PGA_G0_62	90h
PGA_G2_67	58h	PGA_G0_56	80h
PGA_G2_27	68h	PGA_G0_50	70h
PGA_G2_00	78h	PGA_G0_43	60h
PGA_G1_78	88h	PGA_G0_37	50h
PGA_G1_60	98h	PGA_G0_31	40h
PGA_G1_46	A8h	PGA_G0_25	30h
PGA_G1_33	B8h	PGA_G0_18	20h
PGA_G1_23	C8h	PGA_G0_12	10h

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PGA_G1_14	D8h	PGA_G0_06	00h
PGA_G1_06	E8h		

ตารางที่ 4.3 แสดงการตั้ง Gain ให้กับ PGA

PGA_Stop

หยุดการทำงานของ PGA Module

4.3 Digital Inverter User Module

Digital Inverter User Module เป็นดิจิทัลอินเวอร์ตที่มี API ฟังก์ชัน เพื่อเริ่มและหยุดการทำงาน ของ Digital Inverter User Module และมี API ฟังก์ชันสำหรับการเปิดและปิดการอินเตอร์รัพท์อีกด้วย

รูปที่ 4.6 แสดง Digital Inverter User Module

พารามิเตอร์ของ Digital Inverter User Module

Input

สามารถเลือกแหล่งสัญญาณอินพุตได้ 16 แหล่งสัญญาณ รวมไปถึงสัญญาณนาฬิกา 48 MHz , 24V1 , 24V2 ซึ่งถูกหารความถี่มาจาก Sysclk ด้วย

Output

สัญญาณเอาพุตสามารถออกผ่าน Global Output ทั้งสี่ได้

ClockSync

ในกรณีที่เอาพุตจาก Digital Inverter User Module ส่งผ่านไปยังบล็อกตัวอื่นๆเพื่อเป็นสัญญาณอินพุตแล้ว ควรจะทำการ Synchronize กับสัญญาณนาฬิกาของระบบ

Interrupt General Control

สำหรับการ Interrupt API และ IntDispatchMode สามารถเข้าถึงได้โดยการ Enable การอินเตอร์รัพท์ผ่านซอฟต์แวร์ PSoC Designer

InterruptAPI

การเปิดใช้การอินเตอร์รัพท์สำหรับ Digital Inverter User Module แล้วสามารถทำได้โดยการ เลือก Enable การทำงานของอินเตอร์รัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

API ฟังก์ชันของ Digital Inverter User Module

DigInv_EnableInt

เพื่อเปิดการทำงานของอินเวอร์ตอร์รี่พท์

DigInv_DisableInt

เพื่อปิดการทำงานของอินเวอร์ตอร์รี่พท์

DigInv_Start

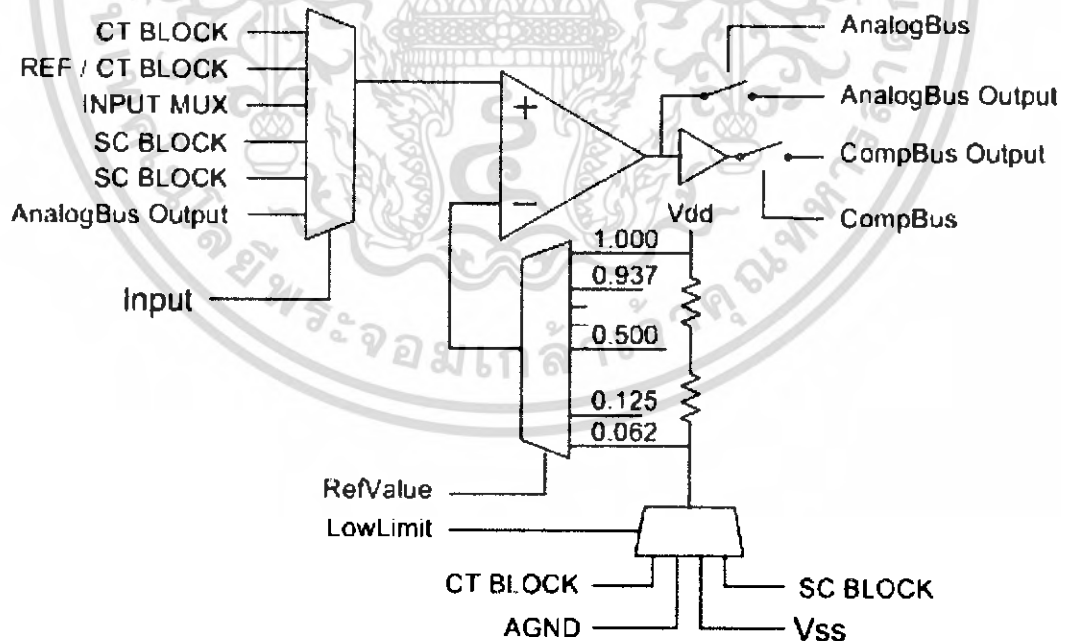
เพื่อเริ่มการทำงานของ Digital Inverter User Module

DigInv_Stop

เพื่อหยุดการทำงานของ Digital Inverter User Module สัญญาณเอาพุตจะเป็น LOW

4.5 Programmable Threshold Comparator User Module

สามารถใช้ในการเปรียบเทียบสัญญาณอินพุตกับสัญญาณอ้างอิงที่ตั้งไว้ได้ และสามารถเลือกแหล่งสัญญาณอินพุตได้ถึง 6 แหล่งสัญญาณ

รูปที่ 4.7 แสดงถึง โครงสร้างของ Programmable Threshold Comparator User Module

พารามิเตอร์ของ Programmable Threshold Comparator User Module

Input

สัญญาณอินพุตสามารถเลือกได้จาก 6 แหล่งสัญญาณ โดยอาศัย Input Multiplexer

LowLimit

สามารถเลือกได้จาก AGND หรือ V_{SS} ซึ่งเป็นขาหนึ่งของ ไอซี PSoC Microcontroller

RefValue

ขนาดของสัญญาณ Reference สามารถโปรแกรมได้ตั้งแต่ 6.25 % ของแรงดันระหว่าง

LowLimit กับ ขนาดของสัญญาณ Vdd

ComBus

สัญญาณเอาพุตสามารถส่งต่อไปเป็นอินพุตให้กับบล็อกต่างๆภายใน PSoC ได้โดยผ่านพารามิเตอร์ตัวนี้

AnalogBus

สัญญาณเอาพุตจากคอมพาราเตอร์ภายในสามารถส่งผ่านออกทางขาของ PSoC MCU ได้โดยผ่านทางพารามิเตอร์ตัวนี้

API ฟังก์ชันของ Programmable Threshold Comparator User Module

CMPPRG_Start

ใช้สำหรับเริ่มการทำงานของ Programmable Threshold Comparator User Module และเซตค่าระดับพลังงานให้กับ Programmable Threshold Comparator User Module

Symbolic Name	Value
CMPPRG_OFF	0
CMPPRG_LOWPOWER	1
CMPPRG_MEDPOWER	2
CMPPRG_HIGHPOWER	3

ตารางที่ 4.4 แสดงการตั้งค่าระดับพลังงาน

CMPPRG_Setpower

ใช้สำหรับการตั้งค่าระดับพลังงานให้กับ Programmable Threshold Comparator User Module โดยใช้ค่าระดับพลังงานตามตารางที่ 4.4

CMPPRG_SetRef

ใช้สำหรับตั้งค่าระดับแรงดันอ้างอิงให้กับคอมพาราเตอร์ สามาเซตค่าระดับแรงดันได้จาก ตารางที่ 4.5 โดย $V_{Threshold} = LowLimit + (V_{dd} - LowLimit) * RefValue$

Symbolic Name	Value	Symbolic Name	Value
CMPPRG_REF1_000	F0h	CMPPRG_REF0_437	60h
CMPPRG_REF0_937	E0h	CMPPRG_REF0_375	50h
CMPPRG_REF0_875	D0h	CMPPRG_REF0_312	40h
CMPPRG_REF0_812	C0h	CMPPRG_REF0_250	30h
CMPPRG_REF0_750	B0h	CMPPRG_REF0_188	20h
CMPPRG_REF0_688	A0h	CMPPRG_REF0_125	10h
CMPPRG_REF0_625	90h	CMPPRG_REF0_062	00h
CMPPRG_REF0_562	80h	CMPPRG_REF0_042	14h
CMPPRG_REF0_500	70h	CMPPRG_REF0_021	04h

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าที่ใช้ในการตั้งค่าแรงดันอ้างอิง

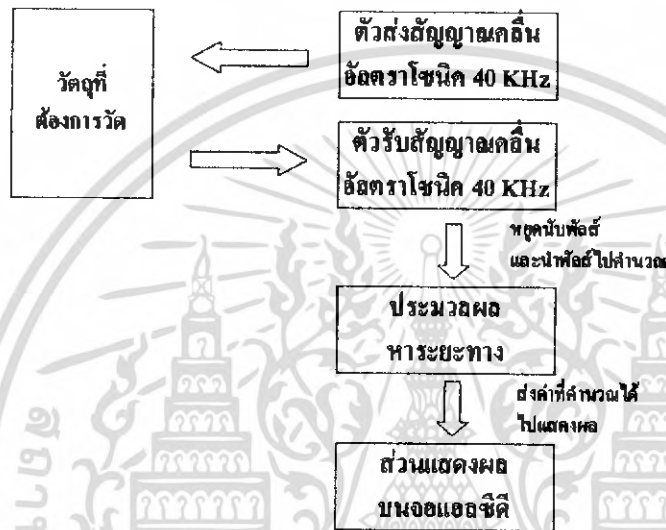
CMPPRG_Stop

หยุดการทำงานของ Programmable Threshold Comparator User

บทที่ 5

หลักการการทำงานและการออกแบบของวงจร

5.1 การทำงานโดยรวมของวงจร

รูปที่ 5.1 แสดงโครงสร้างโดยรวมของทั้งระบบ

คุณสมบัติของเครื่องวัดระยะทางด้วยอัลตราโซนิกในโครงการนี้

ระยะทางต่ำสุดที่สามารถวัดระยะทางได้ = 35 cm.

ระยะทางสูงสุดที่สามารถวัดระยะทางได้ = 150 cm.

% ความผิดพลาดในการวัดระยะทาง = 0.1%

5.1 การออกแบบวงจรสามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ๆก็คือ

5.1.1 วงจรภาคส่งคลื่นอัลตราโซนิก

วงจรในส่วนนี้จะทำการสร้างพัลส์ความถี่ 40 KHz ส่งออกไปยังตัวส่งสัญญาณอัลตราโซนิก ซึ่งประกอบด้วย Block

1. Counter8 ทำหน้าที่สร้าง สัญญาณพัลส์สี่เหลี่ยมความถี่ 40 KHz
2. DigInV ทำหน้าที่ในการสร้างสัญญาณพัลส์สี่เหลี่ยมความถี่ 40 KHz แต่เป็นสัญญาณในลักษณะกลับเฟสกับสัญญาณเอาต์พุตจาก Counter8

5.1.2 วงจรภาครับสัญญาณอัลตราโซนิก

วงจรในส่วนนี้ จะทำหน้าที่ในการรับสัญญาณและแจ้งให้ภาคส่งทราบว่าได้รับสัญญาณจากภาคส่งแล้วเพื่อทำการหยุดนับ ซึ่งประกอบไปด้วย Block

1. PGA (Programmable Gain Amplifier) ทำหน้าที่ในการขยายสัญญาณอัลตราโซนิกที่รับเข้ามาจากอัลตราโซนิกทรานซ์ดีวซ์เซอร์
2. Band Pass Filter ทำหน้าที่ในการกรองสัญญาณที่ไม่ได้อยู่ในย่านความถี่ 40 KHz ออกไปจากสัญญาณที่นำเข้ามาประมวลผล เนื่องจากสัญญาณที่ได้รับเข้ามาจากทรานซ์ดีวซ์เซอร์นั้นมีความถี่อื่นๆปะปนมาด้วย
3. CMPPRG (Programmable Threshold Comparator) ส่วนนี้ทำหน้าที่ในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างสัญญาณที่เข้ามาว่าเป็นอินพุทจากรับคลื่นอัลตราโซนิกความถี่ 40 KHz หรือ ไม่ หากเป็นความถี่ 40 KHz และมีขนาดสัญญาณมากกว่าขนาดของแรงดันอ้างอิง Comparator จะส่งเอาท์พุทออกมาเป็นลอจิก 1 เพื่อให้ระบบทราบว่าสัญญาณที่ใดส่งมานั้นได้ถูกรับเรียบร้อยแล้ว
4. An_Clock เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ในการสร้างสัญญาณพัลส์ความถี่ 1.5 MHz เพื่อป้อนให้กับ Block ต่างๆ ในส่วนของ Analog Block เพื่อใช้ในการควบคุม Switched Capacitor ที่เป็นโครงสร้างภายใน Block ของ Analog Block ชนิด switch
5. Refmux (Reference Multiplexer) ใช้สำหรับสร้างแรงดันอ้างอิงให้กับระบบ โดยการเลือกจาก Block ส่วนนี้เพื่อกำหนดให้เป็น Analog Ground ให้กับระบบในส่วนของภาครับสัญญาณอัลตราโซนิก

5.1.3 วงจรภาคนับระยะเวลาที่คลื่นอัลตราโซนิกใช้ในการเดินทาง

วงจรส่วนนี้จะทำการนับระยะเวลาที่คลื่นอัลตราโซนิกใช้ในการเดินทางเพื่อนำมาคำนวณระยะทางจากความเร็วของคลื่นอัลตราโซนิก โดยประกอบด้วย Block ต่างๆ ดังนี้

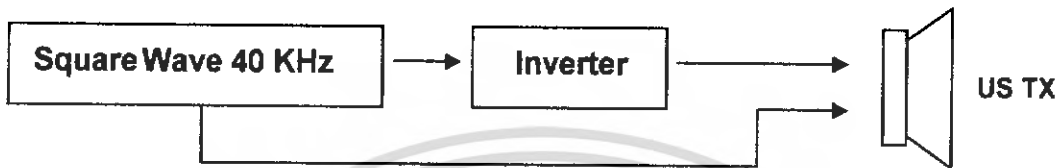
1. Timebase เป็น Block ที่นำมาใช้ในการสร้างฐานเวลาที่คลื่นอัลตราโซนิกใช้ในการเดินทางไปได้ระยะทาง 1 เซนติเมตร โดยเมื่อถึงเวลาดังกล่าวเอาท์พุทจาก Timebase จะส่งออกไปเป็นสัญญาณนาฬิกา 1 ลูก ให้กับ Meter เพื่อแจ้งให้ระบบทราบว่า คลื่นอัลตรา

โซนิกที่ได้ส่งออกไปขณะนี้ได้เดินทางครบ 1 เซนติเมตรแล้ว

2. Meter เป็น Block ที่นำมาใช้ในการนับจำนวนสัญญาณนาฬิกาที่ส่งมาจาก Timebase เพื่อทำหน้าที่ในการนับว่าสัญญาณอัลตราโซนิกได้เคลื่อนที่ไปแล้วทั้งหมดเป็นระยะทางกี่เซนติเมตรแล้ว

5.2 การออกแบบส่วนต่างๆ ของวงจร

5.2.1 การออกแบบส่วนที่ใช้ในการส่งสัญญาณคลื่นอัลตราโซนิก

รูปที่ 5.2 แสดงโครงสร้างโดยรวมของ ภาคส่งสัญญาณอัลตราโซนิก

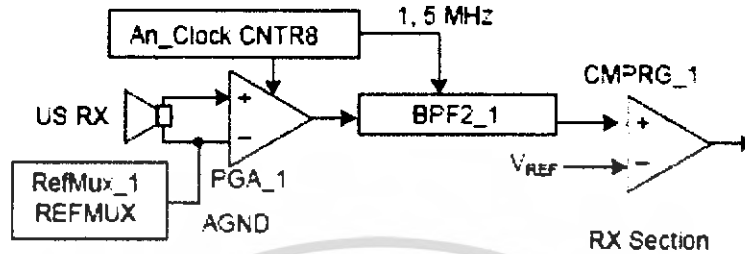
ในส่วนภาคส่งคลื่นอัลตราโซนิกนี้ เนื่องจากทรานซิสเตอร์ ที่นำมาใช้งานในส่วนของภาคส่ง นั้นทำงานที่ความถี่ 40 KHz ดังนั้นจึงต้องมีการสร้างคลื่นความถี่ 40 KHz ให้กับทรานซิสเตอร์โดยการใช้ Counter 8 บิต นับสัญญาณนาฬิกา 2 MHz ซึ่งได้มาจากสัญญาณนาฬิกา 24 MHz ของระบบหารด้วย 12 แล้วทำการนับให้ได้เอาต์พุตออกมา 40 KHz ซึ่งก็คือการนำเอาความถี่ 2 MHz มาหาร 50 อีกครั้งหนึ่งซึ่งก็คือการกำหนดค่า

$$\begin{aligned} \text{Period Value} &= 2M / 40 \text{ KHz} \\ &= 50 \end{aligned}$$

และทำการกำหนดค่า Compare Value ไว้ที่ครึ่งหนึ่งของ 50 ซึ่งก็คือ 25 เพื่อให้ได้สัญญาณที่มีค่า Duty Cycle = 50% เนื่องจากต้องการให้เอาต์พุตมีค่าลอจิก 0 หลังจากที่ เป็น 1 ผ่านมาเป็นระยะเวลาครึ่งคาบ ตามที่กำหนดไว้จากความถี่ที่ต้องการซึ่งก็คือ 25 μs

และจากเอาต์พุตที่ได้จาก Counter 8 เพียงอย่างเดียวนั้น ไม่เพียงพอต่อการขับให้อัลตราโซนิก ทรานซิสเตอร์ทำงานได้ในระยะ ไกลเท่าที่ควร จึงทำการเพิ่มแรงดันให้กับทรานซิสเตอร์อีก โดยการนำสัญญาณที่กลับเฟส โดย DigInv มาจ่ายให้กับอีกขั้วหนึ่งของอัลตราโซนิกทรานซิสเตอร์ ดังนั้นจึงทำให้แรงดันที่ตกคร่อมอัลตราโซนิกทรานซิสเตอร์ขนาด 10 Vp-p ความถี่ 40 KHz เพื่อให้ได้ขนาดของสัญญาณคลื่นอัลตราโซนิกที่แรงมากขึ้นด้วย

5.2.2 การออกแบบส่วนที่ใช้ในการรับสัญญาณคลื่นอัลตราโซนิก

รูปที่ 5.3 แสดงบล็อกโคอะแกรมของภาครับสัญญาณ

จากระยะทำการไกลสุดของเครื่องวัดระยะทางที่ได้กำหนดไว้คือ 1.5 m ซึ่งก็คือ คลื่นอัลตราโซนิกจะต้องเดินทางไปและกลับเป็นระยะทางรวม 3 เมตร สามารถ หาแรงดันเอาต์พุตที่ออกมาจากอัลตราโซนิกทรานสดิวเซอร์ของภาครับได้โดย

จาก SPL(Sound Presser Level) ของทรานซ์ดิวเซอร์คือ 119 dB 40 KHz โดย 0 dB = 0.0002 μ bar ที่สัญญาณ 10 V และเดินทางเป็นระยะทาง 30 เซนติเมตร ดังนั้น 10 V ที่ระยะทาง 300 เซนติเมตรจะได้ SPL ที่เอาต์พุตของทรานสดิวเซอร์ จะได้เท่ากับ

$$\begin{aligned} \text{SPL ที่ถูกลดทอนลงที่ระยะทาง 3 เมตร} &= 20\log(30/300) \\ &= -20 \text{ dB} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{SPL ที่ถูกลดทอนที่แรงดัน 10 V} &= 20\log(20/20) \\ &= 0 \text{ dB} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น SPL คงเหลือ} &= 119 - 20 \text{ dB} \\ &= 99 \text{ dB} \end{aligned}$$

จาก 0 dB คิดเป็น 0.0002 ดังนั้นที่ 99 dB สัญญาณเอาต์พุตของคลื่นอัลตราโซนิกจะมีขนาด

$$99 = 20\log(\text{SPL}/0.0002)$$

$$\text{SPL} = 17.825 \mu\text{bar}$$

และจากทรานสดิวเซอร์ตัวรับคลื่นอัลตราโซนิกมีความไว -65 dB ดังนั้น

$$-65 = 20\log(\text{output in volt}/\mu\text{bar})$$

$$\text{output in volt}/\mu\text{bar} = 0.0005623$$

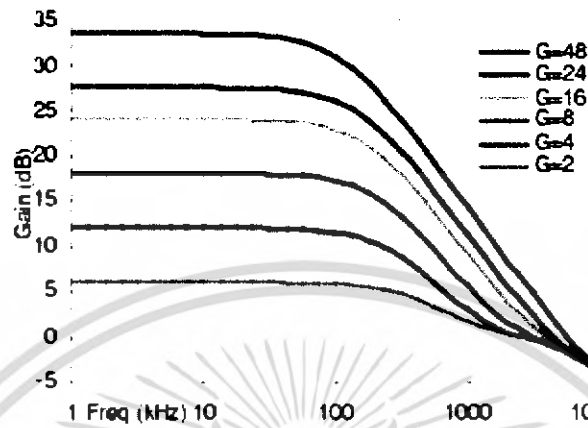
จากขนาด SPL ที่ส่งมาถึงมีค่าเท่ากับ 17.825 μ bar ดังนั้น

$$V_{\text{out}} = 17.825 \times 0.0005623 \text{ V}$$

$$= 10 \text{ mV}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

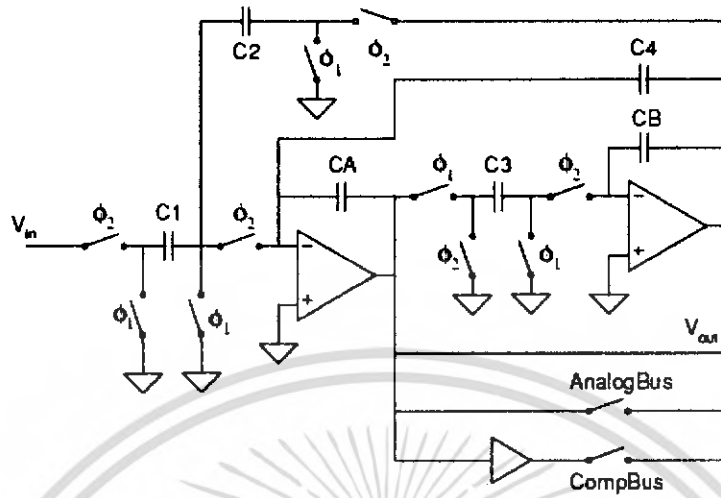
จากสัญญาณที่ได้จะเห็นว่ามีย่านสัญญาณที่น้อยมากดังนั้นจึงโปรแกรมให้ PGA ทำการขยายที่อัตราขยาย 48 เท่า

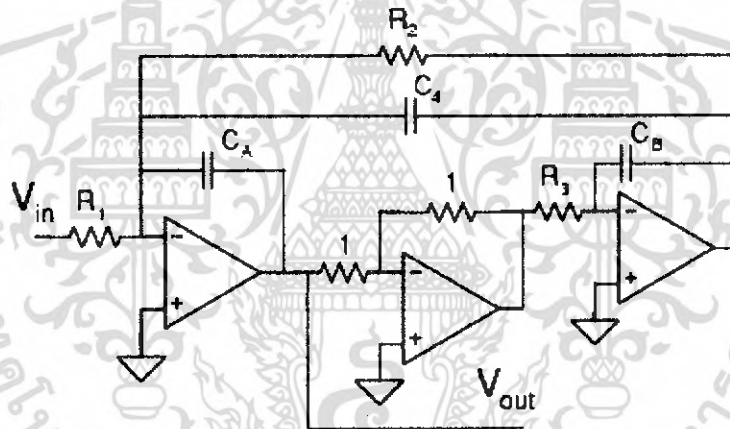
รูปที่ 5.3 แสดงผลของความถี่ต่างๆที่มีต่อกำลังขยายของ PGA

แต่จากกราฟข้อมูลของ PGA ระบุไว้ว่าที่การทำงานในช่วงความถี่ 40 KHz จะทำให้ PGA สามารถขยายสัญญาณได้เพียง 34 เท่าเท่านั้น ดังนั้นจึงทำให้ขนาดสัญญาณเอาต์พุตที่ได้มีขนาด 340 mVp-p หลังจากที่มีคลื่นสะท้อนผ่านระยะทาง 3 เมตรมาตกกระทบตัวทรานสดิวเซอร์

หลังจากที่ได้ทำการขยายสัญญาณจากเอาต์พุตทรานสดิวเซอร์ตัวรับให้มีขนาดสัญญาณแรงขึ้นแล้ว แต่สัญญาณที่ได้นั้นยังมีลักษณะของสัญญาณความถี่อื่นๆรบกวนอยู่ตลอดจึงอาจทำให้ไม่สามารถรับคลื่นสัญญาณน้อยๆที่มีขนาดสัญญาณเล็กกว่าสัญญาณรบกวนดังกล่าว เข้ามาได้ จึงได้ทำการออกแบบให้มีส่วนของวงจรกรองแถบความถี่ผ่าน โดย Block ของวงจรกรองแถบความถี่ผ่านภายใน PSoC นั้นได้ออกแบบไว้โดยเป็นวงจรกรองแบบใช้ switched capacitor ภายในซึ่งมีโครงสร้างดังนี้

รูปที่ 5.4 โครงสร้างภายในของวงจรกรองภายใน PSoc ซึ่งสามารถเขียนวงจรเสมือนได้โดย

รูปที่ 5.5 แสดงวงจรเสมือนของวงจรกรองความถี่ภายใน PSoc

จากรูปสามารถหา Transfer Function ได้เป็น

$$\frac{V_{OUT}}{V_{IN}} = \frac{-\frac{R_2}{R_1 R_2 C_A} s}{s^2 + s \frac{C_A}{R_3 C_A C_B} + \frac{1}{R_2 R_3 C_A C_B}} \dots\dots(1)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถแปลงสมการให้อยู่ในรูปของ Switched Capacitor ได้เป็น

$$\frac{V_{OUT}}{V_{IN}} = \frac{\frac{C_1 C_B}{C_2 C_3} \frac{s(1 + \frac{s}{2f_s})f_s}{(\frac{C_A C_B}{C_2 C_3} - \frac{1}{4} - \frac{1}{2C_2})}}{s^2 + \frac{C_4}{C_2} \frac{s f_s}{(\frac{C_A C_B}{C_2 C_3} - \frac{1}{4} - \frac{1}{2C_2})} + \frac{f_s^2}{(\frac{C_A C_B}{C_2 C_3} - \frac{1}{4} - \frac{1}{2C_2})}} \quad \dots\dots(2)$$

แสดงจาก Transfer Function ของวงจรกรองโดยทั่วไปมีรูปแบบดังนี้

$$\frac{V_{OUT}}{V_{IN}} = \frac{\frac{G}{Q} \omega_0 s}{s^2 + \frac{s \omega_0}{Q} + \omega_0^2} \quad \dots\dots(3)$$

ดังนั้นเมื่อเทียบสมการที่ 2 กับ 3 แล้วสามารถหาค่าต่างๆซึ่งใช้ในการออกแบบวงจรกรองคือ

$$Q = \frac{C_2}{C_4} \left(\frac{C_A C_B}{C_2 C_3} - \frac{1}{4} - \frac{1}{2C_2} \right)^{\frac{1}{2}} \quad \dots\dots(4)$$

$$f_c = \frac{1}{2\pi} \frac{f_s}{\left(\frac{C_A C_B}{C_2 C_3} - \frac{1}{4} - \frac{1}{2C_2} \right)^{\frac{1}{2}}} \quad \dots\dots(5)$$

$$G = -\frac{C_1 C_B}{C_4 C_3} \quad \dots\dots(6)$$

จากการใช้งานในการกรองความถี่สัญญาณอินพุตจาก PGA กำหนดให้ กรองความถี่ที่

$f_c = 40$ KHz , $G = 33$, และ Bandwidth = 1.6 KHz

ทำให้สามารถหาค่าตัวแปรต่างๆภายใน Block ของ วงจรกรอง ได้ดังนี้

$C_1 = 10$, $C_2 = 31$, $C_3 = 1$, $C_4 = 7$, $C_A = 32$, $C_B = 32$

หลังจากที่สัญญาณผ่านวงจรกรองแถบความถี่ผ่านแล้ว จะทำให้เหลือเฉพาะความถี่ที่ใช้ในการแยกแยะว่าได้รับ หรือ ไม่ได้รับสัญญาณจากอัลตราโซนิกทรานดิวเซอร์ และจากการทดลองสามารถระบุได้ว่า ขนาดของสัญญาณอินพุตที่ส่งเข้าไปยัง CMPPRG นั้นหากเป็นสัญญาณเรียบที่ไม่มีการสะท้อนของคลื่นกลับมาสู่ทรานดิวเซอร์จะมีลักษณะเป็นสัญญาณเรียบๆซึ่งมีระดับเท่ากับระดับของ AGND (Analog Ground) แต่หากมีสัญญาณสะท้อนกลับมาสู่ทรานดิวเซอร์ จะทำให้สัญญาณที่ได้มีลักษณะเป็นสัญญาณไซน์ 40 KHz แกว่งตัวอยู่บนระดับของสัญญาณ AGND และมีระดับต่ำสุดที่ 4 V

และจาก

$$V_{Threshold} = LowLimit + (V_{dd} - LowLimit) \cdot RefValue$$

ดังนั้นจึงตั้งค่า RefValue ไว้ที่ 0.812 เพื่อสร้างแรงดันอ้างอิง 4.06 V ให้กับ Comparator หลังจากนั้น หากมีสัญญาณคลื่นอัลตราโซนิกสะท้อนกลับมา จะทำให้ CMPPRG มีลอจิกเอาต์พุตเป็น 1 เพื่อแจ้งให้กับส่วนของวงจรมับทำการหยุดนับและแสดงผลออกมาเป็น เซนติเมตร

5.2.3 การออกแบบในส่วนของภาคนับระยะเวลาที่คลื่นอัลตราโซนิกใช้ในการเดินทาง

รูปที่ 5.6 แสดงส่วนของภาคนับระยะเวลาที่คลื่นใช้ในการเดินทาง

จากการออกแบบ จะต้องการแบบให้ Timer ทำการนับขึ้นและส่งสัญญาณไปยัง Meter ทำการรับรู้ระยะเวลาได้ผ่านไปเป็นระยะเวลาครบตามระยะเวลาที่คลื่นอัลตราโซนิกจะเดินทางได้ 1 เซนติเมตรแล้ว ดังนั้นสามารถหาค่า Period Value ได้โดย

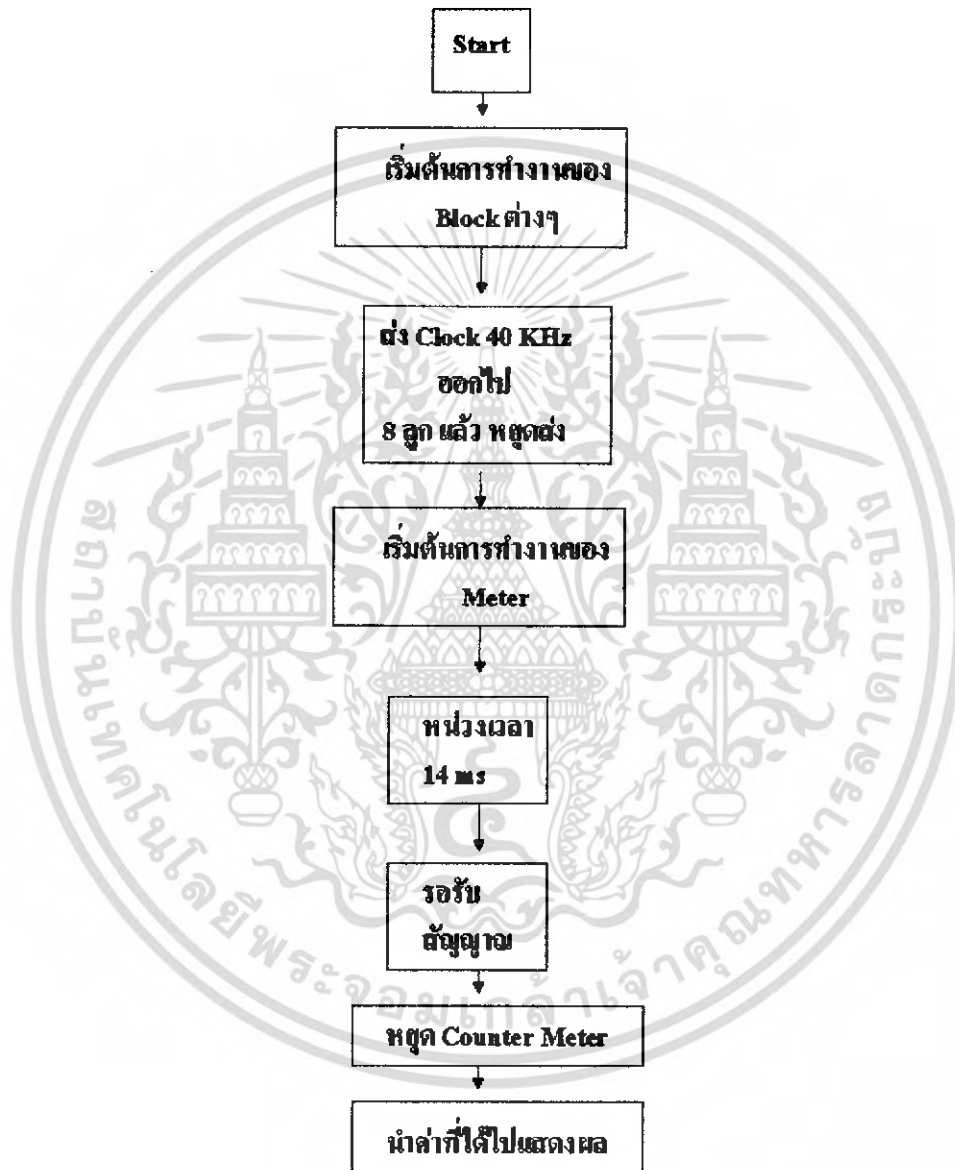
$$\begin{aligned} \text{ความเร็วของเสียง} &= 331 + 0.6 T \\ &= 331 + 0.6 (27) \\ &= 347.2 \text{ m/s} \\ \text{ระยะทาง 1 cm เสียงจะใช้เวลา} &= 1/34720 \\ &= 28.8 \mu\text{s} \end{aligned}$$

แต่การวัดระยะทาง 1 cm หมายความว่าเสียงเดินทาง 2 cm

$$\text{ดังนั้นการวัด 1cm จะต้องใช้เวลา} = 57.6 \mu\text{s}$$

ดังนั้นหากต้องการให้ clock 2 MHz นับครบรอบทุกๆ 57.6 μ s จะต้องกำหนดค่าให้กับ Timebase โดยมีค่า Period Value = 115 โดยมีค่า Compare Value = 57

5.2.4 การออกแบบในส่วนของโปรแกรม

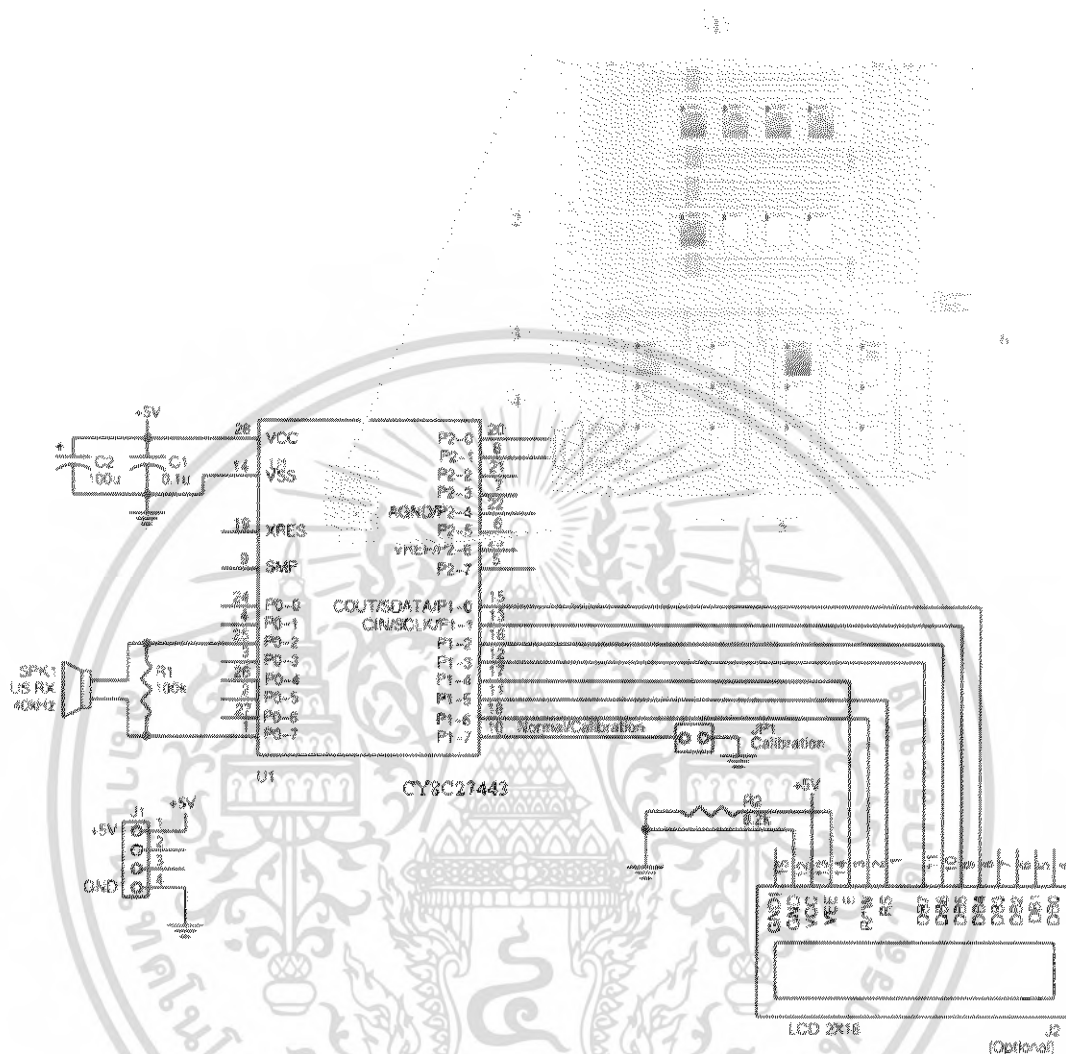

รูปที่ 5.7 แสดงการทำงานของโปรแกรมที่ใช้ในการควบคุม PSoC Microcontroller

การทำงานของโปรแกรมเริ่มจาก การตั้งค่าต่างๆ ของบล็อกร่างต่างๆ ให้เริ่มทำงาน และหลังจากนั้นจึงทำการส่งความถี่ 40 KHz ออกไปยัง อัลตราโซนิกทรานสดิวเซอร์ โดยการส่งจะต้องทำการส่งโดยส่งออกไปครั้งละ 8 ลูก แล้วหยุดนับ เนื่องจากหากทำการส่งตลอดเวลา จะทำให้คลื่นมีการส่งผ่านไปยังตัวรับ โดยตรงได้ ดังนั้นจึงทำการหน่วงเวลาไว้ที่ 2 μ s แล้วทำการหยุดส่งความถี่ 40 KHz ออกไป หลังจากนั้นจึงเริ่มการทำงานของ Meter ซึ่งจะเริ่มนับระยะเวลาทันทีหลังจากที่หยุดส่งความถี่ 40 KHz ออกไป หลังจากนั้นจะให้ภาครับรอสัญญาณที่ส่งและสะท้อนกลับมา หลังจากที่ทำกรหน่วงเวลาเอาไว้ 14ms เนื่องจากในตอนเริ่มต้นของการส่งหากทำการรับค่าสัญญาณอัลตราโซนิกเข้ามาเลยจะทำให้ได้รับสัญญาณที่ถูกส่งเข้ามาโดยตรงเท่านั้นจึงทำการหยุดรับเอาไว้ก่อนเมื่อภาครับ ได้รับสัญญาณแล้ว จะทำการหยุดนับตัวนับระยะเวลา และทำการนำค่าที่ได้ไปแสดงผลออกทาง LCD และ Buzzer

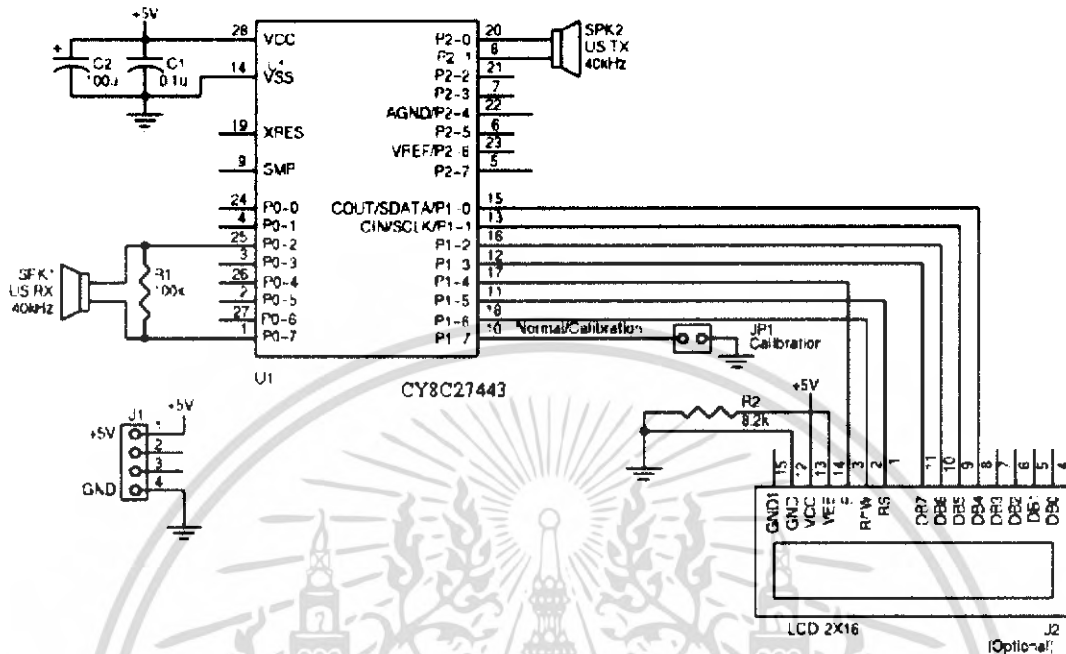

5.2.5 แสดงในส่วนของวงจรทั้งหมด

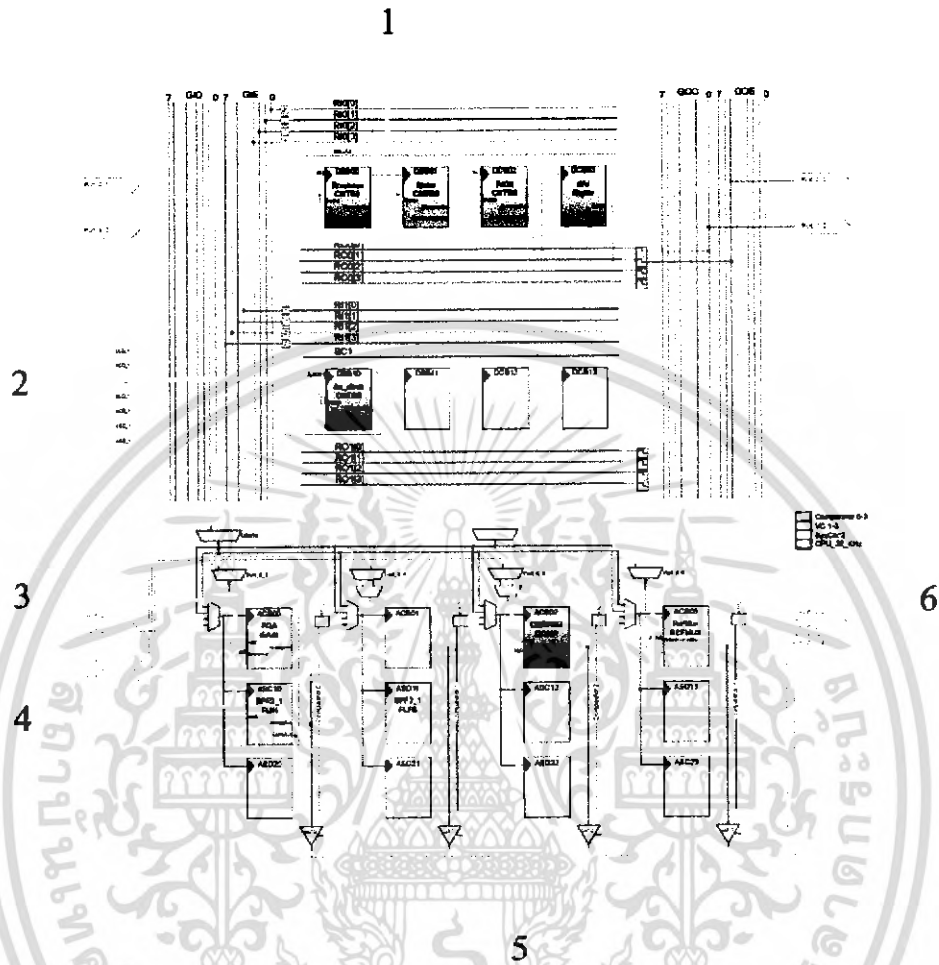
รูปที่ 5.8 แสดงวงจรทั้งหมด เปรียบเทียบกับ block diagram ภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.9 แสดงการเชื่อมต่อในส่วนของวงจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

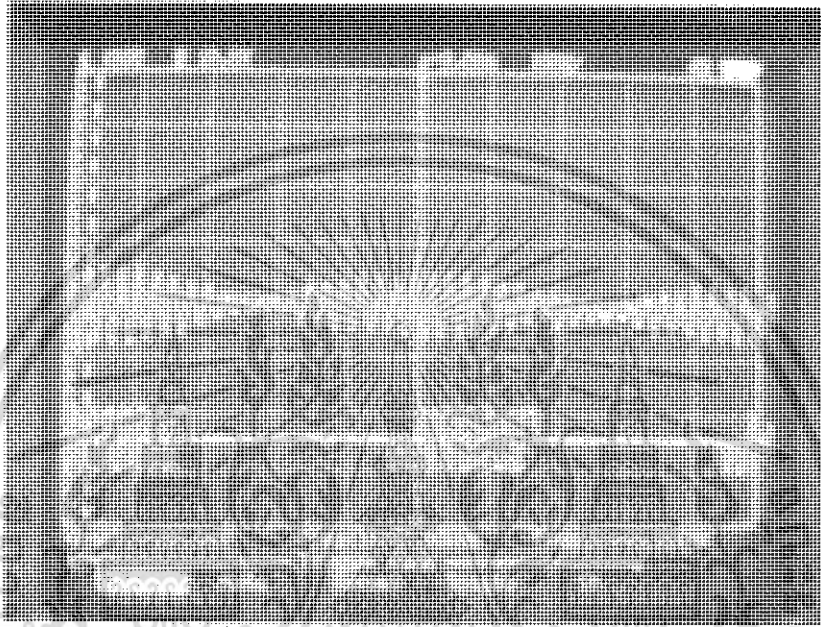
รูปที่ 5.10 แสดง block ภายในของ PSoC Microcontroller

- 1.แสดงการเชื่อมต่อของ Block ในส่วนของภาคกำเนิดสัญญาณ 40 KHz เพื่อส่งออกไปขับ Ultrasonic Transducer
- 2.แสดงส่วนของ Analog Clock เพื่อใช้เป็นสัญญาณนาฬิกาให้กับ Analog Block
- 3.แสดงส่วนของ Block PGA สำหรับขยายสัญญาณ Ultrasonic ที่สะท้อนกลับมายัง Ultrasonic Transducer ภาครับ
- 4.แสดงการเชื่อมต่อของ Block เพื่อสร้างภาคกรองสัญญาณแถบความถี่ผ่าน
- 5.แสดงสัญญาณในส่วนของ Block comparator เพื่อใช้ในการตรวจจับสัญญาณสะท้อนกลับมา
- 6.แสดงส่วนของ block ที่ทำหน้าที่ในการสร้างแรงดันอ้างอิงให้กับBlock ต่างๆ

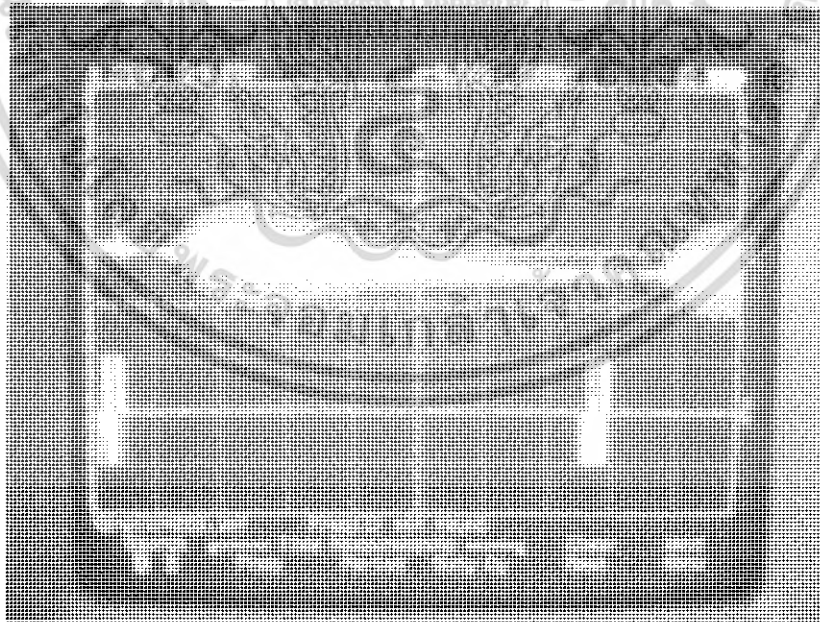
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ผลการทดลอง

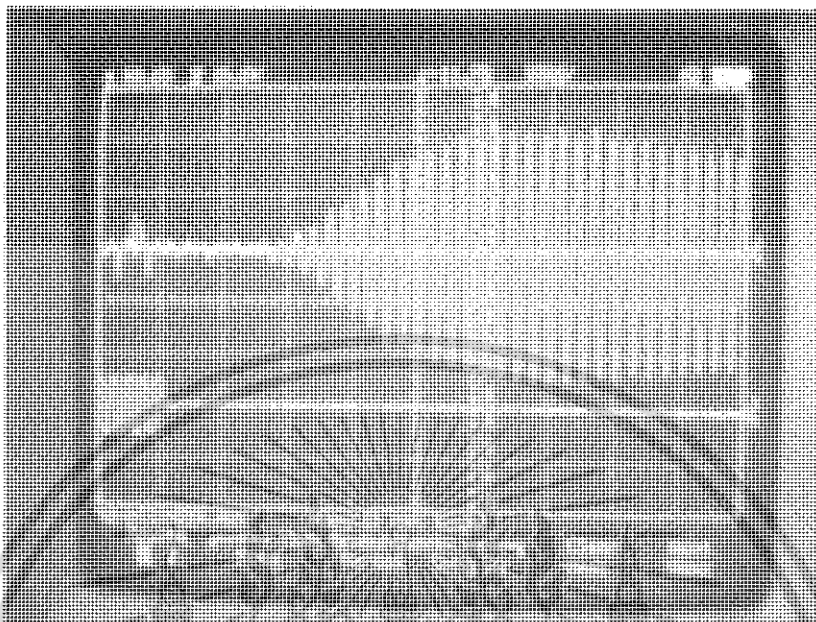

รูปที่ 6.1 แสดงผลจากการทดลองที่ใช้ยาเคมีกำจัดแมลง ไซยาไนด์ ซึ่งไม่ได้ทำลายเนื้อเยื่อ

รูปที่ 6.2 ผลการทดลองที่ใช้ยาเคมีกำจัดแมลงชนิดอื่นที่ต่างกับไซยาไนด์ มีผลต่อเนื้อเยื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

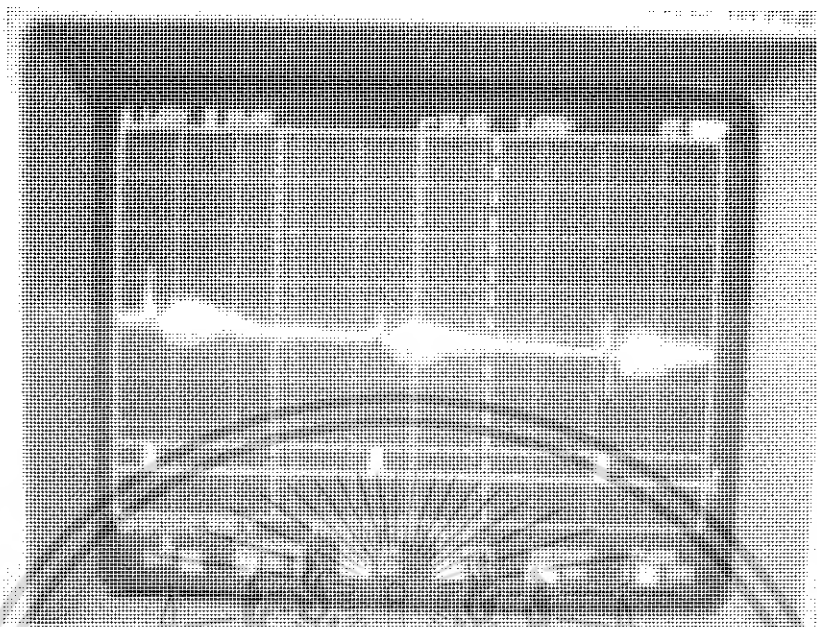

รูปที่ 6.3 แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าใยสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยเส้นใยสังเคราะห์ 5 เส้นตีเมตร

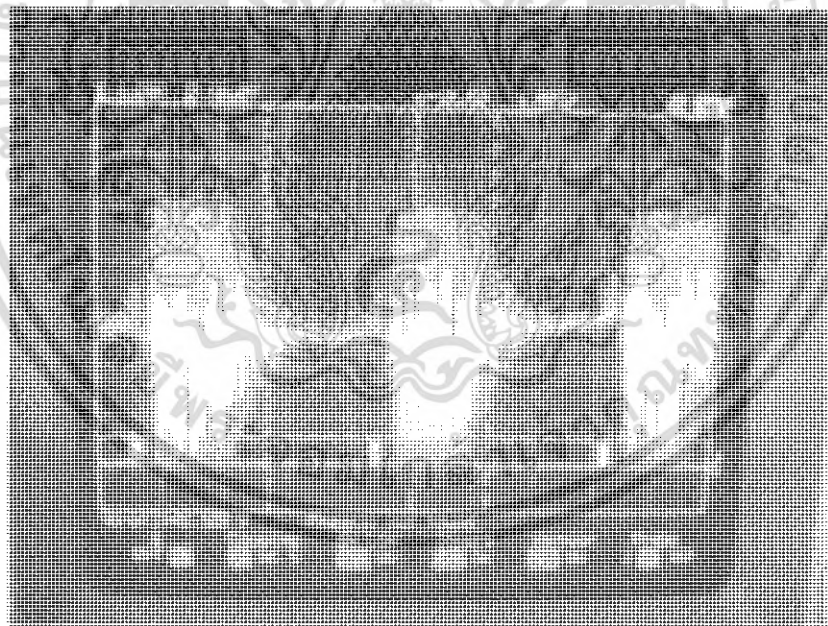

รูปที่ 6.4 แสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าใยสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยเส้นใยสังเคราะห์ 10 เส้นตีเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

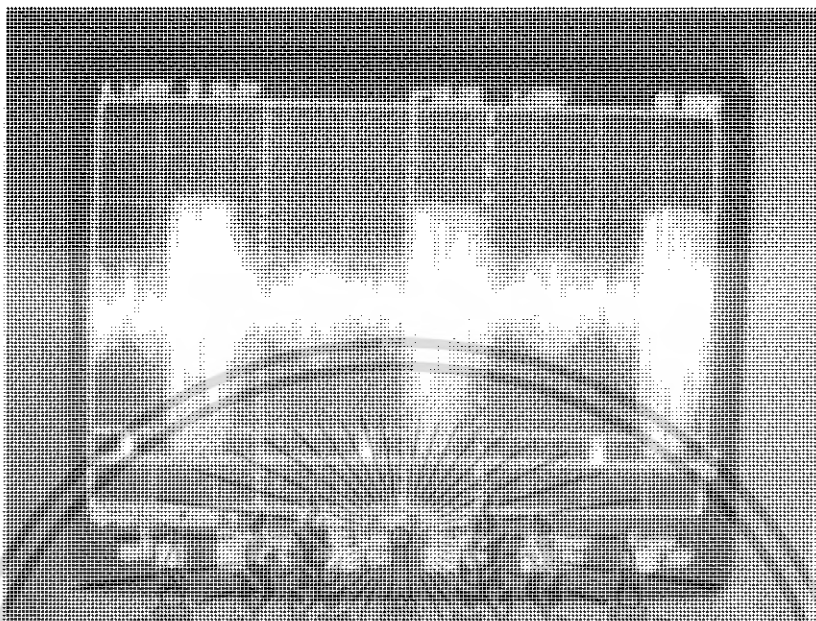

รูปที่ ๑.๕ แสดงสิ่งปลูกสร้างที่วัดวันทาวงชน โดย ศว.๘ ขณะที่ไม่ได้รับอนุญาตขยาย

รูปที่ ๑.๖ แสดงสิ่งปลูกสร้างที่วัดวันทาวงชน โดย ศว.๘ ที่มีวัดถูกถมดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 6.7 แสดงสัญลักษณ์ที่ส่งมาจากที่ให้บริการขายโดย PMA ที่มีวัตถุที่ระเหย 10 เซนติเมตร

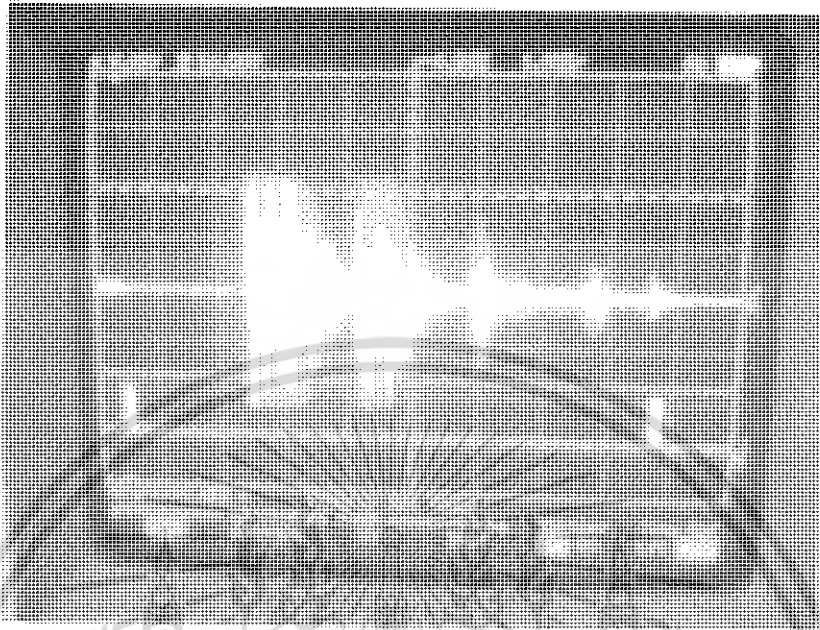

รูปที่ 6.8 แสดงสัญลักษณ์ที่ส่งมาจากที่ให้บริการขายโดย PMA ที่มีวัตถุที่ระเหย 20 เซนติเมตร

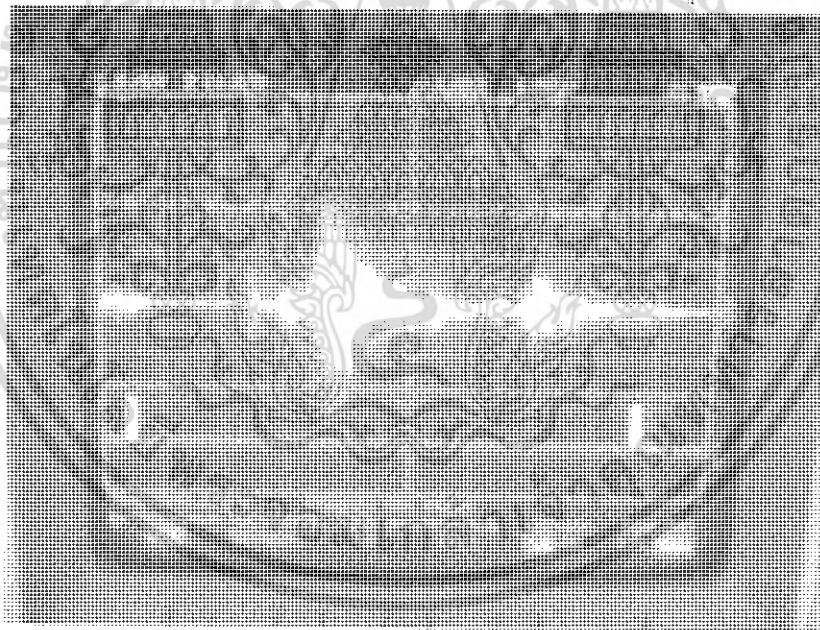
จากรูปที่ 6.7 และ 6.8 สัญลักษณ์ที่สะท้อนกลับมาและอ่านค่าได้จะมีระยะเวลาที่ใช้ในการสะท้อนนานมากขึ้นแปรผันตามระยะเวลาที่คลื่นใช้ในการเดินทาง และมีสัญลักษณ์รบกวนปะปนมาด้วย

ทำให้ไม่สามารถรับสัญญาณที่สะท้อนมาจากระยะทางไกลๆ ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

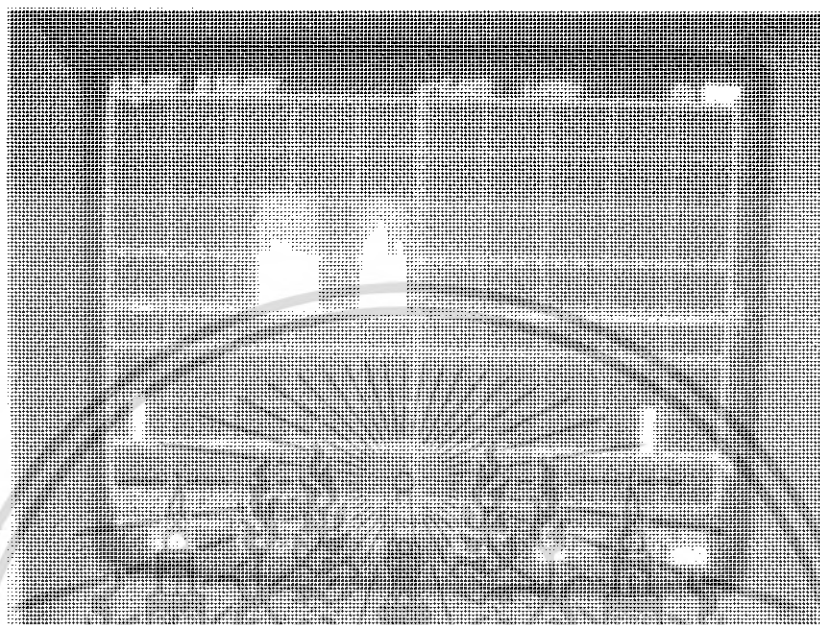
รูปที่ 6.9 แสดงสัญญาณเบรควิ่งจากตำแหน่งรถของแถบความถี่ที่บันทึกโดยกล้อง 50 เซนติเมตร

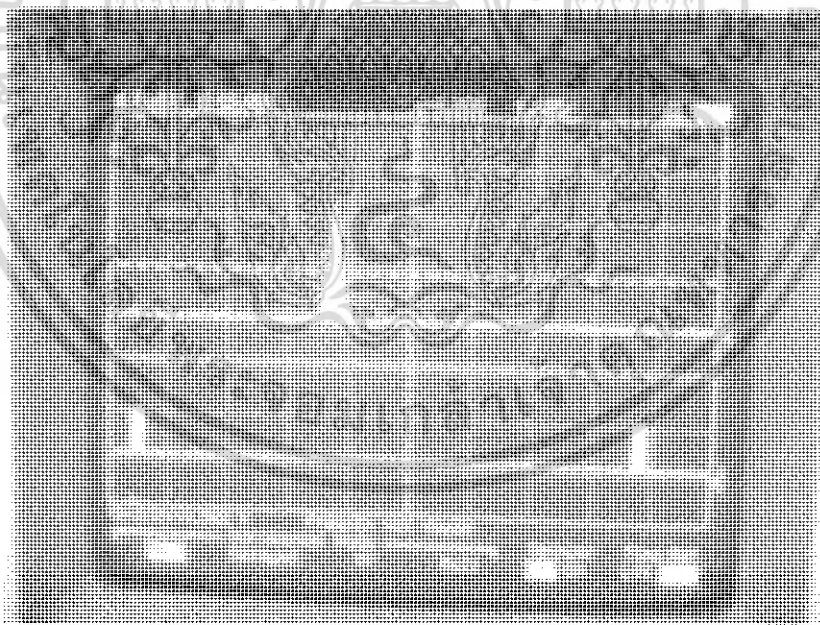
ที่ 6.9 แสดงสัญญาณหลังจากผ่านวงแหวนของแถบความถี่ผ่านที่มีรัศมีที่ระยะ 50 เซนติเมตร

จากรูปที่ 6.8 และ 6.9 สัญญาณที่สะท้อนกลับมาและอ่านค่าได้จะมีระยะเวลาที่ใช้ในการสะท้อนนานมากขึ้นแปรผันตามระยะเวลาที่คลื่นใช้ในการเดินทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ 6.10 แสดงสัญญาณหลังจากผ่านวงจรเปรียบเทียบแรงดันที่มีวัตถุที่ระยะ 30 เซนติเมตร

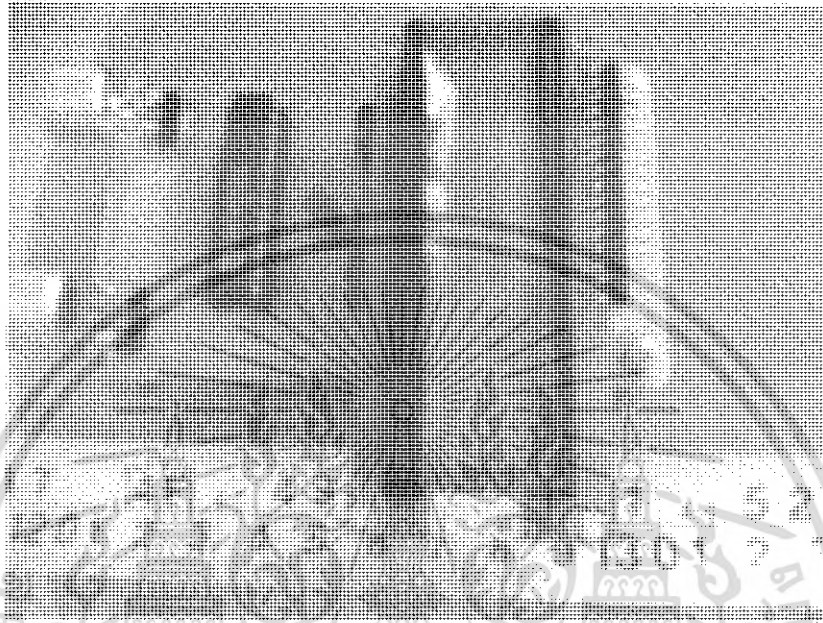

ที่ 6.11 แสดงสัญญาณหลังจากผ่านวงจรเปรียบเทียบแรงดันที่มีวัตถุที่ระยะ 50 เซนติเมตร

จากรูปที่ 6.10 และ 6.11 สัญญาณที่สะท้อนกลับมาและอ่านค่าได้จะมีระยะเวลาที่ใช้ในการสะท้อนนานมากขึ้นแปรผันตามระยะเวลาที่คลื่นใช้ในการเดินทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรียบเทียบการวัดระยะทางจริง กับ การวัดโดยใช้เครื่องวัดโดยอัลตราโซนิก

การวัดจะทำได้โดยการเปรียบเทียบการวัด โดยเครื่องวัดระยะทางอัลตราโซนิกกับการวัดโดยใช้
อุปกรณ์วัดจริง เพื่อทำการเปรียบเทียบค่าที่ได้ว่าสามารถวัดได้แม่นยำหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลองจากการวัด 3 ครั้งเปรียบเทียบกับการวัดจริง

ระยะทาง (cm)	วัดครั้งที่ 1 (cm)	วัดครั้งที่ 2 (cm)	วัดครั้งที่ 3 (cm)	ค่าเฉลี่ย (cm)	%ความ ผิดพลาด
40	41	49	37	42.3	5.75
50	53	48	48	49.7	0.6
60	59	62	61	60.6	1
70	72	69	71	70.6	0.85
80	78	80	82	80	0
90	90	92	94	92	2.2
100	101	99	101	100.3	0.3
110	110	110	112	110.6	0.54
120	121	117	122	120	0
130	128	134	130	130.6	0.46
140	137	141	142	140	0
150	153	145	151	149.7	0.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองจะเห็นว่าค่าที่ได้จากการวัดมีความผิดพลาดอยู่บ้าง แต่ก็มีค่าใกล้เคียงกับค่าที่วัดระยะทางจริงๆ เนื่องมาจากคลื่นสัญญาณที่ได้จากการสะท้อนกลับของคลื่นอัลตราโซนิกนั้นมีขนาดสัญญาณที่เล็กมาก แต่ตัว PGA ภายใน PSoC นั้นมีกำลังขยายสัญญาณสูงสุดเพียง 48 เท่านั้น ทำให้ไม่สามารถขยายสัญญาณที่รับมาให้มีขนาดใหญ่เพียงพอต่อการตรวจจับได้ จึงทำให้เกิดความผิดพลาดในการวัดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

โปรแกรมที่ใช้ในการควบคุม PSoC Microcontroller

```
//-----  
// C main line  
//-----  
  
#include <m8c.h> // part specific constants and macros  
#include "PSoC_API.h" // PSoC API definitions for all User Modules  
#include <ioport.h>  
#include <delay.h>  
char TextBuff[5];  
const WORD PeriodValue=255;  
void main()  
{char A,B;  
  
BPF2_1_SetC1( 10 );  
BPF2_1_SetC2( 31 );  
BPF2_1_SetC3( 1 );  
BPF2_1_SetC4( 7 );  
BPF2_1_SetCA(1);  
BPF2_1_SetCB(1);  
BPF2_1_Start(3);  
BPF2_1_SetPolarity(0);  
PGA_1_SetGain(12);  
CMPPRG_1_SetRef(192); // Set RefValue  
while(1)  
{  
Timebase_WritePeriod(115);
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
Timebase_WriteCompareValue(57);
```

```
Meter_WritePeriod(255);
```

```
Meter_WriteCompareValue(0);
```

```
Timebase_Start();
```

```
A=0;
```

```
B=0;
```

```
ClrBit0_3;
```

```
An_clock_Start();
```

```
PGA_1_Stop();
```

```
RefMux_1_Start(2);
```

```
Counter8_Start();
```

```
DigInv_Start();
```

```
Delay100uS(2);
```

```
Meter_Start();
```

```
Counter8_Stop();
```

```
DigInv_Stop();
```

```
PGA_1_Stop();
```

```
Delay100uS(42);
```

```
PGA_1_Start(3);
```

```
CMPPRG_1_Start(3);
```

```
while(A<140)
```

```
{
```

```
//
```

```
Begin Check Here
```

```
if(Bit1_2==0)
```

```
{
```

```
Delay100uS(1);
```

```
A=A+1;
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
        B=0;
    }
    else
    {
        A=141;
        B=1;
    }
}

//wait until A=140 so display Below "No it 0"
if (B==0)
{
    Meter_Stop();
    LCD_1_Start();
    LCD_1_Position(0,4);
    LCD_1_PrCString("Out of Range");
}
else
{
    if((PeriodValue-6-Meter_bReadCounter())<35)
    {
        Meter_Stop();
        LCD_1_Start();
        LCD_1_Position(0,1);
        LCD_1_PrCString("Less Than 35 CM");
        ClrBit1_4;
        Delay1mS(100);

        SetBit1_4;
        Delay1mS(50);
    }
}
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
ClrBit1_4;
```

```
Delay1mS(100);
```

```
SetBit1_4;
```

```
Delay1mS(50);
```

```
ClrBit1_4;
```

```
Delay1mS(100);
```

```
SetBit1_4;
```

```
Delay1mS(50);
```

```
ClrBit1_4;
```

```
Delay1mS(100);
```

```
SetBit1_4;
```

```
Delay1mS(50);
```

```
PGA_1_Stop();
```

```
ClrBit1_4;
```

```
Delay1mS(100);
```

```
}
```

```
else
```

```
{
```

```
Meter_Stop();
```

```
itoa(TextBuff,(PeriodValue-6-Meter_bReadCounter()),10);
```

```
LCD_1_Start();
```

```
LCD_1_Position(0,1);
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
LCD_1_PrCString("The Range is");  
LCD_1_Position(1,4);  
LCD_1_PrString(TextBuff);  
LCD_1_Position(1,8);  
LCD_1_PrCString("CM.");
```

```
ClrBit1_4;  
Delay1mS(10*(PeriodValue-6-Meter_bReadCounter()));  
  
SetBit1_4;  
Delay1mS(5*(PeriodValue-6-Meter_bReadCounter()));  
  
}  
PGA_1_Stop();  
  
}  
}  
}
```